

KONINKLIJKE HARMONIE
'DE VERENIGDE VRIENDEN'
AVELGEM

1870 - 1990

INHOUDSTAFEL

VOORWOORD	2
VERANTWOORDING	3
HOOFDSTUK 1 : Algemene situering van de amateuristische blaasmuziek	5
HOOFDSTUK 2 : Ontstaan en groei van 'De Verenigde Vrienden' tot de eerste Wereldoorlog	9
HOOFDSTUK 3 : De bloeiperiode tijdens het interbellum	29
HOOFDSTUK 4 : De verdere evolutie van 'De Verenigde Vrienden' na de tweede Wereldoorlog	47
HOOFDSTUK 5 : Het Jeugdensemble van 'De Verenigde Vrienden'	89
HOOFDSTUK 6 : Het Tienerorkest van 'De Verenigde Vrienden'	95
HOOFDSTUK 7 : Stijn Streuvels en 'De Verenigde Vrienden'	97
HOOFDSTUK 8 : De repetitielokalen vanaf 1874 tot heden	103
HOOFDSTUK 9 : De Sint-Cecilia-viering bij 'De Verenigde Vrienden'	109
HOOFDSTUK 10 : Het muziekonderwijs te Avelgem	115
HOOFDSTUK 11 : De dirigenten en de voorzitters van 'De Verenigde Vrienden'	119
HOOFDSTUK 12 : Numerieke gegevens en grafieken	127
BIJLAGEN	
1. Beknopt overzicht van de belangrijkste momenten uit de 120-jarige geschiedenis	135
2. Chronologisch overzicht van de samenstelling van het bestuur	136
3. Lijst van de bestuursleden na 1919	141
4. Lijst van de muzikanten na 1923	144
BIBLIOGRAFIE EN EINDNOTEN	155
LIJST VAN DE INTEKENAARS OP DE LUXE-UITGAVE	157

VOORWOORD

Ter gelegenheid van het 120-jarig bestaan van de Koninklijke Harmonie 'De Verenigde Vrienden', heeft het bestuur opdracht gegeven aan twee jonge muzikanten, Peter Tack en Jan Desomer, om de geschiedenis van de harmonie te schrijven.

Zij hebben zich met veel succes van deze taak gekweten waarvoor we hen zeer dankbaar zijn.

De harmonie heeft vanaf haar ontstaan een belangrijke rol gespeeld in het leven van onze gemeente. Niet alleen op cultureel gebied en op het vlak van het ontspanningsleven was de muziekmaatschappij een stuwende kracht, maar ook op sociaal en politiek gebied heeft zij een niet te onderschatten invloed uitgeoefend.

Dit komt goed tot uiting in dit boek, dat zo een belangrijke bijdrage vormt tot de kennis van het gemeenschapsleven in onze gemeente.

Ik wens dat dit boek een blijvende hulde weze aan alle bestuursleden, dirigenten, muzikanten, Cecilia-vrienden en aan allen die in de loop van die vele jaren zich hebben ingezet voor de bloei en de vooruitgang van de Koninklijke Harmonie.

Nu mogen wij met gepaste fierheid vaststellen dat de harmonie is uitgegroeid tot één van de sterkste en meest geprezen muziekmaatschappijen.

Moge de viering van het 120-jarig bestaan een aansporing zijn om met gebundelde krachten verder te bouwen aan de toekomst van de Koninklijke Harmonie 'De Verenigde Vrienden'.

De Voorzitter
Notaris Georges Bultereys

VERANTWOORDING

De harmonie of fanfare is voor vele amateursmuzikanten nog steeds een geliefde vorm van vrijetijdsbesteding en vormt een belangrijk aspect van het culturele en maatschappelijke leven in Vlaanderen.

Met het werk 'De Verenigde Vrienden - Avelgem - 1870 1990' hebben wij dan ook geprobeerd dit facet van ons cultureel erfgoed te belichten. De Koninklijke Harmonie 'De Verenigde Vrienden' is één van de oudste verenigingen van Avelgem. Haar geschiedenis bevat een stuk recent Avelgems verleden dat de moeite waard is om vast te leggen voor de volgende generaties.

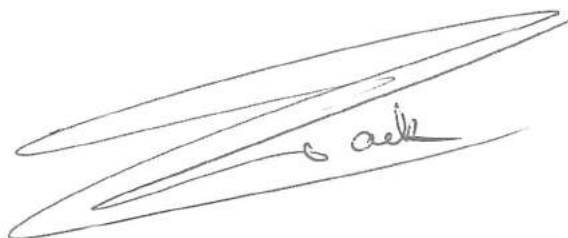
De bronnen die getuigen van de vroegste periode van 'De Verenigde Vrienden' zijn schaars, zodat we deze tijdsspanne slechts fragmentarisch konden reconstrueren.

Voor de periode na de tweede Wereldoorlog, die niet minder of meer belangrijk is, hebben we ons willen beperken tot de grote lijnen, geïllustreerd aan de hand van relevante details.

Zij die een deel van deze geschiedenis hebben beleefd, zullen dan ook in dit werk eerder een kader vinden, waarin zij hun herinneringen kunnen inpassen, dan een gedetailleerde opsomming van alle activiteiten van de harmonie.

Tenslotte willen we een woord van dank richten tot allen die ons door foto's, archiefmateriaal en mondelinge getuigenissen geholpen hebben, of die op een andere manier hebben bijgedragen tot de publicatie van dit werk.

Jan Desomer
Peter Tack

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'P. Tack', is written over several horizontal lines that have been drawn across the page.

HOOFDSTUK 1 :

ALGEMENE SITUERING VAN DE AMATEURISTISCHE BLAASMUZIEK

De amateuristische muziekbeoefening in harmonie- of fanfareverband in ons land dateert uit de tweede helft van de achttiende eeuw.

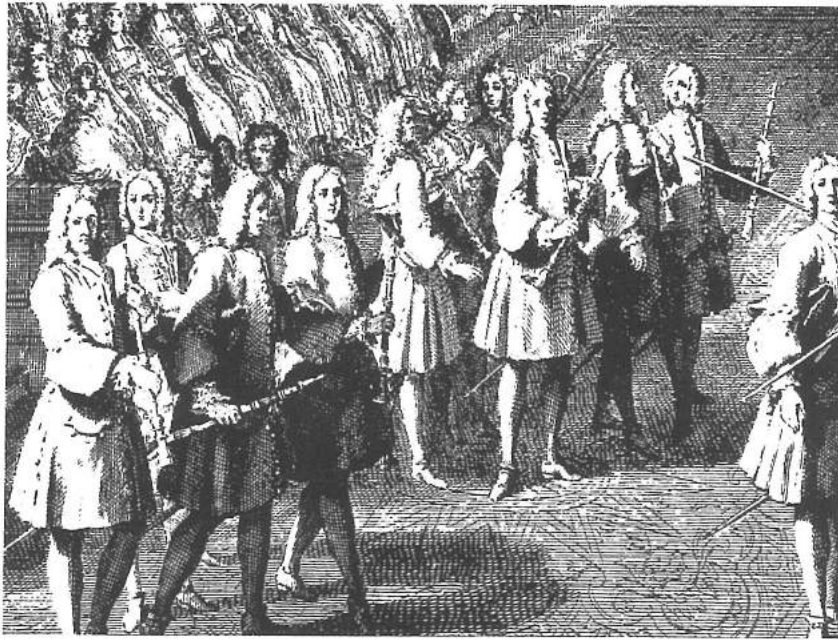
Vóór 1800 zijn ons de namen bekend van vijftwintig zulke verenigingen waaronder de 'Sinte Cecilia' in Ronse (1794), die tweeëndertig spelende leden telde. Vlaanderen kende achttien dergelijke groeperingen.

De precieze oorsprong van amateursmuziekkorpsen is moeilijk te achterhalen. Hun ontstaan hield verband met bestaande muziekverenigingen zoals de (kerkelijke) zangkoren, de collegia musica (kamer-muziekgezelschappen) en de muzikale afdelingen van rederijkerskamers en toneelverenigingen. Hieruit groeiden harmonieën en fanfares, geïnspireerd naar het voorbeeld van de militaire muziekkapellen.

“En 1786, Joseph II (...) envoya à Louvain deux régiments d'infanterie et un de cavalerie (...) Les musiques de ces Régiments parfaitement organisées, nombreuses et jouant avec un ensemble jusqu' alors inconnu en notre ville, causèrent une véritable révolution musicale (...) Un goût décidé s'empara de la jeunesse qui voulut à toute force devenir musicienne.”¹

We zijn beter ingelicht over de oorsprong van de militaire muziekkapellen. Reeds in de Oudheid werden trommel- en trompetspelers in het leger ingeschakeld om signalen door te geven over grotere afstand. Bij de infanterie verschijnen vanaf de vijftiende eeuw pijpersfluiten (fluiten zonder kleppen) naast deze trommels en trompetten.

Vanaf de zeventiende eeuw beschikken heel wat legercommandanten over een eigen 'hoboïstenkorps', gevormd door muzikanten die schalmeien van verschillende grootte bespeelden (hobo's en fagotten). De term 'hoboïstenkorps' bleef bestaan, ook nadat hoorn en bazuin zich hierbij hadden gevoegd. Door samensmelting van de signaalinstrumenten (trommel, trompet, fluit) met deze 'hoboïstenkorpsen' ontstonden de vroegste militaire harmonieën. De muzikale bezetting werd verder uitgebreid met klarinetten, met basinstrumenten zoals serpentin en met de 'Türkische Musik' of 'janitsarenmuziek', een per-

'Hoboïstenkorps' einde achttiende eeuw.

cussiegroep bestaande uit trommels, cimbalen, grote trom, triangel en schellenboom. Hiermee was rond 1800 de volledige samenstelling van de harmonie bereikt.

De invloed van de militaire muziekkorpsen op de amateursgezelschappen bleef voortwerken na de onafhankelijkheid van België, wanneer een groot aantal militaire kapellen opgericht werd zoals onder meer deze van het tweede regiment der Lansiers in 1830 en de Muziekkapel der Gidsen in 1832. De volkse maatschappijen imiteerden niet alleen de bezetting en het repertoire, vaak vinden we er militaire muzikanten aan het werk als dirigent of werden ze ingeschakeld als versterking bij grote uitvoeringen. We kunnen spreken van een wisselwerking aangezien ook vaak muzikanten uit burgerlijke ensembles werden opgenomen in militaire korpsen. Die bestonden slechts gedeeltelijk uit professionele muzikanten, met uitzondering dan van de Gidsen.

Na 1830 kende de blaasmuziek hier een grote bloei. In 1851 telt men reeds 436 amateursverenigingen waarvan 59 in West-Vlaanderen. Orkesten uit onze streek, in deze periode ontstaan, zijn de harmonieën van Berchem (1810), van Celles (1823) en van Herseaux (1834).

Na 1840 ontstaan meer en meer fanfares in plaats van harmonieën door de introductie van ventielsystemen bij de koperen instrumenten, die zo sneller en gemakkelijker melodieën konden spelen, en anderzijds door het succes van de saxhoorn en de saxofoon, instrumenten die de Belg Adolphe Sax had ontwikkeld. De populariteit van de fanfares bleef stijgen zodat in 1880 in Vlaanderen, met inbegrip van Waals-Brabant, 804 maatschappijen bestonden. Voor onze regio vermelden we de fanfares van Moen (1842), Avelgem (1854 'Le Phare de l'Escaut'),

Kooigem (1858), Pottes (1860), Helkijn (1867), Tiegem (1870), Avelgem (1870 'Les Amis Réunis'), Escanaffles (1874) en Ellezelles (1875).

In deze periode ontstonden ook de lokale muziekscholen, veelal als een uitvloeisel van het muzikaal onderricht dat verstrekt werd binnen de muziekmaatschappij zelf.

Het succes van de volkse verenigingen heeft wellicht verschillende oorzaken.

Hoewel heel wat korpsen zonder twijfel gestart zijn om feesten en kermissen op te luisteren, kan niet voorbijgegaan worden aan de culturele en opvoedende waarde die ze hebben gehad, zowel voor de spelende leden als voor de hen omringende gemeenschap. In het sociaal, cultureel, economisch en intellectueel arm Vlaanderen van de negentiende eeuw was de harmonie of fanfare vaak de enige vorm van kunstbeoefening waarmee het volk in contact kwam. Vanop de kiosk hoorde men de potpourri's van bij de burgers populaire melodieën uit opera's en klassieke werken. Daarenboven was het dikwijls de enige mogelijkheid tot ontspanning in verenigingsverband die voorhanden was. Ook het groepsgevoel en de maatschappelijke bevestiging die de muzikant vond door deel uit te maken van 'het muziek' en door het leveren van culturele prestaties op festivals en tornooien, droegen tot het succes bij. Als 'onschuldige' vrijetijdsbesteding hadden de verenigingen de goedkeuring van de leidende kringen van de samenleving en werden ze ook daadwerkelijk gesteund. Dit mecenaat, van levensbelang voor de vereniging, was dikwijls niet belangeloos. Handelaars en politici konden zich hierdoor in de belangstelling werken.

Zowel de lokale dorpspolitiek als het algemeen politiek klimaat stimuleerden eveneens de oprichting van nieuwe muziekverenigingen. De Schoolstrijd (1879-1884) dreef de tegenstellingen tussen katholieken en liberalen ten top en vaak bestonden, zoals in Avelgem, gelijkaardige groeperingen van beide politieke strekkingen. Ook de opkomende arbeidersbewegingen zagen in de amateuristische blaas-muziek een middel om hun ideologie te verspreiden. Onder impuls van de concurrentie op politiek en cultureel vlak tussen de verschillende korpsen, steeg het aantal muziekverenigingen in Vlaanderen met inbegrip van Waals-Brabant tot 895 in 1895 en tot 980 in 1910, waarvan 734 fanfares en 246 harmonieën.

De eerste Wereldoorlog ondermijnde de bestaande bloeiende verenigingen en door de geringe recruterende van jonge muzikanten kende de amateuristische blaas-muziek een terugval zowel in aantal als in kwaliteit.

De overheid probeerde deze achteruitgang tegen te houden door het verlenen van subsidies voor de organisatie van muziektornooien. In Antwerpen startte vanuit eenzelfde doelstelling de feitelijke werking van 'Fedekam', de 'Federatie der Katholieke Muziekmaatschappijen'. De teruggang was echter onherroepelijk ingezet en Wereldoorlog II betekende opnieuw een zware slag voor de amateursmuziek. Het snel veranderende wereldbeeld na de tweede Wereldoorlog met zijn waaier van ontspanningsmogelijkheden, de nieuwe media zoals grammofoon, radio, televisie, en geëvolueerde maatschappelijke waarden, evenals een zeker traditionalisme bij de muziekverenigingen creëerden een klimaat waarin jongeren zich niet meer aangetrokken voelden tot actieve muziekbeoefening. De jongste decennia is er echter een opleving te bemerken, vooral in kleinere steden en gemeenten. Recruitering van jonge muzikanten, geschoold in de diverse muziekacademies, en een streven naar kwaliteitsverbetering vormen de belangrijkste drijfveren.

Het repertoire voor de blaasmuziek kende eveneens een grote evolutie. In het begin werden vooral, vaak middelmatige, transcripties van succesmelodieën uit de opera uitgevoerd. Toppers uit die tijd waren de werken van Rossini, Meyerbeer, Offenbach, Verdi, Gounod en Massenet, waarvan de lyrische hoogtepunten uit verschillende opera's in potpourri's werden vermengd. Een ander belangrijk deel van het repertoire vormden de marsen, denken we maar aan de marsen van de verschillende linies en regimenten, en deze gecomponeerd door John Philip Sousa (1854-1932).

Begin deze eeuw bouwden componisten, onder andere Paul Gilson (1865-1942), toenmalig kapelmeester van de Gidsen, een specifiek repertoire uit voor harmonieën en fanfares. Zijn opvolger, Arthur Prevost, droeg hiertoe verder bij en was tevens een belangrijk promotor van de muziek gecomponeerd door de jonge leden van de Brusselse groep 'Les Synthétistes' waartoe onder andere Marcel Poot behoorde. Het huidige repertoire is gevarieerd en zeer uitgebreid. Belangrijke hedendaagse Belgische en Nederlandse componisten zijn Guy Duyck, André Wagnien, Roland Cardon, Werner Van Cleemput en Henk van Lijnschoten.

Het streven naar kwaliteitsverbetering is essentieel voor het behoud van deze vorm van muziekbeoefening met haar uniek geluid. Het evenwicht in het repertoire tussen populaire nummers van het lichte genre en muzikaal moeilijker werken kan leiden tot een cultureel hoogstaand én ontspannend verenigingsleven, dat ook in de huidige maatschappij een rol heeft te vervullen.

HOOFDSTUK 2 :

ONTSTAAN EN GROEI VAN 'DE VERENIGDE VRIENDEN' TOT DE EERSTE WERELDOORLOG

UIT HET KERKKOOR ONTSTAAT DE FANFARE 'LES AMIS REUNIS' (1870)

De oprichting van het muziekkorps 'De Verenigde Vrienden' in 1870 kan niet los gezien worden van de politiek-maatschappelijke context, zowel op gemeentelijk als op nationaal vlak. Na de onafhankelijkheid van België (1830) beheerste de tegenstelling tussen de liberale partij en de katholieke partij het politiek klimaat. De liberale ideeën wortelden in de principes van de Franse Revolutie, die de vrijheid en gelijkheid van alle burgers beklemtoonden en de invloed van het episcopaat wensten te beperken. In België was het liberalisme zeer anticlericaal, en het dirigeerde het politiek toneel tot 1870.

In het spoor van dit succes werden overal liberale gemeentelijke groeperingen opgericht, zoals muziekmaatschappijen, toneelverenigingen, schuttersgilden, enzovoort. Stijn Streuvels, het beroemdste lid van 'De Verenigde Vrienden,' getuigt hoe hij als kind tegen deze situatie opkeek :

“Van in onheugelijke jaren had Avelghem een liberaal bestuur - de gemeente was liberaal, de rijke families : Barbieux, De Lorge, Terlin, De Cock, Lamaire, de burgemeester Bataille, meest oudersche jonkmans, renteniers of industrieelen - de elite, allen verstokte anti-clericalen, waarvan 't meerendeel nooit een voet in de kerk zette, die ik zonder pastoor of koster heb weten sterven, doch allen met groote uitvaart en plechtigen lijkdienst eischten begraven te worden - een civiele begrafenis heeft, er bij mijn weten nooit plaats gevonden. Het liberaal vrouwelijk element deed zelfs aan kwezelarij ! Al de openbare ambten waren door liberalen bezet ; instellingen, gebruiken, armbestuur, de fanfare, de schuttersgilde, de officieele jongens- en meisjesschool - de geest, de traditie, alles was er liberaal... en franschgezind ! Ik herinner mij dat de aanplakbrieven met 't programma der gemeentefeesten voor de kermis in 't fransch waren, met “Bal Populaire”, 't geen mij voorgehouden werd als een gruwel en we niet mochten naar gaan zien. De muziekmaatschappij droeg voor naam :

“Le Phare de l’Escaut” en op de tent der schuttersgilde prijkte in groote letters : “Société Guillaume Tell”, ‘t geen in mijn verbeelding iets beteekende van de loge of van den duivel.

De katholieken (zoogenaamde tjeven) vervulden een ondergeschikte rol op de gemeente ; buiten de clergé, waren het enkel boeren, landenaars, kleine burgerij, winkeliertjes en ambachtslieden en ‘t arm volk - ondersteund door het Vincen-tius-genootschap, de verplichtten, die bescheiden op het achterplan bleven.” ²

Over de ‘Phare de l’Escaut’, die tegenwoordig het jaar 1854 als stichtingsdatum aanneemt, lezen we in het werkje ‘Beschrijving van Avelghem’ van E.H. Bierre uit 1874 het volgende :

“- 1809. Een muziekkorps wordt ingericht onder den naam van Fanfaren, soms onderbroken en hernomen, soms nemende den naam van Harmonie of choeurs, nu wederom als fanfaren in gang blijvende.” ³

Het georganiseerd verzet van katholieke zijde tegen de anticlericale maatregelen van de Belgische liberale regering kwam pas goed op gang vanaf 1865 en leidde tot een katholieke overwinning in de parlamentsverkiezingen van 1870. In die periode kreeg, ook in Avelgem, zowat elke liberale vereniging een katholieke tegenhanger. Met de stichting van het Sint-Jan Berchmanscollege startte in 1872 het vrij middelbaar onderwijs voor jongens. Ook een katholieke schuttersgilde ‘Sint-Sebastiaan’ en een toneelgroep ‘Hoop in de Toekomst’ werden opgericht.

Eveneens rond 1870 ontstond de katholieke maatschappij ‘Les Amis Réunis’. Het oudste bewaarde geschiedenisoverzichtje over deze vereniging dateert uit 1950 en vermeldt dat dit korps zou gegroeid zijn uit een katholieke koorgroep, door Kamiel Vergracht in 1870 opgericht. We veronderstellen dat enkele muzikanten de koorzangers aanvankelijk met instrumenten begeleidden, en dat die groep dan een apart leven begon te leiden. Voor zijn koorleiding ontving Kamiel Vergracht een jaarlijkse vergoeding van de dekenij. In de kerkrekeningen vinden we deze uitgave voor de eerste maal terug voor het werkjaar 1872. Kamiel Vergracht bleef de koorgroep dirigeren tot in 1877. Vanaf 1873 kunnen we ‘Les Amis Réunis’ reeds als een volwaardige fanfare beschouwen. Bij E.H. Bierre lezen we :

“- 1873. Een tweede muziekkorps wordt ingericht.”⁴

Het eerste bestuur werd op 15 april van dat jaar verkozen. Felix Moerman was voorzitter, Augustule Delrue ondervoorzitter, Kamiel Vergracht bestuurder en Jules Staelens schrijver-schatbewaarder. Felix Moerman stierf echter een jaar later en zijn broer Georges volgde hem op. Toen deze in 1878 Avelgem verliet om te Heule het ambt van notaris waar te nemen, werd Odilon, een derde broer, de nieuwe voorzitter. De muzikanten vierden in 1873 hun eerste Sint-Cecilia-feest, dit op zaterdag 22 november in het café ‘Trompet’ aan de Oudenaardsesteenweg.

DE FANFARE SLUIT ZICH AAN BIJ DE ‘CERCLE CATHOLIQUE’

In december 1873 besloot het bestuur toe te treden tot de ‘Cercle Catholique d’Avelghem’. Deze organisatie wenste de katholieke Avelgemse verenigingen te groeperen in de politieke strijd tegen de liberalen en sloot zich aan bij de Westvlaamse en bij de nationale federatie der ‘Cercles Catholiques’. Het register der bestuursvergaderingen van deze Avelgemse vereniging bevindt zich nog in het archief van de dekenij en het bevat vele interessante gegevens over de jonge fanfaremaatschappij. De ‘Cercle Catholique’ liet voor zijn drie secties, ‘het muziek’, de schuttersgilde en de lectuurkring, een lokaal bouwen. Het werd opgetrokken op een stuk hooiland op de plaats waar nu de Stijn Streuvelsstraat en de Doorniksesteenweg samenkomen. Op 27 december 1874, tijdens het jaarlijks banket van de ‘Cercle’, benadrukte voorzitter Hippolyte Ballekens de bloei van het muziekkorps :

“La Musique avant son entrée au Cercle comptait 90 sociétaires dont 23 membres exécutants ; aujourd’hui elle a par le Cercle 145 sociétaires dont 23 membres exécutants. ... La section musicale est dans une situation florissante et son corps de musique est dans un état de progrès constant ; cette société contribue fortement à la grande vitalité du Cercle et son concours aux fêtes à l’étranger est beaucoup recherché ; les appuis pécuniaires étrangers lui abondent. Le ministre de l’intérieur la gratifie d’un subside et prochainement elle sera dotée d’un drapeau.”

Het eerste vaandel uit 1875

Inderdaad, het jaar daarop huldigde het korps zijn eerste vlag in, die dienst zou doen tot 1950. Erop prijkt de geborduurde tekst : 'AVELGHEM - 1875 - LES AMIS REUNIS - SOCIETE DE FANFARES'. Het scheelde weinig of de vlag belandde in 1945 op de vuilnisbelt. Bij de opruiming van het repetitielokaal na de tweede Wereldoorlog geraakte ze tussen het groot huisvuil buiten op de stoep. Gelukkig zag een bestuurslid de vlag liggen en nam ze mee voor restauratie.

Van deze vroegste periode zijn ons de herinneringsmedailles overgebleven die de fanfare ontving wanneer ze een groot feest hielp opluisteren. De mooiste medailles werden aan een ring bovenop de vlaggestok gehangen. De oudste getuigen van de uitstappen naar Ronse en Dottignies (1875), Molembaix (1878), Tiegem (1879). Van de achtentwintig medailles uit de periode vóór de eerste Wereldoorlog komt alleen die uit Deinze uit een gemeente of stad die verder dan

De voorzijden van de twee oudste gedenkpenningen, geschonken op de muziekfestivals in 1875 te Ronse en Dottignies.

vijftien kilometer van Avelgem ligt. Het gebruik van deze herinneringsmedailles zou nog tot in de jaren zestig in voege blijven. Streuvels is de enige andere bron die ons kan inlichten over de activiteiten van 'De Verenigde Vrienden' uit de beginperiode. In de volgende passage beschrijft hij de prijsuitreikingen van het Sint-Jan Berchmanscollege, door de fanfare opgeluisterd :

“De Bestuurder - eerw. heer Desclée - hield er aan, stelde er zijn eer in het feest der prijsuitdeeling allen mogelijken luister bij te zetten om zooveel het maar kon indruk te maken buiten het gesticht. Het was te dien tijde dan ook een echte gebeurtenis voor Avelghem waar burgerij en neringdoeners aan meededen. De ouders en familie van de leerlingen die aankwamen met den trein of met rijtuigen en boerenpeerden, brachten drukte in de straten. De burgemeester en de gemeenteraadsleden, de bijzonderste ingezetenen waren uitgenoodigd en kwamen af op hun paaschbest ; de fanfare-maatschappij moest het feest opluisteren ... Voor iedere eerste plaats die geproclameerd werd, speelde de fanfare ...”⁵

DE POLITIEKE KENTERING IN AVELGEM (1884) STIMULEERT DE BLOEI VAN 'LES AMIS REUNIS'

Op nationaal vlak culmineerde de spanning tussen het liberale en het katholieke blok in de Schoolstrijd. De radicale liberaal Pieter van

Humbeeck kon in 1879 de oude wet Nothomb inzake het lager onderwijs wijzigen in anticlericale zin. Elke gemeente moest voortaan één officiële school tellen, de subsidiëring van vrije scholen werd geweigerd. Godsdienstonderwijs mocht alleen buiten de klasuren gegeven worden en alleen onderwijzers met een diploma behaald aan een officiële normaalschool mochten les geven. Het onderwijs werd dus aan de controle der geestelijkheid onttrokken, en dit lokte scherpe katholieke tegenkanting uit. Op 7 september 1884 raakten te Brussel tijdens betogingen tienduizenden katholieken en liberalen met elkaar slaags.

Tijdens diezelfde maanden van 1884 fungeerde te Avelgem ons huidig repetitielokaal, in die tijd 'Den Tap' genoemd, als het centrum van alle katholieke acties ter voorbereiding van de gemeenteraadsverkiezing van 19 oktober. Ook 'Les Amis Réunis', die hun voorzitter Odilon Moerman steunden in de verkiezingsstrijd, werden hierbij ingeschakeld, zoals we bij Streuvels lezen:

"... de katholieken roerden zich, - er werd gewerkt : meetings en vergaringen ingericht, vreemde sprekers ontboden, er verscheen een spotbladje : "Drieske Goeraad", dat op geestige wijze de oude bonzen in 't belachelijke trok en onder den vorm van gefingeerde dialogen de kiezers moest overtuigen. 's Nachts trokken benden uit om plakbrieven uit te hangen, kiezers uit te koopen of te bepraten, en waar de tegenpartijen op elkander botsten, werd gevochten...

't Brandpunt van heel de beweging gebeurde in het lokaal der patronage "den Tap", waar tot laat in den nacht vergaard werd, vanwaar al de bevelen en richtlijnen uitgingen, de werkplannen gesmeed werden, en ... bier geschonken à volonté. Dat lokaal lag achter een blinden muur verscholen, tenden een koer, eenige trappen diep, en kwam mij toen voor als een geheimzinnig hol, speciaal geschikt voor samenzwering, waar gekonkelfoesd, gekompleteerd en geheuld, en waar geen jongens toegelaten werden." ⁶

Bij deze gemeenteraadsverkiezingen behaalde de katholieke partij de meerderheid wat aanleiding gaf tot volgende taferelen :

"De atmosfeer dien Zondag van de verkiezing zelf, staat nog in mijn geheugen als iets waar het lot van de samenleving van zou afhangen. Er was de angst van het verwachten, de stilte, alhoewel de kerkstraat broebelde van volk - hier en daar slechts ramulte van twist, opstootjes waar de gendarmen (met de berenmuts op) telkens tusschenkwamen. En dan, al met eens : een regen van briefjes uit de bovenvensters van het gemeentehuis en onmiddellijk daarop een delirium van uitbundige geestdrift, wild gewoel, geschreeuw en gezang, dansen en springen, opgestoken armen, hoeden in de lucht - mensen die wegtrimpten, andere die vooruitdrongen. De uitslag werd bekend gemaakt : de katholieke partij behaalde de victorie, de liberalen kregen de volledige nederlaag... Dagen, weken lang verkeerde Avelghem in feeststemming : stoeten, optochten met muziek, zinnebeeldige wagens met figuratie en spot... Alle dagen trok een nieuwe stoet op bezoek beurtelings bij elk een der gekozen gemeenteraadsleden ; in elke katholieke herberg werd een heele ton bier ten beste gegeven, broodjes met hesp getrakteerd, en bij de notabelen wijn geschonken... De triomf der katholieken was radikaal en 't ging er al maar door, tot vervelens toe van :

*Weg met dat geuzenras
Elf tjeven aan de kas.
De katholieken in den zetel
de liberalen in den ketel !"* ⁷

Uiteraard was deze katholieke overwinning van groot belang voor de bloei van de fanfare 'De Verenigde Vrienden'. Zij kon nu op de steun van het gemeentebestuur rekenen en heette dan ook het 'Gemeentemuziek van Avelghem'. De opeenvolgende burgemeesters, Odilon Moerman, Leander Vansteenbrugge en Achiel Vansteenbrugge waren allen bestuurslid van de muziekmaatschappij. Even belangrijk was het feit dat de gemeentelijke muziekschool, die een jaar later werd opgericht, bijgevolg een uitgesproken katholiek bestuur meekreeg dat zeer hecht verbonden was met de fanfare. Het was die toevloed van jonge muzikanten die ervoor zorgde dat het korps geen kort leven beschoren was maar integendeel openbloede tot de sterkste fanfare van het omliggende.

HET REGLEMENT VAN 1891

In 1891 werd een reglement opgesteld, dat ook François Lateur en zijn broer Karel ondertekenden. Een facsimile van dit reglement vindt u hieronder. Onmiddellijk valt de strengheid op waarmee overtredingen werden bestraft. Te laat komen op de repetitie bijvoorbeeld kostte tien centiemen, afwezigheid werd beboet met twintig centiemen. De overtreders dienden de boetes ook effectief te betalen. In het bewaard gebleven kasboek dat schrijver-schatbewaarder Achiël Vergracht vanaf 1908 bijhield, lezen we herhaaldelijk dat Georges Surmont, de *'schatbewaarder der ontvangene boeten'* regelmatig geld doorstorte van de boetekas naar de grote kas. Het bestuur kon bij herhaaldelijke overtredingen overgaan tot tijdelijke of definitieve uitsluiting van de muzikant in kwestie.

Hierbij wijzen we er op dat ook in andere facetten van de maatschappij, zoals bijvoorbeeld in het onderwijs of in de militie, of in andere verenigingen, zoals in de 'Cercle Catholique', die strenge tucht heerste. De muzikanten waren toen overigens veel trouwer aan hun korps. Tot in de jaren dertig waren de meeste spelende leden op elke repetitie aanwezig.

AVELGHEM

KATHOLIJKE KRING

MUZIEKAFDEELING

KENSPREUK :

DE VEREENIGDE VRIENDEN

REGLEMENT

AVELGHEM,
Drukkerij SCHIPMAN-HUYGHE, Kasteelstraat, n° 1.

REGLEMENT.

§ I. — Maatschappij.

ART. 1. — De maatschappij is samengesteld uit werkende leden onder het bestuur van eenen Voorzitter, Onder-Voorzitter, zes Kommissarissen (waaronder twee muzikanten), Tresorier, Sekretaris, Chef of Director en eenen Kapitein.

ART. 2. — De intredende leden zijn verplicht deel te maken van den Kring en voor te brengen een bewijsschrift van bekwaamheid door den Director afgeleverd; hunne namen moeten twee naevolgende maandagen in 't lokaal aangeplakt zijn en daarna, om aanveerd te worden, moeten zij de meerderheid van stemmen bekomen, ten eersten in zitting van 't bureel en ten tweede in algemeene vergadering.

§ II. — Voorzitter en Onder-Voorzitter.

ART. 3. — In alle omstandigheden alle eer komt uit recht den Voorzitter toe.

(6)

ART. 4. — De Voorzitter vergadert het bestuur en de leden wanneer hij het geradig oordeelt te doen, opent de zitting geeft het woord en sluit de zitting.

ART. 5. — De Voorzitter in zijne afwezigheid wordt vervangen door den Onder-Voorzitter.

§ III. — Kommissarissen.

ART. 6. — De Kommissarissen komen de andere leden van 't bestuur ter hulp in hunne oefeningen en zijn verplicht te waken over de belangen der maatschappij en het uitvoeren van het reglement.

§ IV. — Schatbewaarder of Tresorier.

ART. 7. — De Tresorier doet alle ontvangsten en uitgaven waarvan melding zal gedaan worden op eenen daartoe bestemden register.

ART. 8. — De Tresorier zal hoegenaamd geene uitgaven doen ten zij hij er toe geoorloofd is door het bestuur.

ART. 9. — Jaarlijks twee maal op verzoek van den Voorzitter zal hij den toestand der kas te kennen geven in algemeene vergadering, en alle drij maanden in vergadering van 't bestuur.

(7)

§ V. — Geheimschrijver of Sekretaris.

ART. 10. — De Sekretaris is gelast met alle geschriften en heeft in bewaarnis de archieven der maatschappij.

§ VI. — Chef of Director.

ART. 11. — De Chef is gelast met den keus van muziekstukken en het aankopen van instrumenten aangaande de maatschappij.

ART. 12. — De Chef begint en eindigt de repetitiën, en is gelast met de goede uitvoering der muziekstukken in welke omstandigheden het moge wezen.

ART. 13. — Gedurende de uitvoering heeft de Chef de politie over de muzikanten die gehouden zijn te luisteren en zonder tegenspreken te gehoorzamen.

§ VII. — De Kapitein.

ART. 14. — De Kapitein waakt over het goede order in alle bijeenkomsten, verbiedt het vloeken en slechten klap en twist onder de leden der maatschappij.

ART. 15. — De leden zijn gehouden den

(8)

Kapitein zonder tegenspraak te gehoorzamen in het uitoefenen zijner bedieningen.

ART. 16. — De Kapitein, voor alle overtredingen aan het reglement, is belast met de toepassing der boet.

ART. 17. — In zijne afwezigheid wordt hij vervangen door den Chef of wel door een lid van 't bestuur.

§ VIII. — Bestuur.

ART. 18. — Alle maatregelen strekkende de maatschappij worden genomen met meerderheid van stemmen.

ART. 19. — In vergadering van 't bestuur wordt vastgesteld met meerderheid van stemmen de deelneming op den vreemde aan Festivals of allerlei muzikfeesten, nothans worden de uitgaven in het dorp door den Voorzitter toegestaan.

ART. 20. — Alle uitgaven worden met meerderheid van stemmen door het bestuur toegestaan.

§ IX. Vergaderingen.

ART. 21. — Boven den Voorzitter, hebben

(9)

twee leden van 't bestier het recht het bestuur bij een te roepen; ten dien einde moeten zij twee volle dagen voor de vergadering schriftelijk aan den Voorzitter indienen eene vraag waarop zij het dagorder zullen te kennen geven.

ART. 22. — De leden van 't bestuur zijn gehouden hunne vergaderingen bij te wonen.

ART. 23. — Tien leden der maatschappij hebben het recht eene algemeene vergadering te verzoeken mits hunne vraag met dagorder overeenkomstig met het reglement aan den Voorzitter af te leveren twee volle dagen voor de vergadering.

ART. 24. — Al de leden zijn verplicht op gestelde uur de algemeene vergadering bij te wonen.

ART. 25. — De uitnodigingen tot bijzondere en algemeene vergaderingen zullen door den knecht gedaan worden aan de leden die hunne namen zullen zetten op eene daartoe bestemde lijst tot bewijs van verwittiging.

§ X. — Repetitiën, Uitgangen & Festivals.

ART. 26. — De maandag om 7 ure juist

(10)

's avonds repetitie van 1sten September tot 30sten April en om 8 ure van 1sten Mei tot 31sten Augusti. De Chef behoudt het recht meermaals per week repetitiën te houden indien hij het noodig oordeelt.

ART. 27. — De werkende leden zijn verplicht de repetitiën bij te wonen en op gestelde uur.

ART. 28. — De leden van 't bestuur zijn verplicht twee maal per maand de repetitiën bij te wonen en moeten tegenwoordig zijn ten allerlangsten ten 8 1/2 ure.

ART. 29. — Het is verboden te spelen, te klappen of allerlei gerucht te maken op het gegeven teeken van den Chef die stilzwijgendheid verzoekt voor het uitoefenen der muziekstukken.

ART. 30. — Het appel wordt gedaan door den Chef na de uitvoering van een muziekstuk.

ART. 31. — De werkende leden als ook de leden van 't bestuur zijn verplicht de uitgangen bij te wonen en op gestelde uur.

ART. 32. — De werkende leden gedurende geheel den tijd van den uitgang zijn gehouden

(11)

het muziekkorps niet te verlaten zonder de toelating van den Chef of Kapitein. In geval van toestemming zijn zij verplicht op gestelde uur terug te zijn. De trommel zal slaan vijf minuten voor te vertrekken.

ART. 33. — Het is verboden op straat te spelen wanneer den uitgang door den Chef gesloten is.

ART. 34. — Het is verboden gedurende den uitgang te spelen in herbergen zonder toelating van Chef of Kapitein.

ART. 35. — De werkende leden en 't bestuur zijn gehouden de muzikfeesten of festivals bij te wonen.

In deze omstandigheden zijn de leden verplicht zich te gedragen gelijk in de uitgangen.

§ XI. — Straffen.

ART. 36. — De straffen bestaan in boeten, tijdelijke en definitieve uitsluiting.

ART. 37. — De werkende leden in overtreding van artikel 27 vervallen in eene boete van 25 centiemen voor afwezigheid en 10 centimen voor te laat te komen aan 't appel.

(12)

ART. 38. — De leden van 't bestuur, in overtreding van artikel 28 vervallen in eene boete van eenen frank.

ART. 39. — De werkende leden, in overtreding van artikel 29 vervallen in eene boete van 5 centiemen aanstonds te betalen.

ART. 40. — De werkende leden in overtreding van artikel 31 betalen 10 centiemen voor te laat te komen en 50 centiemen voor afwezigheid. De leden van 't bestuur betalen het dubbel. Het appel wordt gedaan een kwart na gestelde uur.

ART. 41. — De werkende leden in overtreding van artikel 32 betalen 10 centiemen 't zij zij vertrekken zonder toelating 't zij zij niet vroegtijdig terug keeren.

ART. 42. — De leden in overtreding van artikel 33 betalen 50 centiemen en 10 centiemen voor overtreding van artikel 34.

ART. 43. — De werkende leden in overtreding van artikel 35 betalen 2 franken en de leden van 't bestuur 5 franken.

ART. 44. — De leden van 't bestuur in over-

treding van artikel 22 betalen 50 centiemen voor te laat te komen.

ART. 45. — De leden der maatschappij in overtreding van artikel 24 betalen 10 centiemen voor te laat te komen en 20 centiemen voor afwezigheid.

ART. 46. — De leden in overtreding van artikel 15 betalen aanstonds eene boete van 10 centiemen.

ART. 47. — De leden in overtreding van artikel 13 betalen aanstonds eene boete van 5 centiemen.

ART. 48. — De tijdelijke uitsluiting voor menigvuldige overtredingen aan het reglement wordt door het bestuur met meerderheid van stemmen uitgesproken.

ART. 49. — De definitieve uitsluiting voor onophoudene overtredingen of openbaar slecht gedrag, opmakerij, ongehoorzaam- of onbeleefdheid met verlies van recht eens weder te keeren, wordt, op voorstel van 't bestuur, in algemeene vergadering met meerderheid van stemmen uitgesproken.

ART. 50. — De boeten worden door den Tresorier ingezameld, alle maande voor de leden van 't bestuur en wekelijks voor de muzikanten.

ART. 51. — Een lid in dronkenschap is gehouden niet te spelen en zoo het noodig is 't muziekkorps te verlaten op verzoek van Chef of Kapitein en vervalt in eene boet van 50 centiemen boven de boete voor afwezigheid.

ART. 52. — Voor bijzondere, gegronde en onvoorziene redens kan het lid door het bestuur van zijne boet kwijtgescholden zijn.

§ XII. — Instrumenten & Muziekboekschouw.

ART. 53. — Het instrumenten en muziekboekschouw zal gedaan worden door Chef en kapitein den eersten maand van ieder maand.

ART. 54. — De muzikant in bezit van een instrument toevoorende aan de maatschappij is verplicht dit goed zorg te dragen; bijgevolg kan verantwoordelijk zijn voor alle schade zijn speeltuig toegebracht.

§ XIII. — Algemeene Schikkingen.

ART. 55. — Voor dringende omstandigheden,

dusdanig door den Voorzitter aanzien, kan deze bestuur- en werkende leden vergaderen zonder de leden te verwittigen twee volle dagen voor de vergadering.

ART. 56. — Jaarlijks in den loop der maand Januari zal het bestuur herkozen worden; de uitredende leden mogen herstemd zijn.

ART. 57. — Alle onvoorziene maatregelen en beslissingen mogen door het bestuur genomen worden.

ART. 58. — In geval van ontbinding der maatschappij, instrumenten, muziekboeken en andere voorwerpen toevoorende aan de maatschappij komen in 't bezit van den Voorzitter der maatschappij.

Herzien en gedaan in algemeene vergadering te AVELGHEM, den 20 April 1891.

DE KAPITEIN,
Dr DELRUE.

DE VOORZITTER,
O. MOERMAN.

DE ONDER-VOORZITTER,
HENRI DEKEIRSSCHIETER.

DE TRESORIER,
A. VERGRACHT.

DE GEHEIMSCHRIJVER,
G. VERMANDERE.

DE CHEF,
CAM. VERGRACHT.

DE KOMMISSARISSEN:
L. Delaey, J. Deprost, A. Dolphens, Iv. Haerhout,
Th. Holvoet, J. Valcke, O. Verniers.

DE SCHAFFMEESTER,
V. BOUTIAU.

DE WERKENDE LEDEN:

ARTHUR RYNDERS.
DELAEBY LIVINUS.
VANNIEUWENHUYZE JULES.
VANENIS AIMÉ.
TH. ROGIE.
E. HELLIN.
FLORENT DECONINCK.
FR. LATEUR.
OCT. DEPROST.
STICHELBAUT ACHILLES.
FLORENT HANDEKYN.
TANGHE ACHILLES.
D. DELBEKE.
VANDENBERGHE JEAN.
D. VELGHE.
CAM. VAN LEYNSEELE.
ARTHUR VANDERSCHULDEN.
E. SCHERPHEREEL.

TH. VANHAMME.
G. STICHELBAUT.
VERNIERS OCT.
VAN ELSTRAETE OCT.
AIMÉ DECONINCK.
ACHILLES FAVERE.
CHARLES LATEUR.
D. VERGOTE.
O. NAESSENS.
EMILE OLIVIER.
P. VERGRACHT.
A. VAN LEYNSEELE.
A. SUPPLY.
CÉSAR STICHELBAUT.
AUGUSTE FAVERE.
F. LEJOUR.
LEONARD SUYS.
ALPHONSE MOERMAN,

BELANGRIJKE FESTIVITEITEN ROND DE EEUWWISSELING (1897-1906)

AVELGHEM.

De voorbereidsels tot de feesten van den Boerenkrijg van Zondag aanstaande gaan dapper vooruit. Alles belooft prachtig te zijn. Het programma van den geschiedkundigen stoet bevat twee deelen; 't eerste is eene herinnering van 't verleden: de bekeeringe door den heiligen Amandus van de heidensche bewoners der Scheldeboorden. Ook het voormalige Avelghem van de middeleeuwen: de heeren van 't kasteel terugkomende van de kruisvaarten, en de gilden der werklieden. -- 't Tweede deel, en 't voor-naamste, is de Boerenkrijg. 't Herinnert ons den beweeralijken tijd, die wij hier beleefden oader de fransche revolutiemannen: den inval der fransche soldaten, den tegenstand der vlaamsche Boeren, en verders gebeurtenissen voorgevallen te Avelghem zelve.

De zes praalwagens, volgens de teekeningen, zijn allerbest gelukt. De wagen der oude heerlijkheid verbeeldt zeer nauwkeuriglijk eene middeleeuwsche burcht. Deze van de verheerlijkinge van den Boerenkrijg is waarlijk prachtig en treffend daarbij.

Rond de 400 man zullen aan den stoet deelnemen.

Hier en daar zal de stoet gescheiden worden door eene muziekmaatschappij.

Eene zake heeft wat moeilijkheden geleden: 't Was het opzoeken van een groot getal rijzalen voor den groep der edele vrouwen te peerde. Doch nu de zalen zijn gevonden.

De stoet zal tweemaal uitgaan: op Zondag 4, en op Donderdag 8 September (O. L. Vrouw Geboorte).

Er is groot gemak van treins voor alle richtingen.

Mocht het maar schoon weere zijn!

Artikel uit de 'Gazette van Kortrijk' van 1 september 1898 over de Boerenkrijgstoet te Avelgem

Stijn Streuvels organiseerde rond de eeuwwende enkele grote stoeten in Avelgem, waarbij hij zijn fanfare 'De Verenigde Vrienden' natuurlijk een voorname rol toebedeelde. Het korps sloot de grote historische praaltocht 'Avelghem door de Eeuwen Heen' af tijdens de gemeentefeesten van 1897. In deze stoet stapten op die snikhete kermiszonag meer dan duizend figuranten in historische kostuums op. De 'Boerenkrijgstoet' op zondag 4 september en donderdag 8 september 1898 werd eveneens door de auteur ingericht. Voor deze herdenking van de honderdste verjaardag van de Boerenkrijg zette Streuvels weer alle wijken en verenigingen van Avelgem aan het werk. We beschikken nog over de cantate 'Vaderlands Zegezag', die dirigent Kamiel Vergracht voor deze gelegenheid componeerde. De vier solozangers en het koor werden hierin waarschijnlijk door 'De

Verenigde Vrienden' begeleid. Het evenement kende een grote volkstoeloop en was opnieuw een succes over de gehele lijn.⁸

Voor de stoet ter ere van de honderdjarige Meetje Meulies in 1905 verkreeg Stijn Streuvels ditmaal ook de deelname van de 'Phare de l'Escaut'. Hij was eveneens betrokken in de organisatie van de praaltocht ter gelegenheid van de plechtige 'Inhuldiging Der Nieuwe Brug' op 9 september 1906 te Ruggie. 'De Verenigde Vrienden' staan in het programma der festiviteiten met de term 'Gemeentemuziek van Avelghem' aangeduid. Ze stapten als eerste muziekmaatschappij op en gaven in de vooravond een concert op de 'plaatse' te Avelgem.

1798

EEUWFEEST

1898

*Camiel Bergsrecht***BOERENKRIJG**AVELGHEM, Zondag 4^{en} September en Donderdag 8^{en} September 1898.**VADERLANDS ZEGEZANG.***Koorzang.*

O! Martelaars daar bij den Hoogen,
 Voer Godes troon,
 Met lauwer kroon,
 Nog klopt voor ons uw hert bewogen
 Nog smeekt gij daar voor 't kleine land;
 Door beider bede God medoogend
 Op ons houdt nog zijn zegend hand.

I.

Gegroet O! nedrig' helden,
 Gezegend zijn de velden,
 Waar Durme, Nethe en Demer vloedt;
 Hoera! geloofbelijders,
 Hoera! gij boerenstrijders,
 Hoera! Rollier aan u een groet.

Koor.

II.

Zijt fier kempische landen,
 Gegroet de kostbre panden,
 Die roemrijk slapen in uw schoot;
 Door macht en helsche woede,
 Gesneuveld voor het goede,
 Gij zegepraalt toch in de dood.

Koor.

III.

Een groet uit Leie en Schelde.
 Wij 't volk van Artevelde,
 Deconine's, Breydel's ware bloed,
 Wij vlamen en gij walen,
 Berg over en door dalen,
 Aan onze kempische broers, een groet.

Koor.

IV.

Uw bloed herleeft in d'adren,
 Staat op: O! dappre vadren,
 Nog trilt uw stof in 't kempisch zand;
 Staat op: om hooge klemme
 Uw zang met onze stemme,
 Voor vrijheid, kerk en heerd en land.

Koor.

V.

En eeuwen eeuwen melden
 De daden onzer helden,
 O! boeren volk, uw Leeuwen moed;
 En moeder zal 't herin'ren,
 Met fierheid aan de kindren;
 O! Kempenland..... een laatste groet.

Koor.

Gedicht door de D. Pelme vaderlands Zegezing getoos get door Cam. Vergracht
largo

Soprano
 Tenor
 Alto
 Bassi
 Soprano

Po! mar-te-laren Daar bij den hogen, voor Go-des loof met
Po! mar-te-laren Daar bij den hogen, voor Go-des loof met
Po! mar-te-laren Daar bij den hogen, voor Go-des loof met
Po! mar-te-laren Daar bij den hogen, voor Go-des loof met

laas van kroon, ang blout van oos een hart be-vegen,

De partituur voor de vier solo-zangers van de cantate 'Vaderlands Zegezing', gecomponeerd voor de Boerenkrijgstoet door dirigent Kamiel Vergracht.

Streuvelds te midden van figuranten uit de Boerenkrijgstoet, waaronder enkele muzikanten uit 'De Verenigde Vrienden'. De persoon met de bastuba is Gaston Gheyselincx. Stijn Streuvels is de man met de zwarte snor, in profiel, naast de rechtopstaande grenadier volledig rechts op de foto. De trommelaar is Albert Poignie, die op de Dries woonde. Bij elk concert of uitstap van de fanfare ging hij trommelend van zijn huis naar de vergaderplaats opdat ieder zou weten 'dat er iets te doen was van 't muziek'.

De oudste groepsfoto van 'De Verenigde Vrienden' uit 1903. We herkennen de trommelaar Albert Poignie uiterst links. De derde persoon van links die neerzit is voorzitter Augustule Delrue. Rechtstaand links achter hem bemerken we opnieuw Gaston Gheyselinck (zie foto Boerenkrijgstoet). Dirigent Kamiel Vergracht is de rechtopstaande man (zonder snor) rechts van de vlag op de tweede rij. Helemaal bovenaan naast het venster zien we een personage dat door de fotograaf duidelijk bij de groep getruceerd werd. De kans is groot dat het hier Stijn Streuvels betreft. Wanneer we deze figuur naast andere foto's van Streuvels (zie bijvoorbeeld die van de Boerenkrijgstoet) leggen, dan constateren we een treffende gelijkenis. Jammergenoeg kunnen we door de slechte kwaliteit van de foto en van de trucage, hierin geen uitsluitsel geven.

Streuvels nam in 1903 nog zelden deel aan de activiteiten van 'De Verenigde Vrienden' en zou dan ook bij de opname van deze foto niet aanwezig zijn geweest. Aangezien hij in 1903 reeds genomineerd werd voor de Nobelprijs voor literatuur, zag het bestuur waarschijnlijk maar al te graag zijn beroemdste muzikant, zij het mits trucage, eveneens op de foto prijken.

VERDERE ACTIVITEITEN VAN DE FANFARE TOT DE EERSTE WERELDOORLOG

Dankzij het bewaarde kasboek kunnen we ons voor de periode tussen 1908 en 1914 een concreter beeld vormen van de activiteiten van 'De Verenigde Vrienden'. We sommen enkele typische uitstappen op : de 'sorties naar den driesch' ; de twee concerten op de zaterdagavond en maandagavond van de ommegang ; uitstappen naar verder gelegen gemeenten zoals Menen en Tielt ; inhuldigingen van burgemeesters en pastoors in verschillende buurgemeenten ; serenades aan verkozen kamerleden of senatoren ; bezoek aan de voorzitter en de burgemeester op nieuwjaarsdag - een traditie die pas na Wereldoorlog II verloren ging - ; proclamaties in scholen, begrafenissen.

Bij de belangrijke optredens in deze periode vermelden we de opluistering van een muzikfestival, georganiseerd op 3 september 1911 door het gemeentebestuur van Avelgem, en de deelname aan de feestelijkheden ter ere van Hugo Verriest te Ingooigem op 17 augustus 1913.

Het valt op dat vele karweitjes door de kas betaald werden, zoals het inlijmen van partituren, het dragen van een vaandel, lantaarn of plakkaat, het klaarzetten van het podium, enzovoort. Ook de drager van de 'grosse caisse' kreeg een fooi. Hij droeg de trom immers op zijn rug, terwijl een muzikant achter hem het instrument bespeelde. Pas in de jaren vijftig kwam het huidige systeem in voege waarbij de slagwerker de grote trom op de buik draagt en deze zelf bespeelt. Bij elke uitstap werd er een mand met broodjes en beleg meegenomen en deze 'drager van het kofferken met hesp' ontving eveneens een kleine vergoeding.

Voor- en keerzijde van de gedenkpenning, uitgereikt bij het muzikfestival te Avelgem in 1911.

'De Verenigde Vrienden' musicerend in de Kerkstraat te Avelgem bij een optocht rond 1910

Groepsfoto 1912

Een groepsfoto van 'De Verenigde Vrienden' in 1912 genomen voor de pas gebouwde lokalen van het Sint-Jan Berchmanscollege. Van veel personen was de naam moeilijk te achterhalen en we publiceren ze dan ook onder voorbehoud.

Onderste rij : Achiël Vansteenbrugge, Jules Holvoet, Boels, Kamiel Vergracht, Jozef Delrue, Octaaf Deprost, ? , Achiël Vergracht, Viktor Boutiau, ? , Bruneel

Tweede rij : Albert Poignie, Gerard Ollivier (jongetje), Emiel Ollivier (daarboven), Arnold Delrue, Marcel Vergracht, Holvoet, Gerard Vergracht, Pierre D'Haene, Verdonck, Ollivier, Raymond Alsberge, Omer Cuvelier, Frans Leenknecht, Aimé Deconinck, Pol Scherpereel

Derde rij : Octaaf Vanelstraete, Octaaf Vandemeulebroeke, Prosper Vercoutere, Guillaume Vergracht, (zes personen onbekend), Florent Deconinck, ? , Honoré Corne, ? , Achiël Tanghe

Vierde rij : bejaard persoon links van vaandel : Emiel Balcaen ; rechts van vaandel : Jules Scherpereel, Favere, Florent Corne, Theophiel Vanhamme, ? , ? , Louis D'Haene

Bovenste rij : Gaston Gheyselinck, ? , Achiël Stichelbaut, Michel Dubocquois, Cyriel Verdonck, Remi Vanmaercke, Marcel Callens, ? , ? , ? , Jozef Depoorter, ? , Pol Hillaert

De muzikanten gingen meestal te voet naar de plaats van het optreden. Na de eeuwwisseling beschikten velen over een fiets. Voor verre verplaatsingen namen ze de trein of de 'char-à-bancs'. Dit was een open wagen, door paarden getrokken. De laatste uitstap per 'char-à-bancs' gebeurde in de vroege jaren twintig.

Voor meer bijzonderheden over de verschillende repetitiesalen verwijzen we naar het aparte hoofdstuk hierover. Rond 1895 verhuisden 'De Verenigde Vrienden' van het lokaal van de 'Cercle Catholique' naar een woonhuis aan de Oudenaardsesteenweg. Vanaf 1903 tot 1920 repeteerden ze in de zaal boven het 'Café belge' van Emile Ollivier, op de hoek van de Leopoldstraat en de Doorniksesteenweg.

We hebben weinig gegevens over het aantal muzikanten in de periode vóór 1914, maar het is duidelijk dat de fanfare steeds groter werd. In het register van de 'Cercle Catholique' wordt vermeld dat het korps drieëntwintig 'membres exécutants' telde in 1874.⁹ Zesendertig muzikanten ondertekenden het reglement van 1891. Vier jaar later laat het bestuur weten aan Jules Dufranes, uitgever van een verzamelwerk over alle harmonieën en fanfares in België uit die tijd, dat er vijftig spelende leden waren. De 'Phare de l'Escaut' telde toen vijftig muzikanten en behoorde hiermee tot de grotere fanfares van die tijd.¹⁰ Op de foto van 'De Verenigde Vrienden', in de Kerkstraat genomen rond 1910, tellen we vijftig muzikanten. Op de groepsfoto van 1912 zijn het er vijfenvijftig.

Een groep Avelgemse muzikanten bij hun deelname aan de stoet 'Huldebetoon Hugo Verriest' te Ingooigem in 1913.

De centrale figuur met de arm in de hoogte is Hubert Stichelbaut.

HOOFDSTUK 3 :

DE BLOEIPERIODE TIJDENS HET INTERBELLUM

DE OORLOGSJAREN (1914-1918)

De Belgische bevolking dacht in 1914 tot een maand vóór de Duitse inval dat ze niet zou betrokken raken in het conflict tussen Duitsland en Frankrijk. Er zou enkel een doortocht van de Duitse legers plaatsvinden, en Streuvels schrijft dat men zich "*moest haasten om er iets van te zien te krijgen !*".¹¹ De activiteiten van 'De Verenigde Vrienden' liepen dan ook gewoon door tot in de zomer van 1914. De laatste uitstap had plaats op 12 juli naar Kerkhove, waar het bestuur de muzikanten trakteerde op '*pirots en pinten bier*'. Drie weken later verklaarde Duitsland de oorlog aan België en het muziekkorps legde zijn activiteiten stil voor een periode van vijf jaar.

Achiel Vergracht bleef zijn kasboek bijhouden. We vinden er alleen de onkosten terug voor de missen, opgedragen ter nagedachtenis van gestorven muzikanten, bestuursleden en sympathisanten.

Tijdens deze oorlogsjaren richtte Alfons Vergracht een Avelgems symfonie-orkestje op dat waarschijnlijk 'Kunst Veredelt' heette. Het bestond uit leden van 'De Verenigde Vrienden' en van 'Le Phare de l'Escaut'. De oorlog verenigde immers beide politieke blokken. Het inkomgeld van hun optredens ging naar 'het pakske van de soldaat', dit waren geschenken voor de Belgische strijders aan het front. We beschikken nog over een foto van dit symfonie-orkest, genomen in de zaal boven het café van Emile Ollivier, het toenmalig repetitielokaal van 'De Verenigde Vrienden'.

Na de oorlog bleef de katholieke fractie van dit orkest bestaan, en aangevuld met nieuwe leden vormde zij de symfonie 'Onder Ons'. Ze stond opnieuw onder leiding van Alfons Vergracht en werd in de volksmond 'het orkest van het toneel' genoemd. Het speelde immers vóór en tijdens de toneelopvoeringen in 'den nieuwen Tap', de latere zaal 'Rubens'. Er bleef eveneens een foto bewaard van dit ensemble samen met de katholieke toneelgroep.

In oktober 1918 kreeg Avelgem het hard te verduren tijdens de beschietingen tussen de Engelse en Duitse troepen. Het gifgas maakte honderden slachtoffers, de dorpskern werd grotendeels stukgeschoten. Toen op 10 november in de late avond de wapenstilstand overal door trompetgeschal werd verkondigd, kon de wederopbouw beginnen. Velen hadden de handen vol met herstellingen aan eigen huis en het dorpsleven hernam slechts geleidelijk zijn gewone gang.

Foto linksboven :

*'Kunst Veredelt', het Avelgems orkestje uit de oorlogsjaren
onder leiding van Alfons Vergracht.*

*Bovenste rij : Gerard Ollivier (klarinet), Robert Delehouzee,
Gerard Vergracht (hobo), ?, Guillaume Vergracht (klarinet),
Margriet Ollivier (viool), Laure Moreels.*

*Middelste rij : Leon Vergracht, Grootaert, Simonne Vanderbeken (piano),
Firmin Ollivier , Georges Ollivier, Julienne Vergracht (piano).*

*Onderste rij : Alfons Vergracht, Roger Coppin, Marie-Madeleine Ollivier,
Désiré Callens.*

Foto linksonder :

*'Onder Ons', het symfonie-orkestje uit de eerste jaren na de eerste Wereld-
oorlog, gefotografeerd met de toneelgroep in 'den nieuwen Tap',
de latere zaal Rubens.*

*Van links naar rechts : Gaston Gheyselincx, Florent Corne, Emiel D'Halle-
win, Roger Coppin, Gerard Ollivier, Alfons Vergracht (rechtstaand),
Clement Delrue, Gilbert Vandenberghe, Romain Coppin, Arnould Delrue.*

EEN NIEUWE DIRIGENT, EEN NIEUWE START (1919) ...

De slechte gezondheidstoestand van Kamiel Vergracht vormde een bijkomend probleem voor het bestuur dat 'De Verenigde Vrienden' nieuw leven wenste in te blazen. Het diende uit te kijken naar een nieuwe dirigent en het was Alfons Vergracht die zijn oom in 1919 als dirigent opvolgde.

Karel Scherpereel verzamelde alle overgebleven instrumenten en stuurde ze op ter herstelling. Hij ging tevens rond bij alle overlevende muzikanten en stelde zo de nieuwe ledenlijst samen waarvoor hij, zoals gebruikelijk, een vergoeding ontving van twee frank. De eerste repetities gingen door begin september 1919. De muzikanten oefenden er de doodsmarsen in voor de begrafenis van Felix Castelein, die jarenlang de grootste geldschieter van het muziekkorps was geweest. Het bestuur trachtte de muzikanten goed te stemmen. De cafébaas Emile Ollivier schonk immers tijdens de herhalingen voor de achttien muzikanten dertig flessen bier op kosten van de fanfare. Enkele dagen later concerteerden 'De Verenigde Vrienden' voor het eerst weer tijdens de kermisdagen en hernamen hiermee definitief hun gewone uitstappen en activiteiten.

Eind november verkozen de commissie en de uitvoerende leden een nieuw bestuur. Emile Pieters verving als voorzitter Jozef Delrue, die

in 1906 zijn vader Augustule was opgevolgd. Felix Maes werd ondervoorzitter in plaats van Hippolyte Deprost en Octaaf Deprost bleef erevoorzitter. Dit bestuur diende het met heel wat minder financiële steun vanwege de gemeente te stellen. In plaats van de jaarlijkse toelage die het muziekkorps vóór 1914 ontving, werd nu een kleine vergoeding per concert te Avelgem uitgekeerd. De gemeentekas was immers uitgeput door de vele herstellingswerken na de oorlog.

1914-1919		Inkomsten	Muziekmaatschappij De Verenigde	1914
	25	Honderd en twee Francken 43 Centimeen bedrag der boekkas in de Kas van het muzieck gestort om de hiernaarstaande rekening van het muzieck te betalen	102	25
	28	ontvangen bedrag overblijft N. 5 1914	34	60
1916 Dec	17	" " " " 1915	59	81
1917 april	4	" " " " 1916	0	14
1918 mai	12	" " " " 1917	2	53
1919 Sept	4	van de kinderen van Felix Cathelin Bexenboon de som van drie honderd Francken uit dank bevecht aan de muziekmaatschappij geschenken voor het uitvoeren der marchen op zijn begrafenisdag	300	00
Sept.	9	ontvangen van Mr. Berghet Buissemestre van Boksylt 100 fr voor de inrichting	100	00
November	4	ontvangen van Mijneer den Ouderpastoor van Leighem, uitstap Vaderlandsch Feesten	75	00
			<u>674</u>	<u>85</u>

Uittreksel uit het kasboek van 'De Verenigde Vrienden' betreffende de inkomsten van de periode 1914-1919.

... EEN NIEUW LOKAAL EN EEN NIEUWE BEZETTING (1920-1922)

In december 1920 sloot Emile Ollivier zijn 'Café belge' en de muziekmaatschappij nam haar intrek in het lokaal van Franciscus Xaverius, dit is de huidige repetitiezaal. In die tijd bevond er zich op de plaats waar tegenwoordig de bar staat nog een toneelscène. De zaal was toen enkel te bereiken langs de Kasteelstraat via een koertje waarnaast een overdekte bolletrog lag. De Duitsers hadden deze boldersbaan in de eerste Wereldoorlog tot gevangenis omgebouwd. Ze bewaakten er toen immers de opgeëiste Avelgemse ... duiven, dit om te verhinderen dat ze door het verzet zouden gebruikt worden om geheime boodschappen over te brengen.

Reeds vóór Wereldoorlog I had het bestuur het besluit genomen de fanfare geleidelijk om te vormen tot een harmonie. Verschillende klarinetten konden aangekocht worden dankzij bijzondere giften van particulieren. Een harmonie had in die tijd de naam meer kunstzinnig te zijn dan de fanfare. Dankzij het hout kwam er meer klankkleur in het orkest. Het lukte bijvoorbeeld beter klassieke symfonische werken te herschrijven voor harmonie dan voor fanfare. Het was dan ook in deze moeilijkere maar zeer muzikale stukken, die doorgaans in zalen uitgevoerd werden, dat de zachte klanken van de houten volledig tot hun recht kwamen. Dit was niet het geval voor de luidere marsmuziek uitgevoerd op wandelconcerten, waar de koperklanken de houten overstemden. De overstap van fanfare naar harmonie in die tijd mogen we dan ook beschouwen als een uiting van het streven naar kwaliteitsverbetering.

DE HARMONIE HERLEEFT TIJDENS DE JAREN TWINTIG (1922-1926)

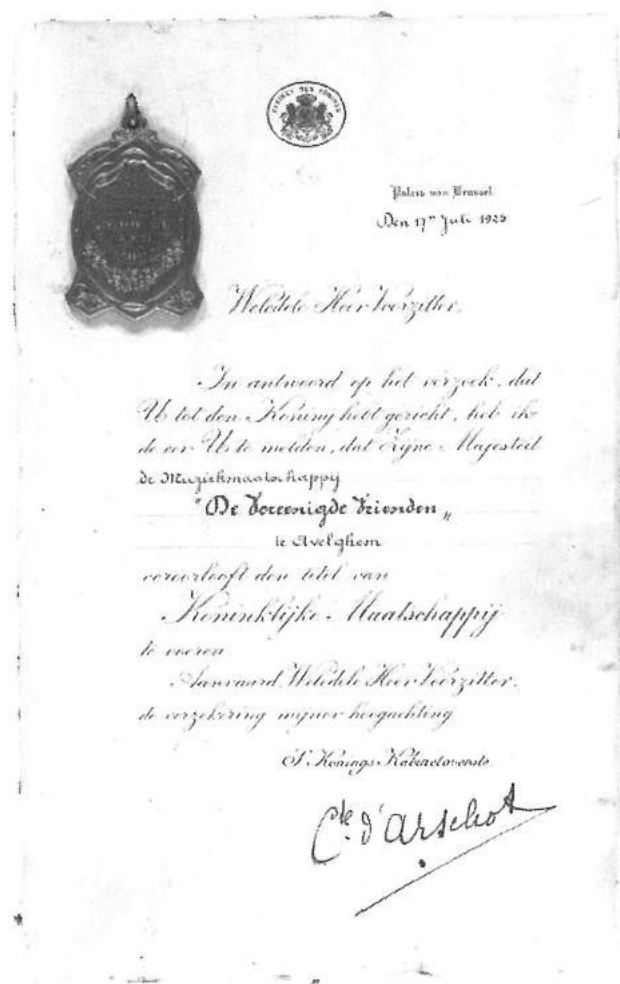
De allereerste uitstap per 'autobus' vond plaats op 22 mei 1922 en had Roeselare als bestemming. We mogen veronderstellen dat het om een vrachtwagen ging, met in de laadruimte enkele zitbanken.

Vanaf het jaar daarop beschikken we over ledenlijsten. Daaruit blijkt dat drie muzikanten op vier een instrument bespeelden dat eigendom was van de maatschappij. Daarentegen hadden anderen zelfs hun houten pupiter als persoonlijk bezit. Wanneer we de instrumentale bezetting bekijken, bemerken we dat het koper met negenendertig muzikanten nog veel te sterk stond tegenover de vijftien houtblazers (twaalf klarinetten, kleine fluit, hobo, kleine klarinet). De acht bugels

en de kleine bugel, de drie pistons en de drie sopraansaxofoons waren duidelijk nog een erfenis van de vroegere fanfare. Ze zouden geleidelijk aan allemaal uit de harmonie verdwijnen. Ook in deze periode startte, onder leiding van Norbert Scherpereel, de vorming van een trommelkorps dat toen slechts uit enkele jonge trommelaartjes bestond.

Kamiel Vergracht, de eerste dirigent van 'De Verenigde Vrienden', en Achiël Vergracht overleden beiden in 1924. Zij hebben vijftig jaar lang hun stempel gedrukt op het muzikale leven in Avelgem. Achiël was medestichter, schrijver-schatbewaarder en spelend lid van het muziekkorps. Vanaf 1882 fungeerde hij als koster te Avelgem en gedurende vijfendertig jaar gaf hij les in de Avelgemse muziekschool. Op deze drie niveau's bracht hij de Avelgemse bevolking zin en enthousiasme voor muziek bij.

Eveneens in 1924 verlieten 'De Verenigde Vrienden' de ongezellige en té grote zaal van Franciscus Xaverius. Als nieuwe repetitieruimte namen ze de zaal boven de 'Katholieke Kring', een café in de Doorniksesteenweg, gehuurd door muzikant Remi Vanmaercke. Dit gebouw werd later afgebroken voor de aanleg van de Stijn Streuvelslaan.

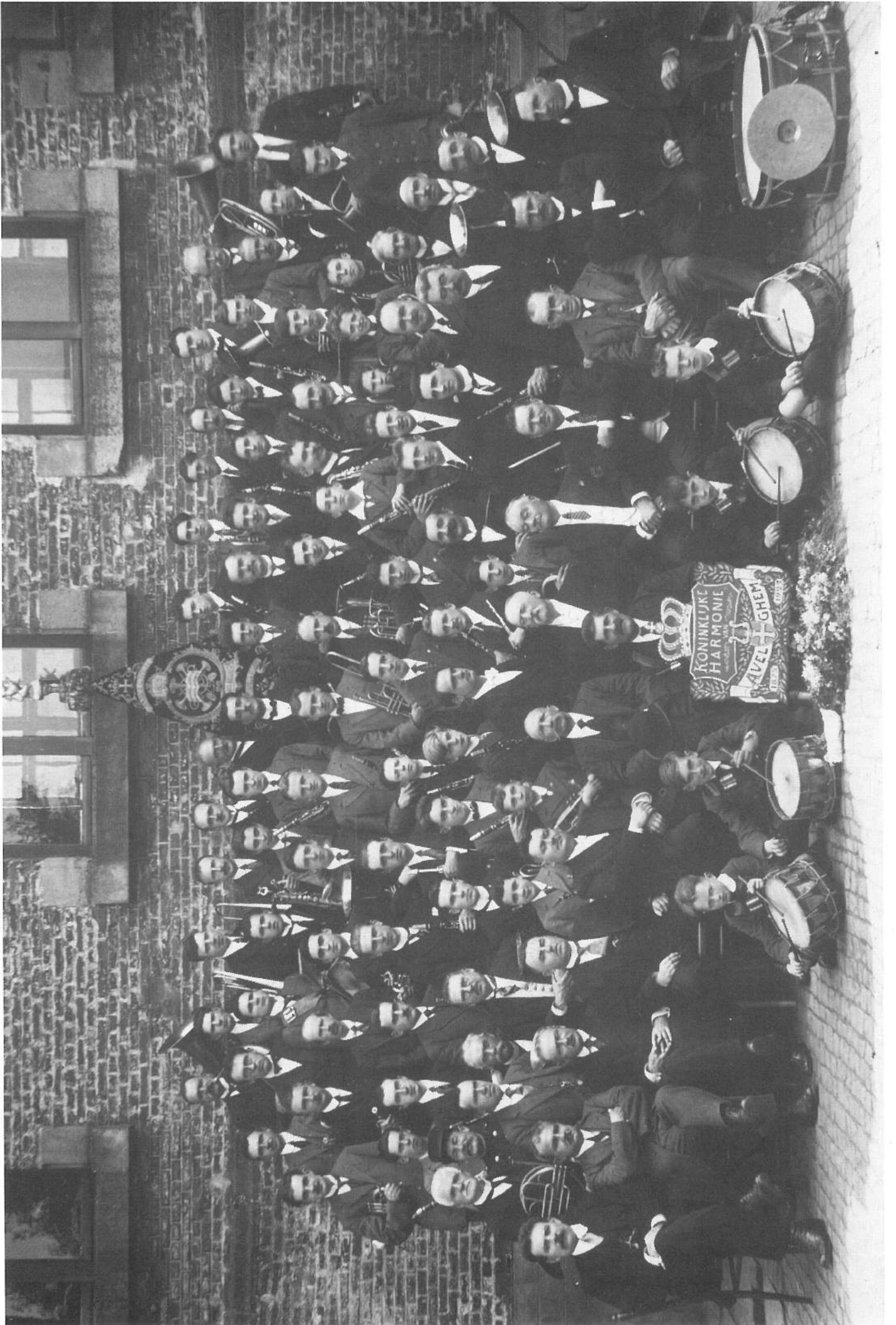

In 1925 organiseerde het korps een groot festival te Avelgem ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van de vlag. De harmonie reikte hierbij, zoals toen de gewoonte was, aan de deelnemende muziekverenigingen een herinneringsmedaille uit waarvan ons een exemplaar bewaard is. Bij deze gelegenheid stond het Kabinet des Konings aan 'De Verenigde Vrienden' toe voortaan de naam 'Koninklijke Maatschappij' in haar titel te voeren.

De belangrijkste gebeurtenis van 1926 was de deelname aan een concours in Vilvoorde voor korpsen van derde afde-

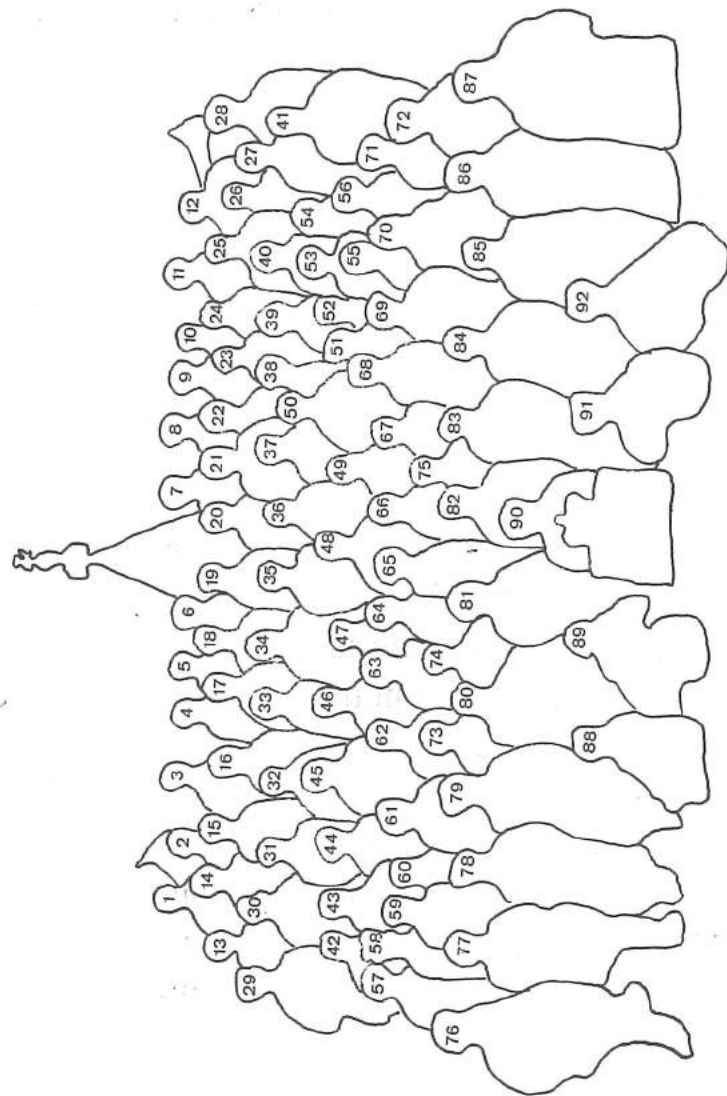
ling. Tijdens de maand die deze wedstrijd voorafging, repeteerde de harmonie bijna dagelijks. Op 20 juni vertrokken de tweeënzeventig muzikanten met de trein naar Brussel, waar ze overstapten op een boot die het gezelschap naar Vilvoorde bracht. In de voormiddag vond de eerste proef plaats, een uitvoering van een treurmars op zicht. Het tweede deel van het concours, de uitvoering van een keuzestuk en een opgelegd werk, werd in de namiddag afgewerkt. De uitslag was echter niet tijdig bekend en het korps vatte de terugreis aan. Uiteindelijk kwamen rond 22 uur 30 de resultaten per telegram in Avelgem aan : eerste prijs voor de lezing op zicht, eveneens een eerste prijs voor het keuzestuk en opgelegd werk, en daarenboven de eerste prijs met gelukwensen van de jury voor de beste leiding. Dit laatste niettegenstaande - of dankzij - het feit dat de wind bij de uitvoering de partituren van Alfons Vergracht had weggeblazen. De muzikanten vierden prompt het grote succes in diverse herbergen in Avelgem. Een dolgelukkige Felix Maes beloofde een schenking van tienduizend frank aan 'De Verenigde Vrienden' in zijn testament op te nemen, indien ze de treurmars op zijn begrafenis zouden spelen. Dit is dan ook zo gebeurd in 1932.

GROEPSFOTO VAN 1925

genomen voor de oude kasteelvleugel van het Sint-Jan Berchmanscollege

23. August Masure	58. Jules De Sutter
24. Jérôme Verdonckt	59. Frans Leenknecht
25. Marcel Delepeleire	60. ? Moerman
26. Jules Degans	61. Aimé Deconinck
27. Georges Verstraeten	62. Jan Byttebier
28. Edgard Surmont	63. Gerard Depraetere
29. Georges Vanelstraete	64. Karel Declercq
30. Florent Corne	65. Alfons Vergracht
31. Victor Scherpereel	66. Roger Coppin
32. Gerard Favere	67. Hubert Stichelbaut
33. Jules De Sutter	68. Georges Verdonck
34. Gerard Matthijs	69. Gerard Vergracht
35. Jozef Boels	70. Raymond Alsberge
36. Octaaf Vercoutere	71. Remi Vandemeulebroecke
37. Jozef Tanghe	72. Achiël Stichelbaut
38. August Favere	73. André Leenknecht
39. Octaaf Hillaert	74. Gerard Vercoutere
40. Marcel Verdonckt	75. Marcel Verdonckt
41. Jozef Favere	76. Jules Vandemeulebroecke
42. Prosper Holvoet	77. Firmin Surmont
43. Gerard Ollivier	78. Achiël Tanghe
44. Maurice Hillaert	79. Edgard Seynaeve
45. Guillaume Vergracht	80. Achiël Vansteenbrugge
46. Marcel Meerschaert	81. Remi Balcaen
47. René Seynaeve	82. Octaaf Verniers
48. Alfred De Sutter	83. Octaaf Deprost
49. Edgard Deconinck	84. Emiel Pieters
50. Omer Vanderhaegen	85. Felix Maes
51. Alexander Verstraeten	86. Henri Pauwels
52. Willem Vandemeulebroeke	87. Achiël Depraetere
53. André Seynaeve	88. Albert Seynaeve
54. André Vandemeulebroecke	89. Aloïs Vanmaercke
55. Omer Cuvelier	90. Albert Poignie
56. ?	91. Marcel Favere
57. Octaaf Vanelstraete	92. Godfried Holvoet

1. Remi Vanmaercke	12. Paul Hillaert
2. Theophiel Decock	13. Prosper Vercoutere
3. Leon Vandemeulebroeke	14. Jozef Libbrecht
4. Jules Scherpereel	15. Norbert Scherpereel
5. Maurice Dragon	16. Hilaire Surmont
6. Camiel Delft	17. Gentiel Decruyenaere
7. Conrad Seynaeve	18. Julien Lippens
8. Jozef Reynaert	19. Arsène Grymonprez
9. Michel Verdonckt	20. Henri Vandemeulebroecke
10. Karel Scherpereel	21. Theophiel Vanhamme
11. Louis D'Haene	22. Pierre Vanmaercke

DE VLAAMSE KWESTIE BINNEN DE HARMONIE (1927-1930)

De resultaten in Vilvoorde waren uiteraard een mooie beloning voor Alfons Vergracht, die erin geslaagd was de harmonie in een paar jaar tijd op een benijdenswaardig niveau te brengen. Ook het grote aantal muzikanten (tachtig) toont aan dat de harmonie in een bloeiperiode verkeerde. Het programma was drukker dan ooit. Overal werden muziekkorpsen op feestelijkheden gevraagd in de euforische sfeer van die jaren. De herwonnen vrijheid en welvaart, evenals belangrijke verbeteringen op politiek en sociaal vlak voor het gewone volk, zoals de achturen-dag en het algemeen stemrecht, zorgden voor een uitbundige atmosfeer die men later de 'gay twenties' zou noemen.

Nochtans broedde er in die tijd een conflict dat voor een malaise zou zorgen binnen het korps. Er ontstond ook op nationaal vlak immers een tweespalt in de katholieke beweging. De Vlaamsgezinden onder hen waren niet tevreden met het beleid van de conservatieve katholieken, die bijvoorbeeld de vernederlandsing van de Gentse universiteit tegenwerkten. Deze Vlaamse kwestie werd het heet hangijzer van de Belgische politiek in de jaren twintig. Het Vlaams-nationaal bewustzijn was immers gevoelig versterkt na de eerste Wereldoorlog en de Ijzertoren werd het religieus-politiek bedevaartsoord voor de Vlamingen.

In deze optiek valt te verklaren dat de relatie tussen het college en de harmonie vertroebelde. In de school gaven verschillende leraars van de harde Vlaamse lijn, activisten uit de Frontpartij, de toon aan. De leerlingen toonden er hun flamingantisme door het dragen van schildjes waarop een zwarte leeuw prijkte. Het muziekkorps was het symbool van de Avelgemse kleine burgerij en kreeg omwille van zijn Belgicistische strekking een slechte naam in het college. Deze tegenstelling zou tot in de jaren dertig blijven doorwerken.

Een eerste conflict binnen de harmonie over de Vlaamse kwestie had plaats in 1927. Een groot aantal Vlaamsgezinde muzikanten wenste op 14 augustus naar de bedevaart in Diksmuide te gaan, terwijl het muziekbestuur die dag een uitstap plande naar Kerkhove. Alle spelende leden ontvingen een brief waarin hen werd aangekondigd dat, indien zij in groep de uitstap van de harmonie zouden boycotten, ze niet meer tot het korps zouden toegelaten worden. Beide partijen maakten er een principiële kwestie van. Fanatisme en intolerantie tegenover andere ideeën kenmerkten toen immers de tijdsgeest. Op de bewuste zondag daagden er inderdaad enkele muzikanten niet op en het bestuur schrapte hen van de ledenlijst, dit op grond van artikel 57

"Koninklijke Harmonie" de vereenigde vrienden,
Amsterdam.

Zitting van 13° August 1927.

De commissie der muzikantschappij
"de vereenigde vrienden", bij dringendheid samen
geroepen in vergadering op 13° August 1927.

Bekent ten eerste het feit door het-
welke muzikanten in groeps opstand maken tegen
het besluit door de Commissie genomen met in
groeps reis te ondernemen op een dag door
de Commissie, van kinwijzer of reeds, be-
traald voor eenen uitstap.

Leest uit al haare kracht zulke
handelwijze en verdult doet, voor den ijedigen
gang der maatschappij, een einde dient ge-
steld aan zulke daden.

Stemende op artikel 5° van het
reglement, besluit:

Indien hooger bedoelde muzikant
wijkt alles, hardnekkig blijven en door hunne
groeps-afwezigheid de eenheid van't muziek
in gevaar brengen, ze uit de maatschappij
te sluiten van af 14° August 1927.

De onverschutter
dof. voorzitter,
Horus Scha

De Kapitein,
Edg. Seynaeve

De bestuurder

De Schrijver,
Ach. Spaartnac

~~De Leiden,
Woudkamburg
amb. Plichelbraut~~

~~Achiel Bonghe~~

~~Woudkamburg~~

~~Ebergwaite~~

~~De Koninklijke~~

~~Stunont
Van Steenslerwegge~~

~~Dr. J. J. J. J.~~

~~R. H. H. H.~~

N.B. Gesteekt van tenaaststaande brief, ten Atelet van indeling,
rekening aan de muzikanten op 13° August 1927

van het reglement : *“alle onvoorziene maatregelen en beslissingen mogen door het bestuur genomen worden”*. Andere muzikanten verlieten de harmonie uit sympathie met hen die waren uitgesloten. Slechts enkelen hebben later gratie gevraagd en zijn opnieuw lid geworden.

Bij het zoeken naar een geschikt artikel zal het bestuur geconstateerd hebben dat in het reglement van 1891 verschillende regels verouderd waren. Om dit aan te passen aan de nieuwe maatschappij en eveneens om conflicten zoals voorgaande duidelijker te kunnen veroordelen op basis van het reglement, maakte het bestuur werk van een vernieuwing van de standregels. Deze statuten werden op 16 januari 1928 ondertekend door het bestuur en uitgehangen in de muziekzaal. De belangrijkste verandering was artikel 23 :

“Straffen (boeten) voor gewone overtredingen van het Reglement behoren niet meer tot onze tijd. De goede wil en de offerveerdigheid van ieder lid, dat reeds door zijn lidmaatschap bewijs geeft van genegenheid voor het muziek worden ingeroepen om alles te doen wat mogelijk is ten einde den goeden gang en den bloei der maatschappij te verzekeren en in genen dele te verhinderen. In buitengewone gevallen kan er overgegaan worden tot tijdelijke en zelfs tot definitieve uitsluiting. Zulke gevallen zijn o.a. wangedrag, opmakerij, grove overtreding van het Reglement, ongehoorzaamheid of onbeleefdheid, overeengekomen groepafwezigheid, met het doel een bepaalde uitstap of feest te doen mislukken.”

Het ontslag van ongeveer tien muzikanten bleek geen nadelige invloed te hebben op de muzikale kwaliteit van de harmonie. In 1928 sleepten ‘De Verenigde Vrienden’ opnieuw de drie eerste prijzen in de wacht op het concours in Anderlecht, ditmaal in de tweede afdeling.

In datzelfde jaar nam het muziekbestuur opnieuw een beslissing tegen het flamingantisme. De eigenaar van de ‘Katholieke Kring’ wenste zijn herberg om te vormen tot ‘Het Vlaams Huis’. Het bestuur ging niet akkoord met deze politieke zwenking en bracht het repetitielokaal voorlopig over naar de strijkerij van Florent Corne in de Doorniksesteenweg, nu bakkerij Corne.

In 1930 keerde het muziekensemble tenslotte terug naar de toen volledig verbouwde zaal der Xaverianen, waar het nu nog altijd repeteert. Achter de toog bestelde toen mevrouw Declercq, die een

snoepwinkeltje uitbaatte in de Leopoldstraat. Ze tapte het bier uit een ton in haar winkel en bracht het mee in grote kannen. Hoe meer dorst de muzikanten hadden, des te vaker diende zij over en weer te lopen. Na haar was de nieuwe barman Odo Degroote, de toenmalige cafébaas van de herberg 'Het Katholiek Werkersverbond', het huidige café 'Rubens'.

DE HARMONIE TIJDENS DE JAREN DERTIG

Vanaf deze periode beschikken we voor het eerst over enkele concertprogramma's van 'De Verenigde Vrienden'. De stukken die ons nu nog bekend zijn, hebben een hoge moeilijkheidsgraad, zoals bijvoorbeeld 'Peer Gynt' (Edward Grieg), 'Danse macabre' (Camille Saint-Saëns) en 'L'Arlésienne' (Georges Bizet). Soms begeleidde het korps een zanger in enkele Vlaamse liedjes, waarvan de toehoorders de tekst konden volgen op de 'feestwijzer'. Op de ommegangsfesten begin juli speelden 'De Verenigde Vrienden' op zondag en de 'Phare de l'Escaut' op maandag. Telkens stond er veel volk rond de kiosk in de Kerkstraat en de prestaties werden druk becommentarieerd en met elkaar vergeleken. De hevige concurrentie tussen beide korpsen zal wel geleid hebben tot nijd en afgunst, maar anderzijds ook tot betere muzikale prestaties.

KONINKLIJKE HARMONIE AVELGHEM

FEESTWIJZER

van den Muzikale

Kunstavond

Gegeven door de KONINKLIJKE HARMONIE
" De Vereenigde Vrienden ,,
onder de leiding van den Heer

Alfons Vergracht

OP ZONDAG 15 DECEMBER 1929,
te 5 ure stipt, in de Feestzaal, Kasteelstraat.

EERSTE DEEL

1. Marsch	X. X.
2. Firenza, Fantaisie-Openingstuk	G. ALLIER.
3. <i>L'Arlésienne</i> , — Orkest Suite - (1 ^{ste} Deel)	G. BIZET.
1. Prélude. 2. Minuetto.	
3. Adagietto. 4. Carillon.	
4. 4 ^{de} Mazurka,	P. BENOIT.
5. <i>Ik ken een lied</i> ,	W. DE MOL.
Gezongen door M ^r Vercruysse.	
6. <i>La Phalène</i> , Ballet	DE BOECK.
1. Prélude. 2. Andante Moderato, Vivace, Valse.	
3. Marsch.	

20 MINUTEN RUSTPOOS

TWEDE DEEL

1. <i>L'Arlésienne</i> , — Orkest Suite - (2 ^{de} Deel)	G. BIZET.
1. Prélude. 2. Intermezzo.	
3. Menuet. (Solo Groote Fluit)	
Solist M ^r G. VandeMeulebroeke.	
4. Farandole.	
2. <i>Ballet de la Source</i> ,	L. DELIBES.
1. Pas des Echarpes. 2. Andante.	
3. Danse Circassienne. 4. Mazurka.	
3. <i>Impressions Napolitaines</i> , (Solo voor Hobo)	F. ANDRIEU.
A. Farniente. B. Tarentelle.	
Solist M ^r Gerard Vergracht.	
4. <i>Suite-Ballet</i> ,	FR. POPY.
1. Entrée-Mazurka. 2. Pizzicati.	
3. Valse Lente. 4. Largo. 5. Final-Galop.	
5. <i>Mijn Moederspraak</i> ,	P. BENOIT.
Gezongen door M ^r Vercruysse.	
6. <i>Ruy-B'as</i> ,	F. MENDELSSOHN.

Elk jaar organiseerde de harmonie in januari of februari een 'Muzikalen Kunstavond', een traditie waaruit later het Lenteconcert is gegroeid. In deze periode concerteerden de muzikanten in de 'Feestzaal', in de volksmond 'den nieuwen Tap' genoemd, de huidige zaal 'Rubens'. Even klassiek waren de vele serenades aan huis voor jonggehuwden en voor jongeren die hun hogere studies hadden voltooid. Bij toneelopvoeringen en soms op trouwpartijen en bals bracht een kleiner orkestje onder leiding van Gerard Favere, René Seynaeve en anderen, de ambiance-nummers van die tijd, zoals de foxtrot, charleston, mazurka, polka, wals, tango, one-step

In 1928 ondernamen 'De Verenigde Vrienden' voor het eerst een uitstap naar de kust. Ze legden de trip naar De Panne af per autobus. Vanaf 1933 tot 1937 werd de uitstap naar die badstad dé gebeurtenis van het werkjaar. Zij oogstten er immers veel succes en een speciale trein Avelgem-Adinkerke werd ingelegd voor de vele Avelgemnaren die het korps vergezelden. Velen onder hen zagen bij één van deze gelegenheden voor het eerst de zee.

In de jaren dertig liep het aantal muzikanten geleidelijk terug, van éénentachtig in 1932 tot nog tweeënzestig in 1937, een daling van bijna een kwart. De politieke strubbelingen tussen Vlaamsgezinden en conservatieven zorgden voor een verdeelde katholieke bevolking die niet meer als één blok achter de muziekvereniging stond. De door-

Trommelinstructeur Georges Carteur en enkele leerlingen in 1932. Boven Daniel Carnel, Jozef Sustronck en Neron Vantwembeke, onder Julien Opsomer en Roger Corne.

stroming van jongeren van het college naar het muziekkorps verliep niet meer zo vlot als vroeger en de zware economische crisis bracht een ontzuivering na de dolle jaren twintig en schroefde de vrijetijds mogelijkheden van de gewone man gevoelig terug. Nochtans bleef de harmonie op een hoog niveau spelen want ze promoveerde in 1938 naar de eerste, toen de hoogste, afdeling. In die tijd kwamen de juryleden gewoon naar het repetitielokaal om er een uitvoering te beluisteren en zo het korps te beoordelen.

Ondanks de kwaliteit van het korps waren blunders van formaat niet uitgesloten. Voor de feesten van het Heilig Hart in 1938 had Alfons Vergracht een cantate geschreven, die 's namiddags met grote luister uitgevoerd werd door een groot koor onder begeleiding van de harmonie. De leden van het orkest waren daarna tot het avondconcert vrij voor een drietal uren, en ze verkwistten hun tijd niet. Toen de beschonken muzikanten reeds van de eerste mars van dit optreden een ware kakofonie maakten, werd Alfons Vergracht woedend en stuurde allen van het podium ten aanzien van een groot publiek.

Een andere anekdote betreft Georges Vanelstraete. 's Avonds laat op Sint-Cecilia hoorde hij in een café een muziekkorps op straat 'Alte Kameraden' spelen. Hij nam zijn instrument en sloot zich aan tussen de lantaarndragers. Pas toen hij in een beter verlichte straat kwam, zag hij dat hij zich bij de rangen van de 'Phare de l'Escaut' had gevoegd. Uit deze periode werden ons nog veel andere 'sterke' verhalen verteld. Voor veel muzikanten waren de repetities en de uitstappen de enige gelegenheden om eens stevig de bloempjes buiten te zetten. Op Sint-Cecilia bezochten ze ontelbare café's, ze dronken tot ze erbij vielen en sommigen werden met kruiwagens naar huis gebracht. Anderen keerden pas de dag na een uitstap naar Avelgem terug.

In de veranderde samenleving na de tweede Wereldoorlog zouden zulke figuren geleidelijk aan nog slechts tot de folklore behoren. Niettemin associëren veel mensen nu nog altijd een muziekkorps met een bende onverbeterlijke drinkebroers.

De harmonie in de optocht ter gelegenheid van de feesten van het Heilig Hart in 1938.

DE OORLOGSDREIGING VERLAMT 'DE VERENIGDE VRIENDEN'

Als gevolg van de toenemende dreiging van een tweede Wereldoorlog werd het Belgisch leger veertien dagen gemobiliseerd in september 1938. De activiteiten van 'De Verenigde Vrienden' verminderden hierop gevoelig. In 1939 vond alleen het traditionele concert met de ommegang plaats. In september, na Hitler's inval in Polen, werden de troepen definitief op de been gebracht.

Tijdens de oorlog lag het verenigingsleven volledig stil. Voorzitter Raymond Alsberge en schrijver-schatbewaarder Achiël Depraetere bleven plichtsbewust het bestuur van de muziekmaatschappij waarnemen. Vanaf 1943 kon de kastoestand alleen in evenwicht blijven door de bijzondere giften van de voorzitter. De uitgaven waren opnieuw uitsluitend bestemd voor de missen ter nagedachtenis van overleden muzikanten, bestuursleden en sympathisanten. In 1945 sloot Achiël Depraetere de kas af met een tekort van vijftwintig centiemen. Na de oorlog diende het bestuur dus volledig opnieuw te beginnen.

Onder de overledenen vernoemen we in het bijzonder Edgar Seynaeve, die tijdens de twintig jaar dat hij kapitein was door zijn grenzeloze inzet en vaderlijke zorgen 'het muziek' ondersteunde. Achiël Vergracht zou zijn taak na de oorlog overnemen.

We dienen hier tenslotte nog het ontstaan te vermelden van het muziekkorps van de Avelgemse brandweer. Opgericht op het einde van de tweede Wereldoorlog met als dirigent René Seynaeve, groeide het uit tot een grote harmonie die muzikanten van de twee Avelgemse korpsen samen met spelers uit andere gemeenten verenigde. Ze speelden bijna uitsluitend op feesten van brandweerkorpsen. René Seynaeve werd als dirigent achtereenvolgens opgevolgd door August Corne, Gerard Favere, Erik Vanwijmelbeke, Michiel Demuynck en Johan Deslee tot de ontbinding van de muziekgroep in 1980.

HOOFDSTUK 4 :

DE VERDERE EVOLUTIE VAN 'DE VERENIGDE VRIENDEN' NA DE TWEEDE WERELDOORLOG

NA DE BEVRIJDING NEEMT DE HARMONIE DE DRAAD WEER OP (1946-1952)

Hoewel onze streek reeds in september 1944 bevrijd was, hernamen 'De Verenigde Vrienden' hun muzikale activiteiten pas in 1946. Net als na de eerste Wereldoorlog duurde het geruime tijd eer de toestand in Avelgem enigszins gestabiliseerd was. De vergeldingsacties tegen collaborateurs hadden veel mensen tegenover elkaar geplaatst. Enkele bestuursleden en muzikanten waren tijdens de oorlog gestorven. Talrijke instrumenten waren verdwenen of vernietigd en de nieuw bestelde instrumenten lieten maanden op zich wachten.

Het bestuur nam hier een wijze beslissing door onmiddellijk klarinetten, saxofoons en fluiten, aan te kopen in de nieuwe diapason. Nadat in 1858 internationaal was overeengekomen de 'la' op 870 trillingen per seconde te leggen, nam men later geleidelijk een toon aan die op 880 trillingen lag, een halve toon hoger dan de oude. Deze nieuwe toonhoogte maakte de oude rietinstrumenten en fluiten waardeeloos. De aankoop van de nieuwe instrumenten was alleen mogelijk door een bijzondere omhaling bij de Avelgemse sympathisanten in december 1945.

De harmonie speelde voor het eerst op de processie van Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaart te Avelgem in 1946, dit reeds in de nieuwe diapason. Slechts dertig muzikanten waren present maar dat aantal zou snel oplopen tot drieënzestig tegen het Sint-Cecilia-feest van dat jaar.

In 1947 verving het bestuur voor het eerst de traditionele nieuwjaarsserenades ten huize van de voorzitter en de kapitein door serenades op hun naamfeest in het oefenlokaal na een repetitie.

Dé gebeurtenis van dat jaar was de eerste uitstap naar zee sinds de oorlog. Met autocars reisden de muzikanten naar Blankenberge. Alle toeristen stonden perplex over het feit dat zo'n groot amateursorkest zo knap kon concerteren, nauwelijks twee jaar na de oorlog. De trip naar de zee groeide opnieuw uit tot een klassieke uitstap. Van 1948 tot 1950 was Oostende het einddoel en geheel het volgende decennium reisde het korps naar Blankenberge. Enkel de jaren 1953 (naar Antwerpen) en 1954 (naar Middelkerke) waren uitzonderingen. De data van deze jaarlijkse uitstappen werden reeds bekendgemaakt op de affiche

KONINKLIJKE HARMONIE
DE VERENIGDE VRIENDEN AVELGEM

OP ZONDAG 22 MAART 1953, te 18 u.

-IN DE GILDE- DOORNIKSTRAAT

Muzikale KUNSTAVOND

EERSTE DEEL

CONCERT door onze Harmonie

onder de kundige leiding van Altons Vergracht

PROGRAMMA

MARS VAN DE BEZEM	Van Eeckhoutte
NERON, openingstuk	Popy
AANKOMST VAN DE POST	Elenberg
MEDITATIE	Ketelbey
LIEDEREN TUIL	Moreau
LIEFDE ENGEL Wals	Waldefuël
MASKERADE	Boedyn
ANCORA	De Hollander

TWEDE DEEL

Opvoering van :

Dans, Kosterke, dans

Operette door onze welgekende toneelgroep 'KUNST VEREDEL'

112 U. LACHEN!

Orkestleider: G. Vanneste Alg. Leiding: A. Vanderstraeten

De Voorzitter	De Besuurder	De Kapten
ROGER COPPIN	A. VERGRACHT	ROMAIN COPPIN

Jaarlijkse uitstap : Zondag 26 Juli : waarschijnlijk ANTWERPEN

Avelgem Drukk. J. Biele-Ducoux - Tel. 15

van de 'Muzikalen Kunstavond' in februari, zodat alle sympathisanten van bij het begin van het jaar die dag konden vrijhouden (zie affiche hiernaast). De gehele groep telde dan ook vaak circa honderdtachtig personen.

De supporters behoorden bijna uitsluitend tot de katholieke zuil van de Avelgemse bevolking. Ook in de jaren vijftig immers was de politisering van de maatschappij nog groot. Zo drukte ondervoorzitter Roger Coppin het uit in zijn rede op Sint-Cecilia in 1948 : 'Het mu-

ziek is de vaandeldrager van alle katholieke werken : de football, het toneel, de katholieke partij en het katholiek onderwijs.' En op hetzelfde feest in 1956 werden alle tafelgasten aangespoord na het banket het muziekkorps te volgen naar het S.K.-plein, om er de sportkring aan te moedigen tijdens de derby tegen de Blue Star. De wederzijdse steun tussen de katholieke verenigingen was trouwens nodig, daar de katholieken na de oorlog de meerderheid hadden verloren in de gemeenteraad.

In 1950 werden het tachtigjarig bestaan van de muziekmaatschappij en het vijfenzeventigjarig bestaan van het vaandel herdacht. De feestelijkheden begonnen op 9 juli met de plechtige inzegening van de nieuwe vlag, die vervaardigd was naar een ontwerp van spelend lid Paul Lobel. Daarna volgde een feestbanket en in de namiddag een muziekfestival. Acht korpsen uit omliggende steden en gemeenten verzorgden doorlopend muziekconcerten op de twee kiosken in de Kerkstraat en in de Oudenaardsesteenweg.

In hetzelfde jaar overleed Raymond Alsberge, sinds 1932 voorzitter van de harmonie. Hij was te Avelgem in 1896 benoemd als onderwijzer in de Sint-Jozefsschool.¹² Vanaf 1899 vervulde hij er de taak van schoolhoofd. Hij was de grote bezieler bij de heropstarting van het muziekkorps na de eerste Wereldoorlog.

=== Gemeente AVELGEM ===

1870

80-jarig bestaan
van de

1950

KONINKLIJKE HARMONIE
"VERENIGDE VRIENDEN"

Zondag 9 Juli 1950

GROOT FESTIVAL

Feestprogramma :

- 10 u. Plechtige Hoogmis. -- Zegening van de
nieuwe vlag.
- 11.15 u. Aperitif Concert - Leider: Alfons Vergracht.
Ex Suo Promerito Gasia
Blanche Neige Churchill
Carnaval Japonais Bosque
Neron Popy
Verenigde Vrienden Mars Alt. Vergracht
- 14.30 u. Ontvangst delegatie van de deelnemende
maatschappijen in het "Oud Gemeentehuis"
Oudenaardestraat.
- 15.30 u. STOET: Vorming Kasteelstraat, langs Leo-
poldstraat, IJzerweglaan, Statie- Doornik-
Oudenaarde- en Kerkstraat.
- Na de stoet: Parade-défilé met de "Geniale
Jongens" Waregem.
- 16.30 tot 19.30 u. Doorlopende uitvoeringen van
muziekstukken.
- 20 u. Kunstconcert door de Koninklijke Harmonie
van Wevelgem.

Feestmaal

aangeboden
ter gelegenheid van het Jubileum
van het 80 jaar bestaan
en inhuldiging van het nieuwe Vaandel
van de Koninklijke Harmonie
"De Verenigde Vrienden,"
Avelgem

WELKOM

SMAKELIJK

Spijskaart

□□

Voorgerecht

□

Tomatensoep

□

Gebraad in Groentenkrans

□

Nagerecht

□

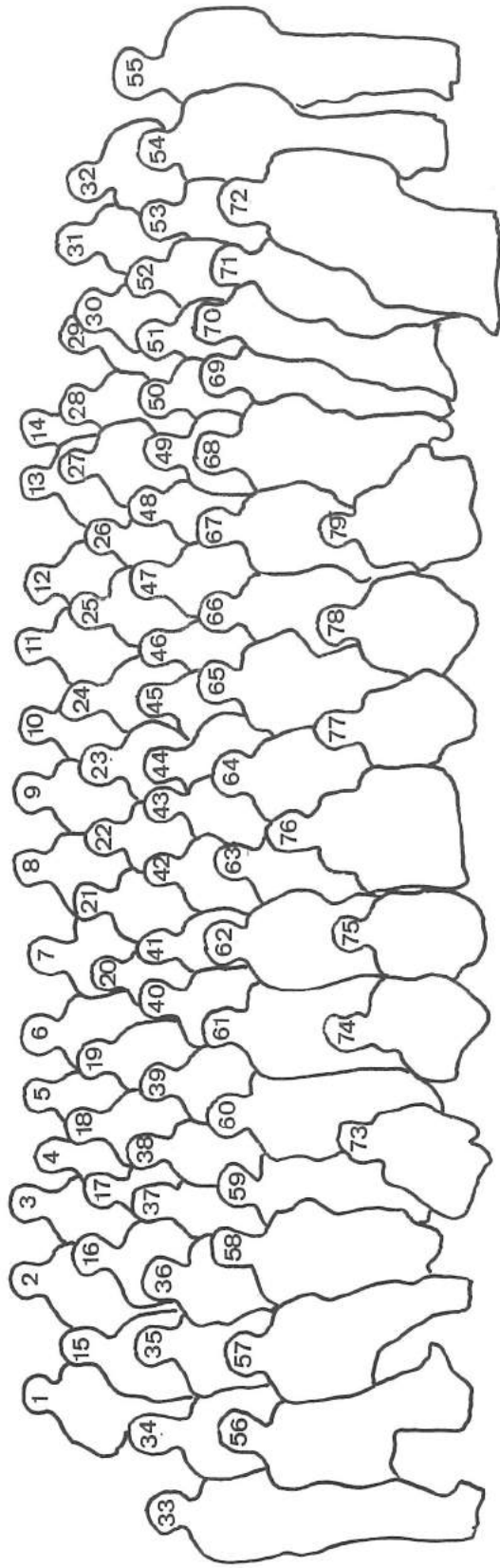
Moka

□□

Avelgem, 9 Juli 1950.

GROEPSFOTO VAN 1950

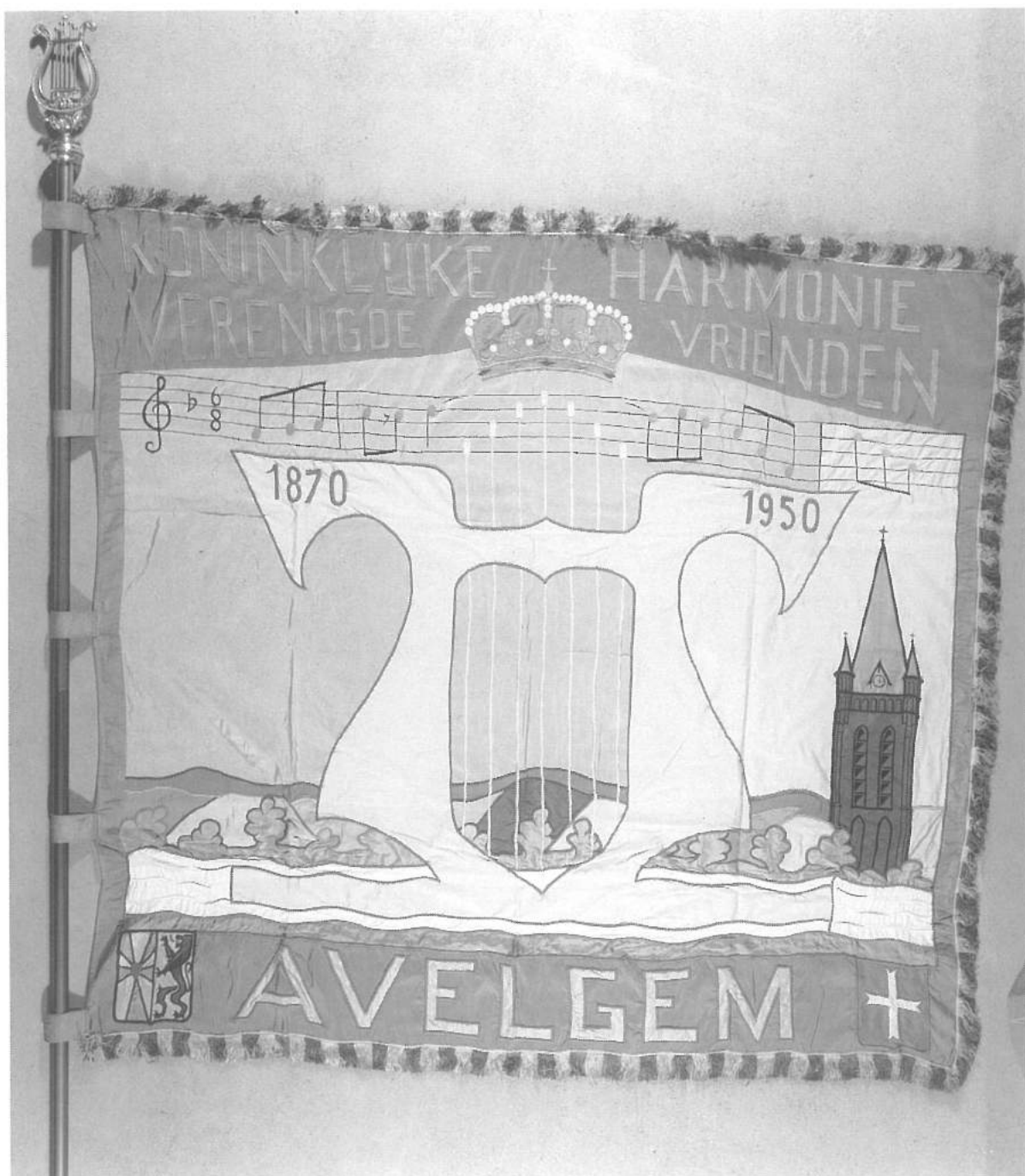

1. Jos Verbrugge	21. Gabriel Byttebier	41. Lionel Callens	61. Gerard Matthijs
2. Marcel Callens	22. August Corne	42. Lucien Vanreterghem	62. Alfons Vergracht
3. Albert Seynaeve	23. Antoon Stichelbaut	43. André Hillaert	63. Roger Coppin
4. Hendrik Dewilde	24. Gabriel Windels	44. Norbert Vantwembeke	64. Raymond Alsberge
5. Gaston Vandergeynst	25. André Seynaeve	45. Norbert Hellebuyck	65. Willem Vandekerckhove
6. Godfried Holvoet	26. Raymond Hillaert	46. Achiël Derijcke	66. Romain Coppin
7. Albert Martijn	27. Jules De Sutter	47. Pol Lobel	67. Gentiel Martijn
8. Albert Verschuere	28. Alfons Vanreterghem	48. Jozef Hillaert	68. Firmin Matthijs
9. Neric Vantwembeke	29. Omer Cuvelier	49. Nérée Vantwembeke	69. Maurice Verriest
10. Jules Vantwembeke	30. Octaaf Hillaert	50. Firmin Deweer	70. Cyriel Verdonck
11. Henri Herpoel	31. Neron Vantwembeke	51. Felix Lattenist	71. Emiel Favere
12. Noël Vantwembeke	32. Julien Declercq	52. Aimé Ruysschaert	72. Jan Vanleynseele
13. Victor Bertrem	33. Robert Corne	53. Gerard Vercoutere	73. André Detollenaere
14. Arsène Grymonprez	34. Frans Vandenbroucke	54. Gerard Favere	74. Joseph Depraetere
15. Georges Verdonck	35. Julien Lippens	55. René Seynaeve	75. Raoul Duprez
16. Albert Vancoppenolle	36. Florent Corne	56. Florent Baert	76. Maurice Vuysteke
17. Casimir Coeman	37. Guillaume Vergracht	57. Jozef Depoorter	77. Romain Deviaene
18. Jan Byttebier	38. Jérôme Verdonck	58. Firmin Vanderbeken	78. Gerard Hillaert
19. Raoul Rommens	39. Edouard Verhue	59. Julien Vansteenbrugge	79. Albert Paemelaere
20. Marcel Vandemeulebroeke	40. Gerard Vanreterghem	60. Maurice Hillaert	

'De Verenigde Vrienden' in de Kerkstraat op weg naar de Dekenale kerk voor de inzegening van de nieuwe vlag.

Het nieuwe vaandel uit 1950.

DE AANSCHAF VAN EEN UNIFORM GEEFT DE HARMONIE EEN NIEUW ELAN (1952-1957)

In navolging van de militaire muziekkapellen schaften steeds meer amateurskorpse zich een uniform aan in het begin van de jaren vijftig. Deze orkesten werden dan ook vaker door organisatoren van festivals gevraagd omwille van hun keurig voorkomen. Toen ook de 'Phare de l'Escaut' in 1951 in uniform concerteerde, keek het bestuur van 'De Verenigde Vrienden' uit naar de financiële middelen voor de aankoop van een kostuum. De tombola op Sint-Cecilia in 1951 en een omhaling

*De gedecoreerden van 1952 fier in hun uniform.
 Onder : Gerard Vanneste, Jules De Sutter, Jan Byttebier,
 Alfons Vanrenterghem, August Corne.
 Boven : Willem Vandekerckhove, Jozef Robesyn,
 Neron Vantwembeke, Firmin Vanelstraete, Noel Vantwembeke,
 Marcel Vandemeulebroeke, Robert Corne, Romain Coppin.*

bij sympathisanten en muzikanten brachten de vereiste som bijeen, en de kledij kon besteld worden. In 1952 verschenen 'De Verenigde Vrienden' in een grijs uniform, afgewerkt met een gele streep op de broek, gele knopen en kentekens op vest en kepie.

In dat jaar startte August Corne de opleiding van klaroenspelers. Zo kwam in 1953 het trommelkorps voor het eerst in vol ornaat voor het publiek. De tamboer-majoor stapte voorop, gevolgd door zes trommelaars, twee lansknachten en zes klaroenspelers. Twee 'Chinese hoeden' en twee cimbalen, en tenslotte de nieuwe vlag verleenden het geheel nog meer glans. 'De Verenigde Vrienden' waren klaar om met succes deel te nemen aan festivals en wandelconcerten, en aan stapmarswedstrijden vanaf de jaren zestig.

In deze periode ontvingen de muzikanten voor het eerst brieven waarin het bestuur hen aanmaande vaker de repetities en uitstappen bij te

wonen. Vóór de tweede Wereldoorlog was het nog een normale zaak dat elke muzikant altijd op de repetities aanwezig was. Vanaf de jaren vijftig zorgden onder meer de televisie, het voetbal en andere sporten, voor meer en meer mogelijkheden tot vrijetijdsbesteding, zodat de loyaliteit van de muzikanten ten opzichte van hun vereniging verminderde. Deze evolutie zou zich steeds verder doorzetten. Het bestuur poogde hierin een kentering te brengen door de repetities op andere dagen in de week te laten doorgaan, maar dat gaf geen resultaat. De herhalingen bleven tenslotte op maandagavond bepaald, een traditie waarschijnlijk vanaf het ontstaan van de harmonie. Alfons Vergracht hield zijn repetities in die tijd van 20 tot 21 uur, en van 21 uur 15 tot 22 uur 15.

Markante optredens waren de uitstap naar Antwerpen (1953), de stoet ter gelegenheid van het eeuwfeest van de 'Phare de l'Escaut' (1954), de opluistering van de match Sportkring-Holland (1954), de inwijding van de kerk te Ruge (1956) en het concours op de Wereldtentoonstelling te Brussel (1958), waar René Seynaeve in de plichtmars door het vel van de grote trom sloeg. Elk jaar luisterden de muzikanten de Handelsbeurs op te Avelgem (sinds 1953), evenals het feest van Rerum Novarum, en de Feesteworp (sinds 1958). Ook de 'Muzikalen Kunstavond' in de maand februari (meestal georganiseerd in 'De Gilde') bleef een traditie.

De kliek van 'De Verenigde Vrienden' in 1956 te Zwevezele bij de aanstelling van Z.E.H. Bruggeman.

" VROLIJK BELGIË ,,
Wereldtentoonstelling van Brussel
 MUZIEKFEDERATIE VAN BRABANT
Wedstrijd voor uitvoering van Marsen
 voor HARMONIËN en FANFAREN
 ingericht onder toezicht van het MUZIEKVERBOND VAN BELGIË

De samengestelde Jury verklaart de deelneming van
 de Vereniging Kon. Harm. "De Verenigde Vrienden" Avelgem
 en heeft *64,6* en de *Vierde plaats* toegekend.

Gedaan te Brussel, de 22 Juni 1958.

HET KOMITEE,

Handwritten signatures of the committee members.

DE JURY,

Handwritten signatures of the jury members.

De harmonie telde zes leden van het gezin Vantwembeke in haar rangen. Op een foto uit 1953 staan van links naar rechts Jules, Norbert, Nerée, Neric, Neron en Noël.

DE EERSTE SUCCESSEN IN DE PROVINCIALE MUZIEKTORNOOIEN (1957-1959)

De belangrijkste gebeurtenissen op het einde van de jaren vijftig waren wel de opeenvolgende deelnemingen aan de provinciale muziektornooien. Deze worden ingericht door het provinciebestuur met het doel de liefhebbersverenigingen voor instrumentale muziekbeoefening (harmonieën en fanfares) in de provincie West-Vlaanderen aan te moedigen en hun artistiek peil te verhogen. In deze wedstrijden beoordeelt een deskundige jury de korpsen per afdeling waarin zij geklasseerd zijn. Aanvankelijk bestond er enkel de derde, tweede en eerste klasse. Vanaf 1963 kwamen daar de afdelingen uitmuntendheid en ereklasse bij. Sinds 1974 bestaat er een nog hogere klasse in de provincie West-Vlaanderen, de superieure afdeling. Alle orkesten zijn verplicht deel te nemen aan de wedstrijden van hun categorie die eenmaal per cyclus georganiseerd worden. Een cyclus duurde aanvankelijk drie jaar, vanaf 1960 vier jaar, vanaf 1964 vijf jaar en vanaf 1979 zes jaar. Dit betekent concreet dat 'De Verenigde Vrienden' tegenwoordig eens om de zes jaar hun klassering voor de jury moeten verdedigen. Een korps zakt naar een lagere afdeling bij weigering van deelname of bij een slechte prestatie. Anderzijds kan een orkest stijgen door vooraf voor promovering te opteren, en vervolgens in het toernooi het vereiste puntenaantal te behalen.

Pas in 1957 achtten het bestuur en de dirigent Alfons Vergracht het peil van de harmonie voldoende hoog om weer met succes in deze wedstrijden te kunnen presteren. Hun deelname aan het concours voor derde afdeling te Vichte was meteen een schot in de roos. Ze behaalden met onder meer 'De kleine Ouverture' van Julien Jourquin 96 % van de punten, goed voor een klassering in tweede afdeling. Als beste Westvlaams korps mochten 'De Verenigde Vrienden' de uiteindelijke proclamatie inrichten en opluisteren. Deze plechtigheid ging door op 27 oktober 1957 in de zaal 'Rubens'.

De harmonie promoveerde in 1958 opnieuw door het behalen van een derde plaats met 86 % in het provinciaal toernooi voor tweede afdeling. Het korps speelde wel een thuiswedstrijd want het organiseerde zelf de toernooinamiddag in de zaal 'Palace', tegenwoordig de winkel 'Bavylux' in de Doorniksesteenweg. Ze brachten er 'Humoristische Fantasie' van Paul Gilson en 'Huldigingsmars' van Edward Grieg. In het toernooi van 1959 in Zwevegem verdedigden de muzikanten met hun dirigent Alfons Vergracht de rangschikking in eerste afdeling met succes. De jury bedacht hun uitvoering van 'De Tirannen. Ouverture'

'De Verenigde Vrienden' in de Kerkstraat op het einde van de jaren vijftig.

van Paul Gilson en van 'Leieklanken' van Gerard Favere, lid van de harmonie, met 77 % van de punten.

Tot slot vermelden we nog dat op het einde van de jaren vijftig de jaarlijkse herverkiezing van het bestuur werd stopgezet. Reeds het artikel 56 van het reglement van 1891 stipuleerde: "*Jaarlijks in den loop der maand januari zal het bestuur herkozen worden*". De muzikanten namen hun taak echter niet altijd even ernstig op. Een enkele keer moest voorzitter Raymond Alsberge zelfs een verkiezing annuleren, toen enkele gevestigde waarden binnen het bestuur bij wijze van grap waren weggestemd. De oude traditie werd tenslotte afgeschaft om ook meer continuïteit in het bestuur te kunnen verzekeren.

BIJVAL OP DE STAPMARSWEDSTRIJDEN EN DE PROVINCIALE TORNOOIEN IN DE JAREN ZESTIG

In de jaren zestig kenden de stapmarswedstrijden hun grootste populariteit. De programma's van deze concours verliepen meestal volgens hetzelfde schema. In de voormiddag voerden enkele deelnemende korpsen een wandelconcert uit in de feestvierende stad, na de middag had de eigenlijke wedstrijd plaats. Eén voor één defileerden de muziekmaatschappijen voor het podium waarop de jury had plaatsgenomen. De korpsen voerden marcherend een keuzewerk uit en stilstaand een plichtmars. De jury beoordeelde alle aspecten van de

uitvoering zoals interpretatie, homogeniteit, juistheid, presentatie, tempo, drill, enzovoort. Een gezamenlijke uitvoering van de plichtmars, dit dikwijls onder leiding van de componist zelf, gevolgd door de proclamatie, beëindigde de namiddag.

'De Verenigde Vrienden' profileerden zich in deze wedstrijden als één der beste korpsen van West-Vlaanderen. Hun eerste muziekfestival wonnen ze in 1961 in Koksijde, waar achttien korpsen ingeschreven waren. Een maand later mochten ze, bij wijze van eerbetoon, in dezelfde gemeente de grootse bloemenstoet openen en afsluiten. In hetzelfde jaar werd voor het eerst aan een stapmarswedstrijd in Frankrijk deelgenomen in Les Sables-d'Olonne. De eerste deelname in 1962 aan het concours van Saint-Pol-sur-Mer was meteen goed voor de eerste prijs onder negentien korpsen. Het jaar daarop speelden de

SAINT-POL-SUR-MER

20 musiques :

**FESTIVAL
international
de musique**

et

**CONCOURS
DE MARCHÉ**

DIMANCHE 5 AOUT 1962

1500 musiciens

1. La Musique Municipale de Samer
2. La Royale Union de Templewe
3. La Fanfare Ouvrière de Gasnay
4. La Fanfare-Clique d'Avion
5. Les Amis Réunis de Raches
6. La Clique Municipale de Lomme
7. La Royale Fanfare de Londerzeel
8. La Fanfare "Réveil" de Gouaix
9. La Renaissance de Lens
10. Les Trompettes Harnésiennes
11. La Royale Fanfare d'Ordop
12. La Musique des Verreries de Fains
13. La Royale Harmonie d'Avelgem
14. La Bouvignienne de Bouvignie
15. La Fanfare "l'Espérance" de Harze
16. La Batterie-Fanfare de Flers
17. La Fanfare Vaillante de Cagnicourt
18. La Royale Fanfare d'Humbeek
19. L'Harmonie Saint-Elie d'Haisnes

et la participation de la

118TH U. S. ARMY BAND

cantonée à Verdun

Royale Harmonie d'Avelgem (Belgique)

muzikanten op de 'Concours de marche' in Avion. Dit evenement kondigde zich aan als een krachtmeting tussen 'De Verenigde Vrienden' en 'Le Phare de l'Escaut', die de korpsen van Celles en Ename in zijn rangen had opgenomen. De harmonie eindigde in de uitslag echter ver voor zijn Avelgemse concurrent.

In 1964 behaalden 'De Verenigde Vrienden' waarschijnlijk hun mooiste overwinning. In Saint-Pol-sur-Mer eindigden ze opnieuw als eerste van achtentwintig ingeschreven korpsen !

Met deze Franse stad ontstond een hechte band. Romain Coppin werd erelid van de stadsharmonie van Saint-Pol. In 1965 reisden de Avelgemnaren er opnieuw naar toe om een wandelconcert te verzorgen, in 1966 om er deel te nemen aan een internationale stapmarswedstrijd.

'De Verenigde Vrienden' eindigden toen verdienstelijk vierde. De 'Harmonie Municipale de Saint-Pol-sur-Mer' kwam in 1967 tenslotte zelf naar Avelgem in het kader van de viering van 'Duizend Jaar Avelgem'.

De laatste stapmarswedstrijden waar 'De Verenigde Vrienden' zich voor inschreven in de jaren zestig, waren die te Izegem in 1968 en te Epinay-sur-Seine. In dit stadje in de buurt van Parijs behaalden ze in 1969 een tweede prijs.

Ook in de provinciale toernooien speelde de harmonie zich in de kijker. In Eernegem behaalden ze in 1962 74% en behielden hun rangschikking in eerste afdeling door de uitvoering van 'Kleine Triptiek' van Jos Moerenhout en 'Padirac' van J. De Roeck. De toernooinamiddag in de stadsschouwburg van Kortrijk in 1966 werd een nog groter succes. Met 'Ouverture Romane' van M. Schoemaker en 'De drie ontwerpen' van Jules Deprez promoveerde het korps onder leiding van Roland Lemaire naar uitmuntendheid. Deze klassering verdedigden 'De

Het triomferende korps te St.-Pol-sur-Mer in 1964.

Verenigde Vrienden' te Kortrijk op het provinciaal toernooi van 1967 met hun uitvoering van 'Vier Kontrasten' van Guy Duyck en 'Symfonische Beweging' van Marcel Poot.

Dankzij haar prachtige resultaten werd de harmonie overal een graag geziene gast. Het jaarprogramma was dan ook drukker dan ooit. De

jaren zestig tot vijftenzestig waren echte gloriejaren, 'Golden Sixties'. Het korps maakte jaarlijks tien grote uitstappen en daar kwamen nog evenveel optredens binnen de gemeente bij. In de maand juni van 1962 bijvoorbeeld werd tijdens ieder weekend gespeeld en in 1961 trok het muziekkorps vijf maal naar zee !

Die drukke activiteiten en de goede resultaten zorgden er eveneens voor dat het korps een hechte vriendengroep werd. Zo bestond er bijvoorbeeld tot 1965 een spaarkas van de muzikanten. Jaarlijks organiseerde het bestuur voor de muzikanten een feestavond in de maand oktober als beloning voor de geleverde inspanningen. De eerste teerlingbak ten voordele van de muzikanten vond plaats in 1962 in de 'Rubens'. Ook de verbeteringswerken aan het repetitielokaal getuigden van de goeie sfeer in de groep. De heropening in maart 1962 van de vernieuwde gelagzaal was slechts mogelijk dankzij de belangeloze inzet van muzikanten, bestuursleden en sympathisanten. In 1961 probeerde onder andere Georges Martijn het tijdschriftje 'Tamboerijn' te lanceren. De doopmeter van dit kersverse 'muzikantje' was H  l  ne Demeyere, de echtgenote van August Corne, Georges Bultereys was de peter. Daarin kwamen alle soorten artikels aan bod die verband hadden met muziek, in het bijzonder met de harmonie. Het werd verspreid onder de muzikanten, het bestuur en de Sint-Cecilia-vrienden. Het lovenswaardig initiatief kende slechts een kort bestaan en na twee nummers werd de uitgave stopgezet.

De teerlingbak van « De Verenigde Vrienden »

***in een gezellige atmosfeer
vol lach en leute !***

Café Rubens

Kasteelstraat
Avelgem

ZONDAG 11 FEBRUARI 1968

***steunt het muziek
en vangt een blik***

*De receptie bij de heropening van de vernieuwde bar in 1962.
Van links naar rechts staan Marc Verstraeten, Paula Courtens,
Noëlla Vantwembeke, Jeannine Platteau en Gilbert Kindt*

KRONIEK VAN DE JAREN ZESTIG

Wanneer we nu de jaren één voor één beschouwen, mogen we niet vergeten enkele belangrijke gebeurtenissen aan te stippen.

In 1960 stierf erevoorzitter Roger Coppin. Hij werd in zijn muziekuniform ten grave gedragen.

Tijdens het volgende jaar verleende het muziekverbond van België aan Alfons Vergracht het ereteken 'Ex Suo Promerito' voor zijn veertigjarig dirigentschap. 'De Verenigde Vrienden' huldigden hun orkestleider hiervoor op zondag 30 april 1961. In de namiddag gaven ze een serenade ten beste voor zijn huis te Kortrijk. Vervolgens keerde het hele gezelschap naar Avelgem terug, waar de feesttafel gedekt stond in de zaal 'Het Prinsenhof', het huidige gemeentehuis. Het stadsbestuur van Kortrijk zette Alfons Vergracht op 20 augustus 1961 in de bloemetjes tijdens de ontvangst van de jubilerende dirigent met zijn Avelgemse muzikanten op het stadhuis.

In het provinciaal toernooi van 1962 voor korpsen van eerste afdeling waren 'De Verenigde Vrienden' aanvankelijk ingeschreven voor de toernooinamiddag in Deerlijk. Enkele dagen ervoor raakte dirigent

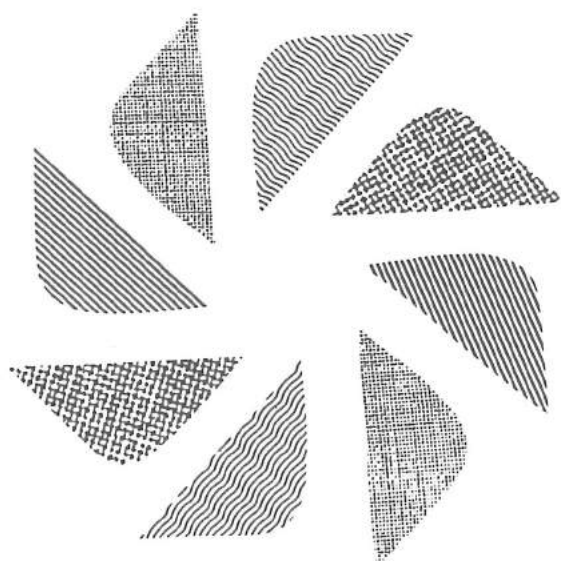

Serenade ten huize van Alfons Vergracht in 1961. Minister A. Declercq verleent hem het ereteken voor zijn 40-jarig dirigentschap.

Alfons Vergracht betrokken bij een auto-ongeval te Gits en de harmonie mocht haar proef uitstellen tot de tornooinamiddag te Eernegem enkele maanden later. De dirigent was blijkbaar nog niet volledig hersteld, want na enkele maten in het werk 'Padirac' werd hij eventjes onwel. De muzikanten merkten het op en hielden op met spelen. Alfons Vergracht draaide zich om naar de jury en bood zijn excuses aan. Maurice Jouret, de eeuwige lolbroek, fluisterde van achter zijn tuba tot de andere muzikanten: "Dit wordt le kak du Padirac!" 'De Verenigde Vrienden' mochten echter herbeginnen en ze slaagden erin hun klassering in eerste afdeling te behouden.

Octaaf Hillaert gaf in 1962 zijn ontslag als muzikant. Negenenvijftig jaar lang speelde hij de tuba-partij in het korps. 'Taf' reed in zijn jeugd twee maal per week met de fiets naar het Gentse conservatorium om er zich te vervolmaken in de muziek. Na de tweede Wereldoorlog nam hij gedurende meer dan twintig jaar de functie van secretaris waar in de harmonie. Hij stierf in 1974.

Op 4 augustus 1963 richtten 'De Verenigde Vrienden' en 'Le Phare de l'Escaut' in het kader van de Avelgemse 'Zonnetij-feesten' ter ere van Stijn Streuvels een muziekfestival in. De tweeënnegentigjarige auteur liet zich op die dag door zijn familieleden vertegenwoordigen. Hij kwam wel tijdens de feesten enkele malen een kijkje nemen buiten alle drukte om. In de voormiddag had de inhuldiging van de Stijn Streuvelsplaats plaats. Na het feestbanket kwam het hoogtepunt van de dag, een marswedstrijd met acht deelnemende korpsen. Het plichtnummer, de 'Streuvelsmars' van Alfons Vergracht, dienden zij uit te voeren voor het podium met de prominenten en juryleden in de Kerkstraat. De koninklijke fanfare 'L'Union' uit Londerzeel behaalde de overwinning.

zonnetij te avelgem

nationale hulde aan stijn streuvels

marswedstrijd

deelnemende verenigingen in de volgorde van optocht

aanvang : 14.30 h.

- 1 koninklijke liberale fanfare „de XXXIV”
kapellen-antwerpen ere-afd. 70 uitv.
- 2 koninklijke harmonie „st. cecilia”
stokkem-eisden limb. ere-afd. 80 uitv.
- 3 flandria's show fanfare
zedelgem 80 uitv.
- 4 koninklijke fanfare „de eendracht”
ingooigem 1e afd. 45 uitv.
- 5 koninklijke fanfare „l'union”
londerzeel-brabant ere-afd. 55 uitv.
- 6 koninklijke fanfare „ridder jans zonen”
dadizele ere-afd. 65 uitv.
- 7 koninklijke fanfare „st. cecilia”
kruikeke-o.vl. uitmuntendheid 40 uitv.
- 8 koninklijke harmonie „vermaak na arbeid”
turnhout ere-afd. 70 uitv.

'Le Phare de l'Escaut' en 'De Verenigde Vrienden' luisteren samen onder leiding van Alfons Vergracht de inhuldiging op van de Stijn Streuvels-laan in 1963.

Alfons Vergracht werd in maart 1964 opgenomen in het ziekenhuis. René Seynaeve leidde voorlopig het orkest tot het bestuur een nieuwe dirigent had aangeduid. Het werd uiteindelijk Roland Lemaire die op 5 oktober 1964 zijn eerste repetitie gaf. Hij bracht een aantal Kortrijkse muzikanten met zich mee, zoals Werner Six, Robert Verriest, Marc Herman, Frans Vanwalleghem, Luc Dumoulin en anderen. Op het eind van de jaren zestig en in het begin van de jaren zeventig kwamen zij samen van Kortrijk naar Avelgem met 'het chauffeurke'. Dit was Etienne Parmentier die de muzikanten met zijn camionette heen en terug bracht.

Tussen 1965 en 1970 verminderde het aantal uitstappen gevoelig. Onder meer de klassieke trip naar zee vond niet meer plaats. In deze periode wonnen de concerten wel aan prestige. Het jaarlijks kunstconcert in de maand februari had in 1965 voor het eerst plaats in de zaal 'Alta Ripa'. Daar werd na het optreden zes maal op rij het muzikantenbal georganiseerd. Het bestuur deed hiervoor een beroep op diverse dansorkesten, waaronder dat van Theo en Albert Mertens met zangeres Jo Leemans. De datum van dit muziekconcert en bal verschoof vanaf 1965 naar de maanden maart en april. Pas in 1971 zou de benaming 'Lenteconcert' opduiken.

ALTA RIPA
ZONDAG 13 MAART 1966

GALACONCERT
DOOR DE
KONINKLIJKE HARMONIE "DE VERENIGDE VRIENDEN"
AVELGEM

1. Les Bons Copains - Mars	A. Vergracht
2. Padirac - Ouverture	G. Deroeck
3. Halifax - Karakterstuk	F. Ruelle
4. Yanka - Rapsodie	J. Rooses
5. De Drie ontwerpen - Suite	J. Deprez
6. Souvenir de Ransart	J. Jourquin

Dirigent:
Heer Lemaire Roland
Lid van de Koninklijke Muziekkapel der gidsen

AANVANG: 18,30 UUR STIPT

BAL DER VRIENDSCHAP
VANAF 20,30 UUR

ORKEST
THEO EN ALBERT MERTENS
Solisten BRT

ZANG
JO LEEMANS - WILLY GREEN

DEELNAME IN DE ONKOSTEN: 75 Fr.

Programma van het Galaconcert van 1966 gesignd door de solisten.

Het was Georges Martijn die Avelgem het Duitse stadje Ettenheim leerde kennen. De contacten tussen het bestuur van de harmonie en dat van de stedelijke muziekvereniging van Ettenheim resulteerden in het eerste bezoek van het Duitse korps aan Avelgem op vrijdag 16 juni 1967. Onder leiding van dirigent Höhn en vergezeld van burgemeester König, stapte de 'Stadtkapelle' tegen de avond spelend op van het station naar de zaal 'Rubens', waar de bestuursleden de gasten aan hun gastheren toevertrouwden. De Duitse muzikanten logeerden immers bij Avelgemse families en bij velen is er een langdurige vriendschap gegroeid. Op het programma stond onder meer een wandelconcert in Avelgem, een verwelkoming op het gemeentehuis, een trip naar Brugge en Oostende, en tenslotte het verbroederingsfeest met dansorkest in de bar van het College.

"Wie ein Volksfest!" - "Friedliche Invasion aus Avelgem!" blokletterden de Duitse kranten naar aanleiding van het wederbezoek van 'De Verenigde Vrienden' van 23 tot 26 mei 1968. Het weerzien was

Openluchtuitvoering voor het Rathaus.

*Eerste rij : Daniel Depraetere, Dirk Buyck, Julien Lippens,
Bernard Courtens, Frans Vandenbroucke.*

*Tweede rij : Denis Cardon, Eric Vanwijmelbeke,
Joseph Dedoncker, Bernard Matton, Pol Corne, Lionel Coorevits,
Pierre Descamps, Martin Buyck, Raymond Hillaert en
Marcel Vanwijmelbeke (uiterst links op de bugel).*

Concert in de Stadshalle onder leiding van Roland Lemaire.

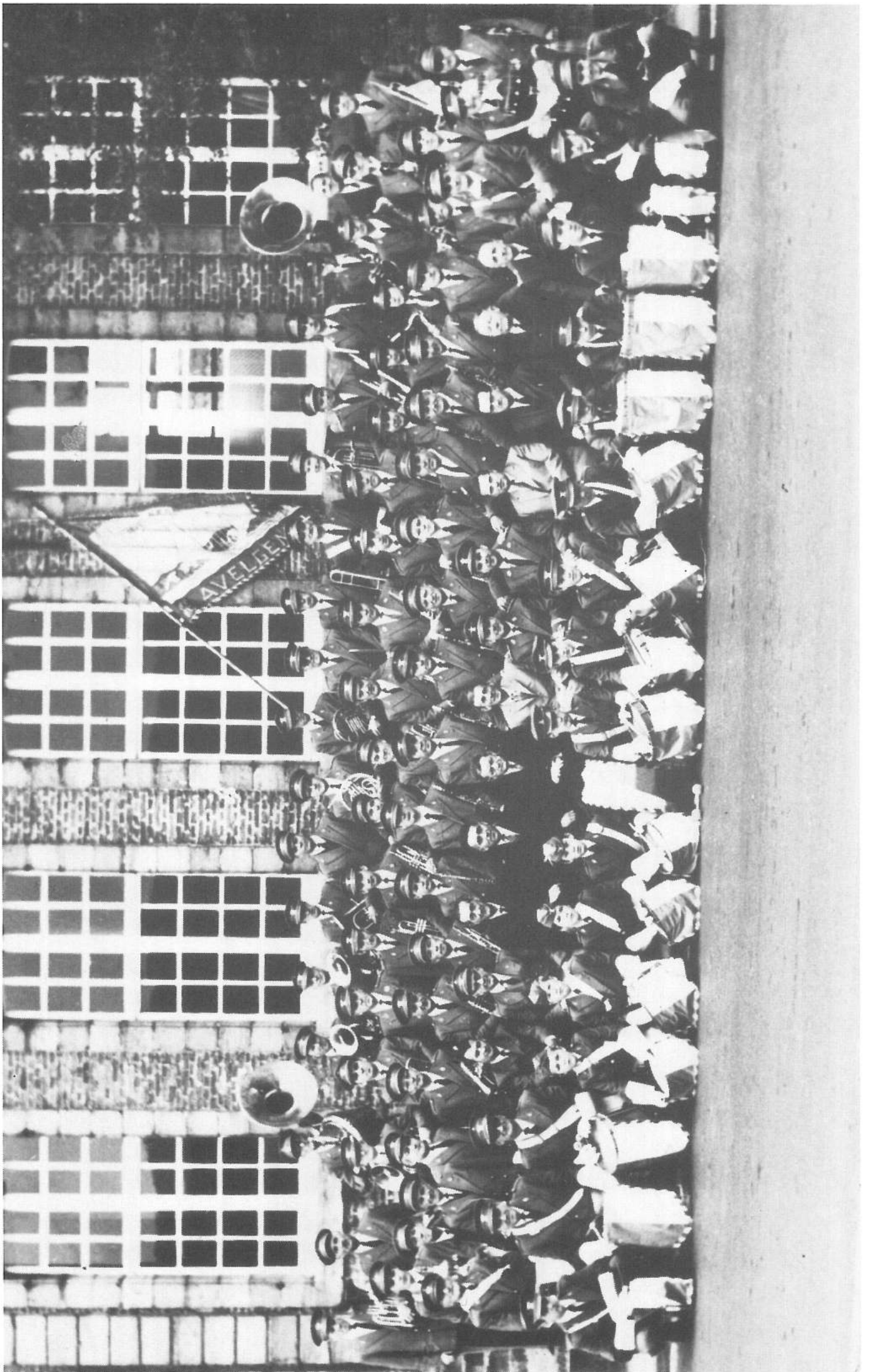
Optocht door de straten van Ettenheim.

vreugdevol. Op de ontvangstreceptie vergastten de Avelgemse dames hun Duitse gastheren op Avelgemse peretaart, terwijl de muzikanten een marslied van Lionel Coorevits 'Naar Ettenheim' zongen. Iedereen die meereisde, herinnert zich nog de rondreis in het Zwarte Woud, het bezoek aan de wijnkelder te Jechtingen, de concerten in Ettenheim en vooral de onvergetelijke verbroederingsfeesten in de zaal 'Zum Ochsen'. Het afscheid verliep dan ook geëmotioneerd.

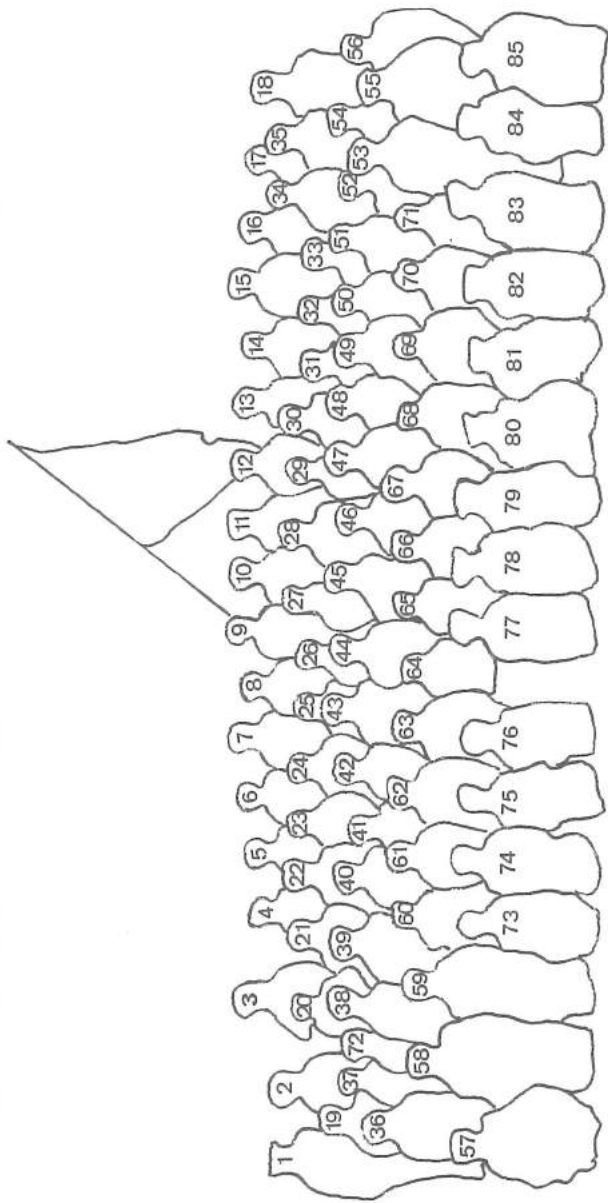
In datzelfde jaar werd notaris Georges Bultereys aangesteld tot voorzitter. Hij nam die taak over van Romain Coppin, die in 1959 zijn broer Roger als voorzitter was opgevolgd. Romain Coppin werd erevoorzitter, Maurice Verriest ondervoorzitter naast Willem Vandekerckhove. In 1969 besliste het bestuur de grijze uniformen te vervangen. Het nieuwe marineblauwe kostuum was soberder. De epauletten en galons werden achterwege gelaten. Op 13 oktober presenteerden 'De Verenigde Vrienden' zich voor het laatst in hun oud, en eveneens voor de eerste maal in hun nieuw uniform. Eerst werd een foto genomen van de groep in het oude kostuum en na een kort wandelconcert door Avelgem trokken de muzikanten hun nieuwe kledij aan in 'De Kring'. Vervolgens trokken de spelende muzikanten op naar 'De Gilde', waar voor deze gelegenheid een receptie plaats vond.

IN DE JAREN ZEVENTIG WORDT DE KLEMTOON GELEGD OP KUNSTCONCERTEN

In de eerste helft van de jaren zeventig namen 'De Verenigde Vrienden' deel aan hun laatste stapmarswedstrijden. Ze behaalden in 1970 de overwinning in Brugge met de plichtmars 'Arromanches' van E. Kelly. Ook te Zwevegem in 1972 triomfeerde de harmonie en eindigde als eerste van elf deelnemende korpsen. In hetzelfde jaar participeerde het korps nogmaals aan een concours in Saint-Pol-sur-Mer met 'B.M.S.' van Roland Cardon als opgelegd werk. Het laatste marstornooi waar de harmonie aan deelnam was dat van Ledegem in 1975, waar 'De Verenigde Vrienden' opnieuw de eerste prijs wegkaapten. De stapmarswedstrijden geraakten na 1975 geleidelijk aan uit de mode in België. De smaak van het grote publiek veranderde. Showorkesten met majoretten en grote drumbands, getooid in de meest opzichtige kledij, konden de gewone man meer boeien. De optredens van harmonieën en fanfares dienden stilaan alleen nog om feestelijkheden glans bij te zetten en niet meer om het grote publiek aan te lokken.

GROEPSFOTO VAN 1969

1. Etienne Tack	23. Pol Corne	45. Jozef Hillaert	67. Gilbert Kindt
2. Maurice Jouret	24. Bernard Matton	46. Firmin Deweer	68. Valere Depoorter
3. Arsène Grymonprez	25. Lionel Coorevits	47. Hugo Verriest	69. René Seynaeve
4. Henri Muylaert	26. August Corne	48. Marcel Callens	70. Alfons Vanreterghem
5. Albert Vanelstraete	27. Joseph Dedoncker	49. Julien Lippens	71. Jules De Sutter
6. Albert Vanoverberghe	28. Pierre Descamps	50. Aimé Ruysschaert	72. Charles Delcoucq
7. André Callens	29. Edwin Deruyck	51. Gerard Hillaert	73. Dirk Naessens
8. Raymond Hillaert	30. Antoon Verriest	52. Jacques Gaeremynck	74. Dirk Muylaert
9. Marc Herman	31. Denis Cardon	53. Nérée Vantwembeke	75. Hans Vantwembeke
10. Godfried Holvoet	32. Danny Folens	54. Pol Kindt	76. Jozef Deroose
11. Luc Lambrecht	33. Erik Vanwijmelbeke	55. Achiël Lanneau	77. Marin Verriest
12. Gentiel Vanmaercke	34. ?	56. Robert Corne	78. Marc Deroose
13. Jan Byttebier	35. Pierre Vanmaercke	57. Marc Vanderschelden	79. Freddy Vantwembeke
14. Marc Vadorpe	36. Achiël Veys	58. Gaston Rommens	80. Eric Caes
15. Marcel Byttebier	37. Norbert Vantwembeke	59. Aloïs Vanmaercke	81. Jean-Pierre Verriest
16. Patrick Vanwijmelbeke	38. Augustin Demeyer	60. Pol Deseyn	82. Marin Ottevaere
17. Etienne Parmentier	39. Marius Jouret	61. Georges Verdonck	83. Neron Vantwembeke
18. Fernand Decabooter	40. Marcel Vanwijmelbeke	62. Cyriel Verdonckt	84. Gerdy Janssens
19. Eric Callens	41. Marcel Vandemeulebroeke	63. Jan Ostijn	85. Noël Vantwembeke
20. Michiel Demuynck	42. Boudewijn Kindt	64. Maurice Verriest	
21. Charles Folens	43. Luc Dumoulin	65. Georges Bultereys	
22. Leon Van Overmeiren	44. Frans Vandenbroucke	66. Roland Lemaire	

Het bestuur had trouwens een steeds grotere moeite om voor wandelconcerten een groot orkest op de been te brengen. De generatie die de grote bloei gekend had in de jaren vijftig en zestig verdween geleidelijk en door de gebrekkige recrutering in die jaren stond er geen nieuwe lichterling klaar. Het orkest verouderde en bereikte in 1971 de gemiddelde leeftijd van veertig jaar ! De klaroenen bijvoorbeeld moesten worden afgeschaft door een tekort aan spelers. De in 1969 heropgerichte muziekschool leverde pas haar eerste muzikantjes af, jongens en meisjes die zich minder aangetrokken voelden door uitstappen en het daarmee gepaard gaande herbergbezoek. In deze periode werd, ook bij andere korpsen, de klemtoon meer en meer verlegd van uitstappen en stapconcerten, naar wat we kunstconcerten kunnen noemen, ook al hadden die nog vaak in open lucht plaats.

Deze evolutie zien we duidelijk wanneer we de activiteiten van 'De Verenigde Vrienden' bekijken. Er bleven in de jaren zeventig maximaal vijf kleine en grote uitstappen buiten Avelgem op het jaarpro-

Ontvangst van 'De Verenigde Vrienden' op het gemeentehuis naar aanleiding van hun promotie naar ereafdeling in 1971.

Op de eerste rij zittend van links naar rechts : Gilbert Kindt, Valere Depoorter, Georges Bultereys, Maurice Verriest, Romain Coppin en Gentiel Martijn.

gramma staan. In 1978 knoopte de harmonie weer aan met de traditie jaarlijks een uitstap naar de Belgische kust te organiseren. De tijd dat honderden Avelgemnaren hen begeleidden was toen wel definitief voorbij.

Dat de concerten van het korps nu op een benijdenswaardig niveau kwamen te staan, bewezen de muzikanten in de provinciale tornooien. In 1971 leverden dirigent Roland Lemaire en zijn harmonie een prachtprestatie in de wedstrijdnamiddag te Stasegem. Met hun uitvoering van de triptiek 'Scaldiana' en met 'Vlaamse Rapsodie' van Marcel Poot, behaalden ze 92 %. De muziekmaatschappij promoveerde naar ereafdeling en werd op het gemeentehuis door het Avelgemse gemeentebestuur ontvangen en gefeliciteerd. Drie jaar later verdedigden de muzikanten hun klassering met succes te Waregem. Als keuzenummer speelden ze 'New Orleans' van Meindert Boekel, het plichtwerk was 'Belgium's Impressions' van André Waignien.

KRONIEK VAN DE JAREN ZEVENTIG

Voor wat de bijzonderste gebeurtenissen jaar per jaar betreft, moeten we vooreerst de verschillende festiviteiten in 1970 en 1971 aanstippen ter gelegenheid van de viering van het honderdjarig bestaan van de harmonie. Op 6 juni 1970 organiseerde het korps een groot muziekfes-

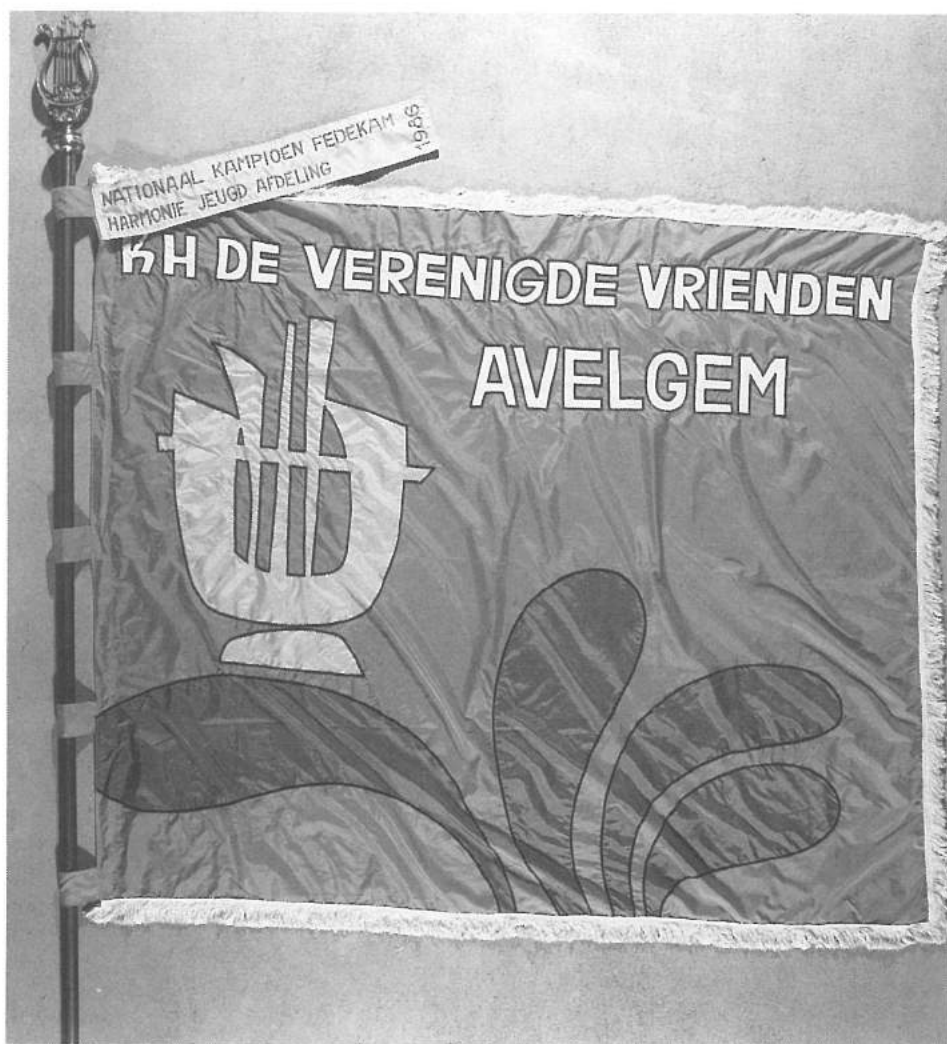
<div data-bbox="366 1366 517 1573" data-label="Image"> </div> <div data-bbox="366 1582 522 1620" data-label="Text"> <p>1870-1970</p> </div> <div data-bbox="534 1685 695 1763" data-label="Text"> <p>koninklijke harmonie</p> </div> <div data-bbox="366 1780 752 1906" data-label="Text"> <p>DE VERENIGDE VRIENDEN AVELGEM</p> </div> <div data-bbox="534 1953 752 2049" data-label="Text"> <p>st.-ceciliafeest eeuwfeestviering</p> </div> <div data-bbox="534 2096 752 2144" data-label="Text"> <p>ZONDAG 6 DECEMBER 1970</p> </div>	<div data-bbox="1065 1406 1144 1470" data-label="Image"> </div> <div data-bbox="981 1487 1223 1549" data-label="Section-Header"> <h3>SPIJSKAART</h3> </div> <div data-bbox="954 1692 1244 1732" data-label="Text"> <p>gekroonde rode zalm</p> </div> <div data-bbox="981 1792 1216 1827" data-label="Text"> <p>aspergeroomsoep</p> </div> <div data-bbox="954 1894 1244 1930" data-label="Text"> <p>ribstuk op zijn jagers</p> </div> <div data-bbox="981 1994 1228 2030" data-label="Text"> <p>st.-cecilia ijsparade</p> </div> <div data-bbox="1055 2096 1144 2132" data-label="Text"> <p>mokka</p> </div>
--	--

tival ; op twee kiosken in de Kerkstraat concerteerden doorlopend verschillende muziekverenigingen uit de streek. Op Sint-Cecilia van dat jaar verzorgden de muzikanten de jubileummis, samen met het Sint-Martinuszangkoor ; op het daarop volgend eeuwfeestbanket mochten de echtgenotes voor de eerste keer sinds het ontstaan van de harmonie meetafelen aan de Sint-Ceciliamaaltd. In maart 1971 richtten 'De Verenigde Vrienden' een koorfestival in met acht deelnemende zanggroepen. De belangrijkste organisatie van dat tweede feestjaar was de stapmarswedstrijd te Avelgem op 6 juni. De plichtmars was een compositie van Gerard Favere, 'Eeuwfeestklanken'. De koninklijke fanfare 'Ridder Jans Zonen' uit Dadizele haalde het met één punt verschil van de harmonie 'Vooruit' uit Harelbeke. Op 3 december 1972 liet het bestuur tijdens de Sint-Cecilia-mis een nieuwe vlag inwijden. In datzelfde jaar mochten de muzikanten voor

S T A P M A R S W E D S T R I J D

ZONDAG 6 JUNI 1971	ZONDAG 6 JUNI 1971	ZONDAG 6 JUNI 1971
<p>14 uur aankomst van de deelnemende muziekkorpsen</p> <p>14 u. 30 grootse optocht langs de kerkstraat, leopoldstraat, doornikstraat</p> <p>15 uur kerkstraat : aanvang van de stapmarswedstrijd de deelnemers voeren eerst een keuzemars uit, en daarna de opgelegde mars « eeuwfeestklanken » van de heer gerard favere</p>	<p>kon. fanfare « ridder jans zonen » dadizele</p> <p>fanfare « de ware vrienden » eernegem</p> <p>harmonie « vooruit » harelbeke</p> <p>kon. fanfare « de eendracht » ingooigem</p> <p>fanfare « sint-cecilia » vichte</p> <p>kon. fanfare « hoger op » sint-efloois-vijve</p> <p>harmonie « eigen schoon » wevelgem</p>	<p>16 uur aankomst van de jubilerende kon. harmonie « de verenigde vrienden » avelgem</p> <p>18 u. 15 gezamenlijke uitvoering van de mars « eeuwleestklanken » 500 uitvoerders onder leiding van de heer gerard favere</p> <p>18 u. 30 proklamatie van de uitslag</p>

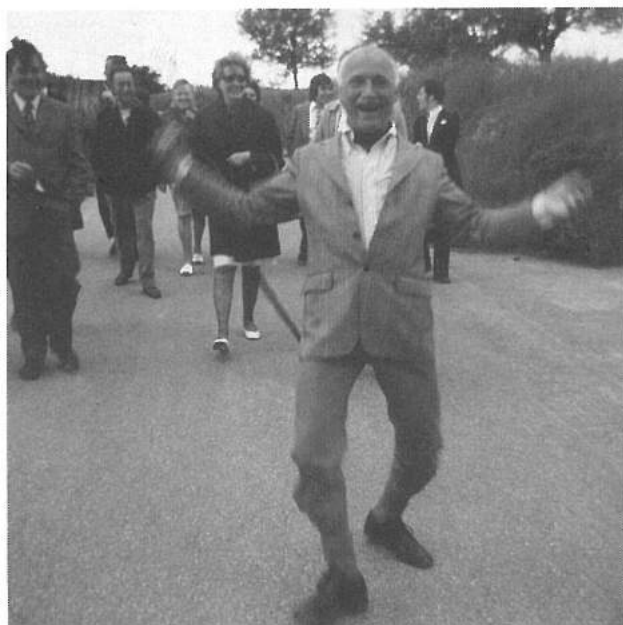
De vlag uit 1972

De harmonie in de Oudenaardsesteenweg begin de jaren zeventig.

het eerst een vrouwelijke collega in hun midden verwelkomen, namelijk Ann Lanneau. Sindsdien kende het aantal meisjes en vrouwen in het korps een geweldige opgang zodat zij nu praktisch een derde van het aantal muzikanten uitmaken. Op 20 mei 1973 concerteerden 'De Verenigde Vrienden' op het 'Festival International de Musique' te Gravelines in Frankrijk.

Jan Byttebier nam in 1973 afscheid als muzikant. Hij speelde reeds sinds 1909 bariton bij 'De Verenigde Vrienden', maar was in de jaren dertig gedurende een zevental jaar geen lid meer, wat zijn aantal dienstjaren op zevenenvijftig brengt. Afkomstig uit Heestert, kwam hij steeds per fiets naar de repetities en uitstappen. 'Jantje' was tim-

Maurice Jouret in vorm te Ettenheim.

merman van beroep. Hij leidde vele jaren de fanfare te Heestert.

Dé gebeurtenis van dat jaar was de tweede reis van de harmonie naar Ettenheim. Ook dit maal logeerden de muzikanten en hun echtgenotes bij Duitse gastfamilies. 'De Verenigde Vrienden' verzorgden één concert in Wolfach en één in Ettenheim zelf, voor het stadhuis. De verbroederingsavond en het afscheidsfeest hadden plaats in 'Zum Lamm'.

Van 27 tot 30 mei 1976 ontving de Avelgemse harmonie voor de tweede maal haar Duitse collega's. De 'Stadtkapelle' gaf een concert ten beste op het terras in de tuin van het gemeentehuis. Ze ontvingen een aandenken in keramiek, door Mia Demeyere vervaardigd. Het verbroederingsbal had plaats na het Lenteconcert van 'De Verenigde Vrienden'. Nieuw was toen de deelname van het pas opgerichte Jeugdensemble onder leiding van Bernard Cosaert. Het concert vond dat jaar overigens voor de eerste keer in de 'Regency' plaats. Tot 1979 zou het bestuur in die zaal ook andere muziekensembles op het Lenteconcert uitnodigen, zoals het 'Adolphe Sax-kwartet', de 'Kortrijkse Brassband', de 'Sint-Jozefsharmonie' uit Kortrijk onder leiding van Werner Six en de harmonie 'De Vlaamse Ardennen' uit Kluisbergen onder leiding van Guy Duyck.

In de zomer van 1976 bediende Noëlla Vantwembeke voor de laatste keer de muzikanten in 'het muziekzaaltje'. Zij had die taak rond 1955 overgenomen van haar vader, Jules Vantwembeke, de cafébaas van de 'Rubens'. Het muziekbestuur hield vanaf toen de bar verder open onder eigen beheer en stelt nu nog altijd een beurtrol op onder zijn leden en sympathisanten.

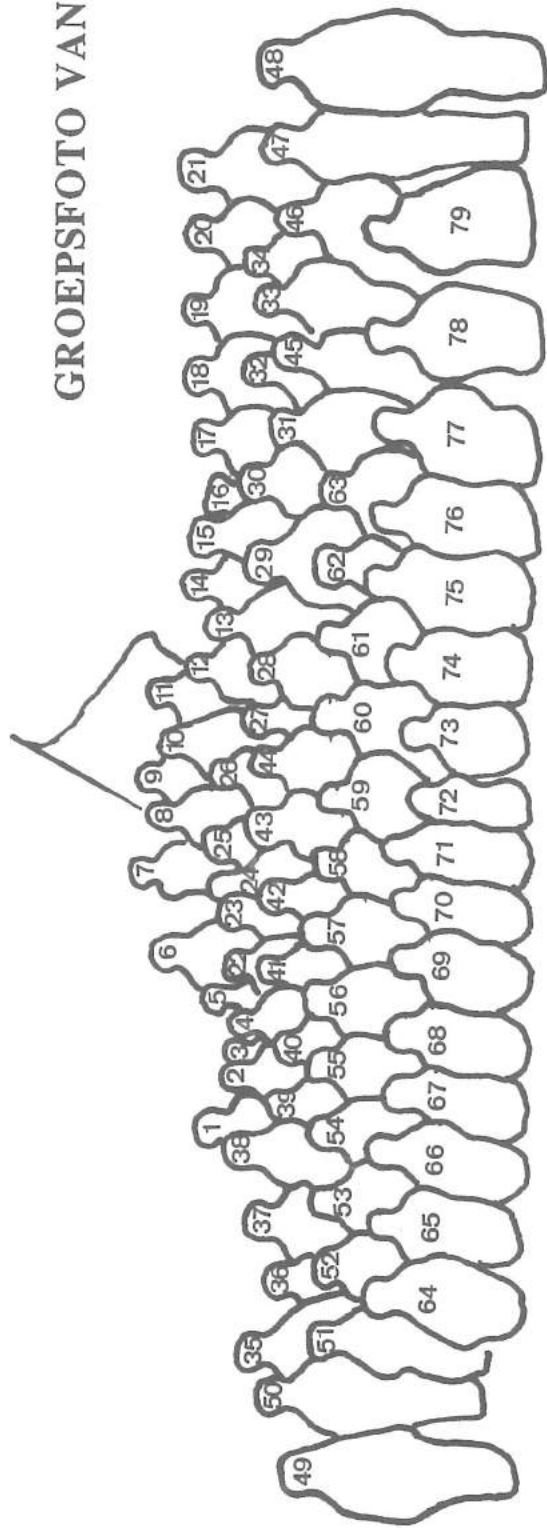
Op 27 augustus 1977 had de plechtige opening plaats van de volledig heringerichte gelagzaal. Dankzij de belangeloze inzet van vele muzikanten, bestuursleden en supporters tijdens de vernieuwingswerken, kan de harmonie nu nog altijd trots zijn op zijn gezellige bar, die de naam 'In d'Harmonie' meekreeg.

Groep gedecoreerden waaronder enkele muzikanten met veel dienstjaren : Maurice Jouret, Georges Verdonck, Pierre Vanmaercke, Michiel Demuyneck, Werner Six, August Corne en Marcel Vandemeulebroeke.

GROEPSFOTO VAN 1978

1. Geert Devos
2. Jan Desomer
3. Dorine Deconinck
4. Peter Tack
5. Maurice Joutet
6. Etienne Tack
7. Gentiel Vanmaercke
8. Marcel Vanwijmelbeke
9. Lucien Rollet
10. Edwin Deruyck
11. Fernand Decabooter
12. Johan Callens
13. Philippe Kindt
14. Joseph Dedoncker
15. Willy Vanoverberghe
16. Pol Corne
17. Raymond Hillaert
18. Elisé D'Hulst
19. Robrecht Vanoverberghe
20. Jacques Gaeremynck

21. Marius Joutet
22. August Corne
23. Robert Verriest
24. Henri Muylaert
25. Boudewijn Hillaert
26. Patrick Vanwijmelbeke
27. Marcel Vandemeulebroeke
28. Geert Vandenbergh
29. André Callens
30. Eric Callens
31. Marcel Breda
32. Antoon Verriest
33. Laurent Lemarcq
34. Rudy Devos
35. Raphael Depraetere
36. Ann Lanneau
37. Marcel Callens
38. Werner Six
39. Lieve Decoster
40. Hilde Vanrenterghem

41. Dirk Muylaert
42. Pierre Vanmaercke
43. Hugo Verriest
44. Aimé Ruyschaert
45. Hilde Lanneau
46. Denis Cardon
47. Michiel Demuynck
48. Tom Depraetere
49. Jozef Dewaele
50. Achiel Lanneau
51. Roland Lemaire
52. Pol Deseyn
53. Julien Holvoet
54. André Maertens
55. Albert Seynaeve
56. Jozef Hillaert
57. Gilbert Kindt
58. Georges Bultereys
59. Valere Depoorter
60. Jan Ostijn

61. Roger Dejaegher
62. Georges Verdonck
63. René Seynaeve
64. Ivan Hillaert
65. Filip Vanderbeken
66. Ann Depraetere
67. Nadia Demeyer
68. Johan Hillaert
69. Katrien Vanoverberghe
70. Ghinima Idir
71. Djafer Idir
72. Mah'Hlouf Idir
73. Geert Depamelaere
74. Rik Herman
75. Pol Herman
76. Frans Tanghe
77. Neron Vantwembeke
78. Gerard Hillaert
79. Wouter Byttebier

DE VERJONGING VAN DE HARMONIE ZET ZICH DOOR IN DE JAREN TACHTIG

Ook in het begin van de jaren tachtig had de harmonie nog af te rekenen met de gevolgen van haar geringe recrutering sinds 1950. Dirigent Lemaire beschikte over een afnemend aantal oudere muzikanten, die de steeds moeilijkere en modernere stukken zoals bijvoorbeeld 'Capriccio' van Marcel Poot, niet meer aankonden. De opkomende jeugdige muzikanten waren nog klein in aantal in 1980 en konden omwille van hun studies weinig repetities bijwonen. Toen Roland Lemaire herhaaldelijk tegenover de muzikanten en het bestuur zijn ontevredenheid uitte over het feit dat hij met zo weinig muzikanten op de herhalingen niet ernstig meer kon werken, ontstond een conflictsituatie en diende hij na een mislukt lenteconcert in 1981 zijn ontslag in.

De verjonging was nochtans ingezet. Het Jeugdensemble groeide steeds verder uit en werd vanaf 1985 een prachtige jeugdharmonie, die op een hoog peil staat. De integratie van de jongeren in de grote harmonie vormde nu echter het probleem. Onder meer het repertoire, de speelstijl, en de wandelconcerten konden hen niet boeien. De nieuwe dirigent Noël Moulaert vond dat hij te weinig op de steun van de jongeren kon rekenen en gaf op zijn beurt ontslag in 1988. Met de aanstelling van Bernard Cosaert tot bestuurder van de grote harmonie én het Jeugdensemble lijkt het probleem opgelost.

Deze interne onstabieleit zien we ook weerspiegeld in de tornooire-sultaten van 'De Verenigde Vrienden'. Twee maal werd de klassering in ereafdeling nog met succes verdedigd, zij het met weinig overschot. Dat gebeurde te Waregem op 13 april 1980 met de werken 'West Sound' van André Waignien, 'Capriccio' van Marcel Poot en 'Rhapsodie française' van Henk van Lijnschoten, en te Aalbeke in 1986 met 'On The Village Green' van Werner Van Cleemput en 'Arlequino' van Roland Cardon.

Het aantal verre uitstappen was in de jaren tachtig beperkt : Neufchâtel-en-Bray en Middelkerke (1980), Westende (1983), Durbuy (1985), Leuven (1986 en 1988), Passendale en Nieuwpoort (1987), Le Toucquet (1988), Flanders Technology te Gent (1989).

De klassieke uitstappen binnen de gemeente bleven bestaan, al valt de steeds toenemende apathie van de Avelgemse bevolking te constateren. De kioskconcerten op de Ommegang werden bij gebrek aan publiek vervangen door een optocht.

Wat de instrumentale bezetting van het korps in dit decennium betreft, vermelden we de aanwinst van een basklarinet en een fagot. Het aantal fluiten steeg van twee naar negen, terwijl de laatste bugel uit het orkest verdween (in 1923 waren er nog acht).

KRONIEK VAN DE JAREN TACHTIG

Laten we de belangrijkste gebeurtenissen van dit decennium nog eens op een rijtje zetten.

Begin 1980 voerde het bestuur de herhalingen in op de eerste vrijdagavond van de maand. Deze poging om de studerende jongeren toe te laten tenminste één repetitie per maand te kunnen volgen, had aanvankelijk geen succes en leidde onder meer tot het ontslag van dirigent Lemaire in mei 1981.

Hulpdirigent Werner Six nam voorlopig zijn taak over en stelde de kandidatuur van zijn zoon Hendrik. De keuze viel echter op Noël Moulaert, die zijn eerste herhaling op 18 mei 1981 leidde. Werner Six nam hierop ontslag, en met hem nog zes sympathiserende Kortrijkse muzikanten.

In 1983 overleed Georges Verdonck. Hij bleef zevenenzestig jaar lang muzikant bij 'De Verenigde Vrienden', een record. Daarnaast maakte hij gedurende dertig jaar deel uit van het bestuur van de harmonie. 'Georges Bakkers' was, sinds hij op twaalfjarige leeftijd de tuba in handen kreeg, steeds één der trouwste en meest levenslustige muzikanten. Van hem wordt verteld dat hij steeds als laatste man aangelopen kwam op repetities en uitstappen en ook altijd als laatste huiswaarts keerde.

Van 31 mei tot 3 juni 1984 verbleven de muzikanten van de 'Stadtkapelle' uit

Ettenheim voor de derde maal in Avelgem. Ze kregen in de refter van het college een groots koud buffet aangeboden, bereid door bestuurslid Johan Demeyere. Ook over de 'Schwarzwaldbummel', het verbreedingsfeest in de sporthall van het college, raakten zij niet uitgepraat. De zaal was versierd met grote dennenbomen en de 'Waldhütte wo man Wortegemsen trinken kann' kende een groot succes.

Koninklijke Harmonie „De Verenigde Vrienden” Avelgem

JUMELAGE AVELGEM - ETTENHEIM

**GROTE
CONCERT- en FEESTAVOND
SCHWARZWALDBUMMEL**

Zaterdag 2 juni 1984

in een origineel zwarte wouddecor

Sporthal St.-Jan Berchmansinstituut

Aanvang om 20 u.

- K.H. De Verenigde Vrienden Avelgem
- Schwarzwaldkapelle Ettenheim
- St. Martinuskoor Avelgem
- Die Stadtkapelle Ettenheim
- Avelgems Jeugdensemble
- Disc-Jockey

In 1984 stopte Marcel Vandemeulebroeke als spelend lid bij 'De Verenigde Vrienden'. Op dertienjarige leeftijd kwam hij voor de eerste keer per fiets van Kerkhove mee met broer Willem en vader Remi, die les gaf in de Avelgemse muziekschool. Gedurende zeventien-
vijftig jaar speelde 'Marcelke' trompet en bugel in de harmonie.

In 1985 nam het bestuur opnieuw een grote onderneming op zich. De heer burgemeester Valere Depoorter stelde zijn hovingen als prachtig decor ter beschikking voor een muzikaal tuinfeest. De hele dag door konden de bezoekers concerten bijwonen van de harmonie, het Jeugdensemble, het Tienerorkest, het Sint-Martinuszangkoor en andere gastorkesten. Op de middag had een barbecue plaats, terwijl doorlopend volksspelen werden georganiseerd. Dit initiatief kende

De bestuursleden en muzikanten van de Koninklijke Harmonie "De Verenigde Vrienden" nodigen U vriendelijk uit op het **3e MUZIKAAL TUINFEEST**, welke zij inrichten op **ZONDAG 2 JULI 1989 vanaf 10.30 uur** in de hovingen van de Heer Burgemeester en Mevrouw Valère DEPOORTER, te Avelgem, Bosstraat 48.

Ingang en parking in de Ganzenhofstraat.

Met vriendelijke groeten,

De Kapitein,
E. Tack.

De O. Voorzitters,
V. Depoorter. - A. Seynaeve.

De Voorzitter,
G. Bultereys.

Koninklijke Harmonie
**de verenigde
vrienden**
AVELGEM

een groot succes en zou in 1987 en 1989 opnieuw plaats vinden. De laatste keer bedachten de weergoden het feest niet met de zomerzon, maar met een druilerige regen.

Temidden de voorbereidingen op het tuinfeest van 1985 stierf Gilbert Kindt. Hij was in de functie van kapitein aangesteld in november 1959. Sedertdien was hij door zijn bijzondere inzet de spil van de harmonie 'De Verenigde Vrienden'. Met hem verloor het muziekkorps en geheel Avelgem één van zijn meest dynamische en sympathieke figuren.

In hetzelfde jaar stierf Pierre Vanmaercke, die gedurende zestig jaar muzikant was bij de harmonie. Hij was afkomstig van Avelgem, maar vestigde zich na zijn huwelijk als kleermaker in Kaster. Geruime tijd was hij de solist bij de klarinetten.

'De Verenigde Vrienden' in 1984.

trommelkorps

o.l.v. Steven Coeman

tienerorkest

Dirigent: Geert De Praetere

ROYAL CROWN	Paul Halliday
SEA SONG TRILOGY	Anne De Gentry

jeugdensemble

Dirigent: Bernard Cosaert

WEST SOUND	A. Waignein
HIGHLIGHTS FROM JONATHAN LIVINGSTON SEAGULL	Neil Diamond - arr. John O'Reilly
COPACABANA	Barry Manilow - arr. Johan de Mey
DANCE STORY	Luc Gistel

harmonie

Dirigent: Noël Moulart

MARCHE JUBILAIRE	Aug. De Boeck
PAN	Aug. De Boeck
PASQUINADE	Aug. De Boeck
IMPROMPTU	Aug. De Boeck - arr. A. Prévost
PITTORESK	P. De Decker - L. De Feyter
FEESTOUVERTURE	Jef Maes - arr. M. De Boeck
«RENDEZ-VOUS» met Armand Preud'homme	
	Arm. Preud'homme - arr. R. Beck

*Programma van het lenteconcert op 26 maart 1988 in het
St.-Jan Berchmansinstituut met optreden van de vier formaties.*

In september 1985 had de harmonie voldoende geld ingezameld om zich nieuwe uniformen aan te schaffen. Het donkerblauwe kóstuüm heeft een zwarte streep op de broek, en is even sober als het vorige. Van 9 tot 13 augustus 1986 waren 'De Verenigde Vrienden' met zestig muzikanten voor de derde maal in Ettenheim te gast. De jeugd overnachtte in een Ettenheimse school, terwijl de meeste oudere muzikanten in het hotel 'Zum Lamm' logeerden. Het contact met de Duitse bevolking bleef hierdoor beperkt en de sfeer van de vroegere reizen was er niet meer te vinden. De harmonie gaf een concert in de sporthalle van Ettenheim en in het Europapark van Rust. De traditionele rondrit in het Zwarte Woud viel letterlijk in het water.

In december van datzelfde jaar stierf August Corne. Zevenenvijftig jaar lang was hij muzikant bij onze harmonie en veertig jaar bestuurslid. Hij speelde aanvankelijk piston, later trompet en bariton. Geruime tijd was hij onder Alfons Vergracht tweede dirigent. Omwille van zijn verdiensten werd 'Gustje' herhaaldelijk met de hoogste eretekens gelauwerd.

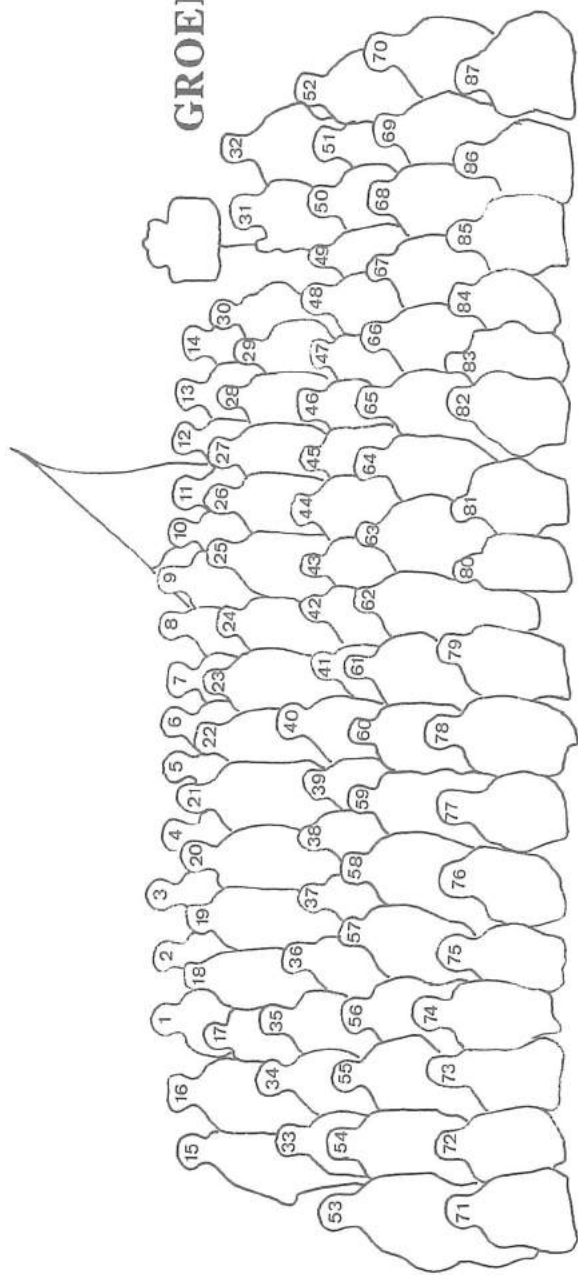
In deze periode probeerde het bestuur het trommelkorps nieuw leven in te blazen. Een ervaren trommelinstructeur leerde nieuwe marsen aan met de bedoeling een volwaardige 'klik' te starten, die als zelfstandige entiteit optredens kon verzorgen, los van de harmonie. Dit gebeurde bijvoorbeeld op het lenteconcert van 1988. Toch geraakte dit initiatief moeilijk van de grond, onder meer door de steeds snel wisselende bezetting van het trommelkorps. Tegenwoordig leidt Steven Coeman de jonge trommelaars op.

Op 13 juni 1988 gaf Noël Moulaert zijn ontslag als dirigent. Het gebrek aan medewerking van de jongeren en de bevoorrechte positie van het jeugdorkest waren zijn twee grote beweegredenen. Bernard Cosaert nam op vraag van het bestuur eveneens de leiding van de grote harmonie op zich en werd de vijfde dirigent uit het honderdtwintigjarig bestaan van 'De Verenigde Vrienden'.

In de zomer van 1989 ondernam de harmonie opnieuw een buitenlandse reis, ditmaal naar Valeggio sul Mincio, het Italiaanse dorpje dichtbij Verona, waar het jeugdorkest vier jaar terug reeds te gast was geweest. Onvergetelijk waren het bezoek aan Firenze en het optreden van de harmonie voor de toeristen in de arena van Verona. De muzikanten brachten er de ouverture van de opera 'Nabucco' van Guiseppe Verdi. Het groot filharmonisch orkest en het koor van Verona voerden trouwens dezelfde opera volledig uit 's avonds in de arena, een optreden dat door veel muzikanten werd bijgewoond. De

GROEPSFOTO VAN 1989

1. Etienne Tack
2. Marcel Vanwijmelbeke
3. Dominique Vandembroucke
4. Daniel Cosaert
5. Eddy Verdonck
6. Johan Vandembroucke
7. Willy Lemarcq
8. Bart Lesenne
9. Guido Liveyns
10. Steven Coeman
11. Peter Tack
12. Jan Desomer
13. Kristof Vanwijmelbeke
14. Patrick Vanwijmelbeke
15. Achiel Lanneau
16. Stijn Devos
17. Annelies Vanwijmelbeke
18. Mieke Vandemeulebroucke
19. Regine Beunens
20. Pol Corne
21. Geert Devos
22. Bert Bohez

23. Lut Deseyn
24. Inge Corne
25. Donacienne Beunens
26. Ann Hillaert
27. Kathy Ruyschaert
28. Veerle Bohez
29. Remi Vande Meulebroecke
30. Herman Lemarcq
31. Fernand Decabooter
32. Pol Herman
33. Edwin Deruyck
34. Koen Tanghe
35. Bart Tanghe
36. Ilse Vande Meulebroecke
37. Caroline Valck
38. Roos Vandemeulebroucke
39. Ann Lanneau
40. Rudy Devos
41. Natascha Decraene
42. Els Raepsaet
43. Griet Deseyn
44. Yves Vandewiele

45. Sofie Lanneau
46. Kristof Ballekens
47. Barbara Deweer
48. Joos Creteur
49. Natalie Vanelstraete
50. Aimé Ruyschaert
51. Neron Vantwembeke
52. Geert Declercq
53. Gerard Hillaert
54. Frans Tanghe
55. Johan Hillaert
56. Herman De Schuyter
57. André Maertens
58. Marcel Callens
59. Achiel Vansteenbrugge
60. René Seynaeve
61. Albert Seynaeve
62. Georges Bultereys
63. Valere Depoorter
64. Bernard Cosaert
65. Antoon Vossaert
66. Pol Deseyn

67. Roger Dejaegher
68. Frans Seynaeve
69. Marcel Breda
70. Raphael Depraetere
71. Bart Raepsaet
72. Annelies Deleersnijder
73. Bruno Ballekens
74. Frank Lesenne
75. Frederik Vanwijmelbeke
76. Sebastiaan Lemarcq
77. Thomas Lemarcq
78. Karel Lemarcq
79. Inge Lesenne
80. Heidi Van Nieuwenhuysse
81. Frederik Deleersnijder
82. Els Coussement
83. Isebel Seynaeve
84. Bieke Vercoutere
85. Leen Lambrecht
86. Lieve De Schuyter
87. Tine Defoor
88. Stefanie Messiaen

Het optreden van de harmonie in de arena van Verona.

Avelgemnaren concerteerden twee keer in Valeggio zelf, éénmaal voor het stadhuis, een tweede maal in de oude wijk 'Borghetto'.

De nieuwe dirigent Bernard Cosaert schreef zijn korps in voor een toernooi van Fedekam. Op 22 oktober behaalden 'De Verenigde Vrienden' in Tielt 83 % met de werken 'Ballade' van Fr.C. D'Hayer en 'Rikudim' van Jan Van Der Roost.

Vermits ze als enige deelnemer in hun reeks optraden en het vereiste puntenaantal behaalden, ontvingen de Avelgemnaren de titel van Westvlaams Fedekam-kampioen 1989 in de eredivisie.

In 1990 viert de harmonie haar honderdtwintigjarig bestaan. De tweede helft van die lange geschiedenis heeft Neron Vantwembeke volledig meegemaakt als muzikant. In 1930, op zesjarige leeftijd, trad hij toe als trommelaar bij 'De Verenigde Vrienden'. Hij werd de trommelinstructeur van 1947 tot 1983. Nu nog altijd mist hij geen enkele repetitie of uitstap.

In de streek is hij een veelgevraagd muzikant. Verscheidene jaren was hij lid van korpsen te Heestert, Kortrijk, Ronse, Berchem en andere. Hij leidde drumbands op onder meer te Oudenaarde, Helkijn, Wakken, Sint-Denijs en dit van het brandweerkorps te Avelgem.

HOOFDSTUK 5 :

HET JEUGDENSEMBLE VAN 'DE VERENIGDE VRIENDEN'

In navolging van de meeste grote muziekkorpsen richtte ook het bestuur van 'De Verenigde Vrienden' een jongerenensemble op met Bernard Cosaert als dirigent. Het eerste optreden op 15 november 1975 in de kerk van de Heirweg te Anzegem was slechts mogelijk met de medewerking van enkele jonge muzikanten uit Kluisbergen. Op het lenteconcert van 29 mei 1976 stond het 'Avelgems Jeugdensemble' echter reeds op eigen poten. Het repertoire bestond aanvankelijk overwegend uit klassieke werkjes. De meeste optredens waren huwelijks- of familiemissen en luisterconcerten. Pas vanaf 1978 zou het Jeugdensemble ook amusementsoptredens verzorgen, zoals aperitiefconcerten en concerten in open lucht.

Optreden in het kasteelpark van Bossuit in 1978. We herkennen van links naar rechts Geert Depraetere (trombone), Jan Desomer (fluit), Frank Tomme (saxofoon), Lieve Decoster, Hilde Gaeremynck, Kathy Ruysschaert, Inge Vande Meulebroeke (fluiten) en dirigent Bernard Cosaert.

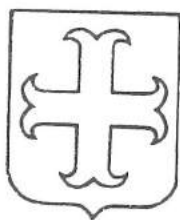

Het Jeugdensemble concerteert in de Stadshalle te Ettenheim .

Hoogtepunt uit deze beginperiode was de reis naar Ettenheim van 24 tot 27 augustus 1979. De officiële begroeting door het Duitse stadsbestuur viel samen met de opening van een tentoonstelling van een twintigtal Avelgemse kunstenaars in het 'Rathaus'. De vijftientig muzikanten logeerden in hotels in Ettenheim en omgeving. Ze traden op in Wolfach en hun concert in de stadshalle te Ettenheim werd afgewisseld met muziek van het meereizende 'Sextet der Vlaamse Ardennen'. De koninklijke harmonie 'De Verenigde Vrienden' bewees hier weer de 'Schrittmacher' te zijn bij de verbroedering tussen Avelgem en Ettenheim.

De jongerenharmonie groeide en bloeide verder. De grote inzet van dirigent Bernard Cosaert en de goede sfeer in de groep waren hier niet vreemd aan. De jongeren amuseerden zich opperbest en het moderne repertoire sprak hen ten zeerste aan. Het dynamische bestuur van het Jeugdensemble spijsde haar eigen kas onder meer door de verkoop van stickers en cassettes met opnamen van concerten en door de organisatie van wandeltochten met barbecues (1981 tot 1983).

Vanaf 1983 ontstonden er tradities in het programma. Toen had het eerste nieuwjaarsconcert plaats in de decanale kerk. Herhaaldelijk trad het Jeugdensemble op tijdens de kasteelfeesten van Feniks in Bossuit

Koninklijke Harmonie „De Verenigde Vrienden” Avelgem

HET JEUGDENSEMBLE NOODIGT U UIT TOT HUN JAARLIJKSE WANDELTOCHT ZON. 26 AUGUSTUS OM 14 UUR

Bijeenkomst aan d'HARMONIE en vertrek in de richting van de
KLUISBERG.

Terug omstreeks ± 19 uur met **BREUGHELTAfel** in
d'HARMONIE.

Deelname in de onkosten : 150 Fr.

Niet noodzakelijk, maar graag vooraf telefoneren 056/64 50 53.

en op het 'Lenteconcert' van de grote harmonie. Nog in 1983 gingen de muzikanten voor het eerst op muziekkamp. Ze logeerden in grote tenten op camping 'Zon en Zee' te Westende en concerteerden in Middelkerke en op de camping zelf. Op 10 oktober van datzelfde jaar vierde het Jeugdensemble zijn vijftigste optreden met een concert in het College van Avelgem.

In 1984 ging het tweede tentenkamp door op de camping 'De Lombarde' te Lombardsijde, met optredens op de dijk van Westende en op 'De Lombarde'.

De jaren 1985 tot en met 1988 waren echte gloriejaren. Telkens stonden er minstens vijftien concerten op de jaaragenda. Het aantal muzikanten nam voortdurend toe en het muzikaal peil steeg verder. Deze generatie was trouwens uitzonderlijk knap. In 1988 volgden tien leden van het Jeugdensemble hogere muziekstudies in de Vlaamse conservatoria of in het Lemmens-instituut !

*Concert ter gelegenheid van het vijftigste optreden van het
Jeugdensemble in 1983.*

Avelgems Jeugdensemble weldra in de Italiaanse hitparade ?

Het Avelgems Jeugdensemble oogste heel wat succes in Italië. Een achtdaagse concertreis werd een voltreffer.

We bemerkten hier leden en vrienden van het ensemble juist voor hun afreis naar Avelgem

Van 10 tot 16 augustus 1985 maakte het Jeugdensemble, toen reeds vijfenveertig man sterk, een concertreis naar Valeggio sul Mincio, een Italiaans dorpje dat met Avelgem in contact gekomen was via de heer en mevrouw Meeus van 'Alta Ripa'. De muzikanten logeerden in een bungalow op de plaatselijke camping. Ze gaven er vijf concerten, waaronder één in Cavour en één in Ferrara Monte Baldo. De autobus kwam drie kwartier te laat in dit kleine bergdorpje aan. Groot was dan ook de verwondering toen de muzikanten na het nemen van de laatste haarspeldbocht vanuit de hoogte zagen dat honderden toehoorders, volgens de plaatselijke krant zelfs duizend, hen opwachtten. Bernard Cosaert had voor het Jeugdensemble een arrangement gemaakt van 'Ma la notte', toen dé grote zomerhit in Italië. Ook de potpourri van Italiaanse deuntjes 'Bella Italia' viel zeer in de smaak van het geestdriftig publiek en het optreden werd een groot succes. De muzikanten bezochten Sirmione en Venetië en woonden een opvoering van de opera 'Aida' bij in de arena van Verona.

Na deze reis nam de jeugdharmone twee maal deel aan een tornooi van Fedekam. We vermelden hier dat de deelname aan de wedstrijden van deze Federatie van Katholieke Muziekmaatschappijen volledig vrijblijvend is ; de muziekkorpsen nemen deel in de klasse die zij kiezen en van het klasseringssysteem met promotie of degradatie is hier geen sprake. Op het Westvlaams Fedekamtornooi in Tielt op 10 november 1985 scoorde het Jeugdensemble 85 % met 'New Barok Suite' (Ted Huygens) en met de ouverture tot 'Il barbiere di Siviglia' (Giacomo Rossini). Het nationaal Fedekam-kampioenschap op 2 maart

Avondconcert in het 'Borghetto', de oude wijk van Valeggio. Zittend van links naar rechts : Jan Desomer, Mieke Vandemeulebroucke, Roos Vandemeulebroucke, Ives Dumonceau, Ginneke Depraetere en Peter Tack.

1986 in Leuven werd eveneens een succes. Het Jeugdensemble behaalde voor de uitvoering van de 'Berdorfer-suite' (Guy Duyck) en 'New Barok Suite' (Ted Huygens) 89 %. Daar er op beide tornooien geen concurrenten waren en de jeugdharmone de verplichte 80 en 85 procent behaalde, werd het Jeugdensemble respectievelijk uitgeroepen tot Westvlaams en tot nationaal kampioen bij de jeugdorkesten in de afdeling uitmuntendheid. De uitreiking van het kampioenenvaandel had plaats op het feestconcert 'Tien Jaar Jeugdensemble' in de refter van het Sint-Jan Berchmanscollege op 11 oktober 1986.

In de zomer van 1987 logeerde het orkest tijdens zijn muzikaal kamp in een school in Barvaux. Twee concerten stonden op het programma, één in Barvaux op 15 augustus en één in Durbuy op 16 augustus. De jeugdharmone was ondertussen weer ingeschreven voor een nieuw Fedekam-tornooi, ditmaal in de ereklasse. Weer daagden er geen concurrenten op, en het Jeugdensemble werd opnieuw eerst Westvlaams kampioen, daarna nationaal kampioen. De jury gaf 84,5 % op 25 oktober 1987 te Tielt en 86 % op 14 februari 1988 te Neeroeteren voor de uitvoeringen van 'West Sound' (André Waignien) en 'Drie Inventionen' (Karel Van Dyck). Deze resultaten waren de vruchten van een degelijke voorbereiding, onder meer door groepsrepetities en workshops, twee innovaties van dirigent Bernard Cosaert. Workshops kunnen we het best omschrijven als twee intensieve repetities op rij, met daartussen en daarna gezamenlijke ontspanning of een maaltijd

Koninklijke Harmonie 'De Verenigde Vrienden' Avelgem

Avelgems jeugdensemble

ZOMERPROGRAMMA '88

DIRIGENT: BERNARD COSAERT

1. COPACABANA - Barry Manilow - bew: J. de Mey
 2. CHATTANOOGA CHOO CHOO - Harry Warren -
bew: John Masthon
 3. EINSAMER HIRTE - James Last - bew: B. Cosaert
 4. BIG BAND STOMP - Kees Vlak
 5. BRASILIA CARNAVAL - Tony Vale & Edilda -
bew: John Darling
 6. HIGHLIGHTS FROM JONATHAN LIVINGSTON
SEAGULL - Neil Diamond
bew: John O'Reilly
 7. CHARLESTON - C. Mack - J. Johnson - bew: Fraver
 8. THE PINK PANTHER THEME - H. Mancini - bew:
J. de Mey
 9. THE TROMBONE RAG - John Higgins
 10. IN THE MOOD - Glenn Miller - bew: Joël Garland
 11. IM DREIKLANG (solo's voor 3 tuba's) - Rückauer
- Löscher
 12. ST. LOUIS BLUES - W.C. Handy - bew: Leo Bos
 13. PETITE FLEUR - Sidney Bechet - bew: L. Delbecq
 14. TIGER RAG - N. la Rocca - bew: Pi Scheffer
 15. MOONLIGHT SERENADE - Glenn Miller - bew:
Willy Hautvast
 16. DANCE STORY - Luc Gistel
- INFO: E. Tack Toekomststr. 3 8580 Avelgem
Tel 056 64 50 48
NIET OP DE OPENBARE WEG WERPEN A.U.B.

voor de muzikanten.

In 1988 organiseerde het bestuur opnieuw het muzikaal kamp aan zee, ditmaal in het militaire domein van Lombardsijde. De jongeren concerteerden op 14 en op 15 augustus op de camping 'De Lombarde', op de dijk te Middelkerke en te Nieuwpoort-aan-Zee. Op 22 oktober ging opnieuw het tweejaarlijks concert door, ditmaal in de zaal 'Rubens'.

In de zomer van 1989 tenslotte, reisden de jonge muzikanten mee met de grote harmonie naar Valeggio sul Mincio, waar zij onder meer het slotconcert in Santa Lucia verzorgden. Weer

vergastten Bernard Cosaert en het Jeugdensemble het Italiaanse publiek op een bewerking van een hit, namelijk 'Marina' van Rocco Granata. Op dit concert namen de laatste twee overblijvende muzikanten van het allereerste optreden, Jan Desomer en Peter Tack, afscheid van het Jeugdensemble.

Het kampioenenvaandel van 1988.

HOOFDSTUK 6 :

HET TIENERORKEST VAN 'DE VERENIGDE VRIENDEN'

Begin 1982 besliste het bestuur een Tienerorkest op te richten binnen de schoot van 'De Verenigde Vrienden'. Het niveau van het Jeugdensemble kwam immers steeds hoger te liggen, zodat nieuwe muzikantjes al enkele jaren instrumentles moesten gevolgd hebben om zich zonder al te veel problemen in het Jeugdensemble te kunnen integreren. Het Tienerorkest kan daarentegen door zijn aangepast niveau deze zeer jonge muzikantjes (van tien tot vijftien jaar) van de Avelgemse muziekschool veel vroeger opvangen en verzekert een vlotte doorstroming naar het Jeugdensemble.

Het muziekbestuur stelde Geert Depraetere aan tot dirigent. Hij werd op 5 september 1958 geboren en is afkomstig van Kaster. Na zijn studies aan de muziekacademie van Ronse behaalde hij aan het Conservatorium van Antwerpen de eerste prijzen notenleer, trombone, kamermuziek en harmonie. Nog altijd wordt hij als freelance-muzikant door verschillende Belgische symfonie-orkesten gevraagd. Hij geeft les in de Academies van Ronse en Oudenaarde, en in Lebbeke.

Sinds 1973 speelt hij trombone bij 'De Verenigde Vrienden'. Naast dirigent van het Tienerorkest, is hij sinds de aanstelling van Bernard

Geert Depraetere

Cosaert tot dirigent, eveneens hulpdirigent van de grote harmonie. Ook de koninklijke fanfare 'Sint-Cecilia' uit Heestert staat onder zijn leiding.

Het repertoire van het Tienerorkest bestaat grotendeels uit arrangementen van klassieke werken en uit eenvoudige muziekstukjes van het lichtere genre. De groep treedt een paar maal per jaar voor het publiek op, zoals op het Lenteconcert van de grote harmonie, op schoolfeesten en tijdens missen. In 1982 telde het Tienerorkest tien muzikantjes, thans zijn er dat een twintigtal.

Het Tienerorkest op een herhaling in het repetitielokaal in 1990.

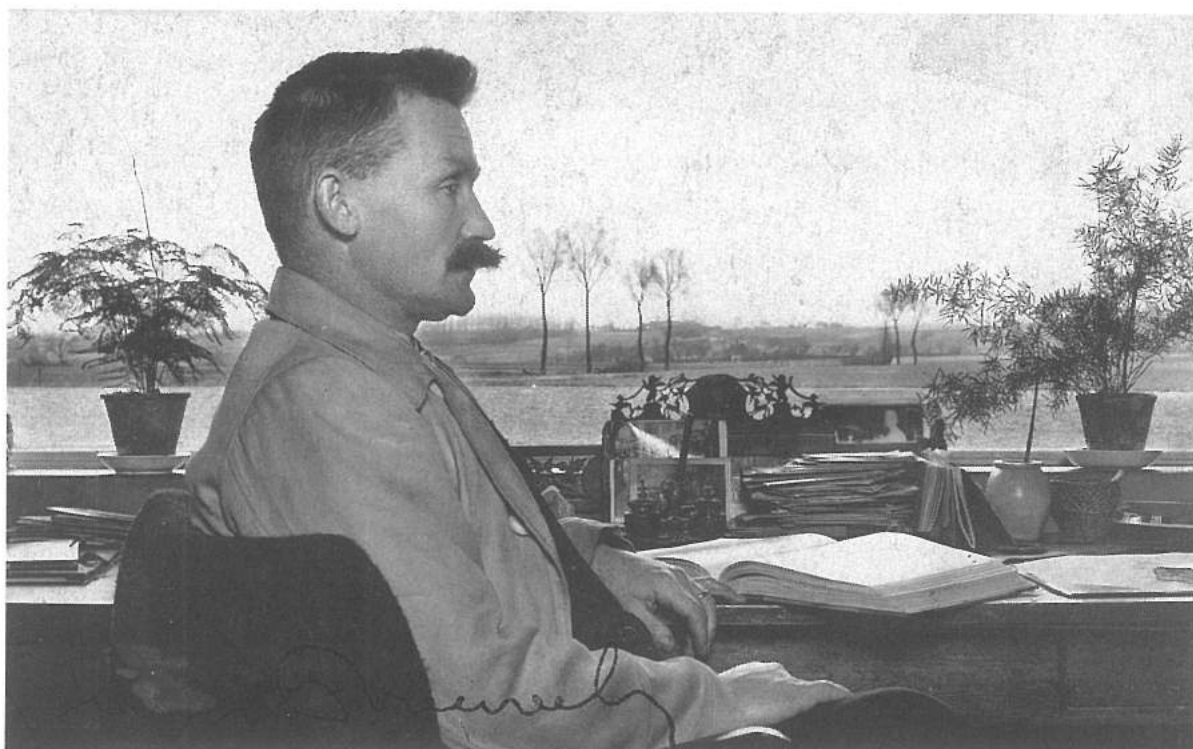
HOOFDSTUK 7 :

STIJN STREUVELS EN 'DE VERENIGDE VRIENDEN'

Te Heule werd op 3 oktober 1871 Franciscus Lateur geboren, vierde kind van Camille Lateur en Ludovica Gezelle, zuster van Guido Gezelle. Op twaalfjarige leeftijd kwam François naar Avelgem studeren in het 'Pensionnat du Bienheureux Jean Berchmans'. Hij woonde samen met zijn oudste zuster Elisa in bij zijn twee ooms vrijgezellen, de bakkers Fik en Charel Lateur. Streuvels' ouders verhuisden in mei 1887 van Heule naar Avelgem. Ze namen er de bakkerij van de twee nonkels in de Doornikstraat over.

Van 1886 tot 1888 volgde François met zijn broer Karel muzieklessen aan de pas opgerichte 'Ecole Communale de Musique d'Avelghem'. Hij moet rond 1888, op zeventienjarige leeftijd, lid geworden zijn van 'De Verenigde Vrienden'.

"...Mijn ouders hadden voorzeker niet ingezien dat die muziekschool enkel bestond om kweekelingen te vormen voor de katholieke fanfare, want als we zekeren avond, ik en mijn broer, elk met een "instrument" - ik met een baryton en Karel met een piston - thuiskwamen, werd dit ook nog geduld, doch

Stijn Streuvels voor zijn geliefd uitkijakraam in het Lijsternest.

onder voorbehoud dat we nooit van die fanfare-maatschappij zouden deel uitmaken ! Dat diende slechts om te leren drinken en 's nacht uit te zitten, werd er beweerd. Voor mij en mijn broer echter was dit "dilemma" iets van later zorg - we waren heel en al verrukking met ons speeltuig ; ik was er letterlijk verliefd op. Het hing aan den wand boven ons bed, om het van daar te kunnen bewonderen. Nu bestond er voor ons maar één begeerte en verlangen meer : dat instrument te kunnen bespelen, want meteen had dit in mij den lust gewekt er melodieën uit te halen. ...

We hadden ons nu, ik en mijn broer, met zooveel vlijt toegelegd en heel het boek : "Mélodies Célèbres" doorgemaakt dat de muziekmeester ons in staat verklaarde in de fanfare te komen en er een tweede partje te vervullen. Hij gaf ons tevens opdracht het thuis aan vader te vragen...

Nu stonden we voor de beslissing : alles of niets ! want bij de weigering zouden we ons instrument moeten inleveren. Gelijk het gewoonte was in dergelijke gewichtige en netelige omstandigheden, moest ik broer Karel zien te overhalen die vraag aan vader voor te leggen. Ik zat ondertusschen met kloppend hart den uitslag af te wachten. Het antwoord was : een categoriek "neen ! nooit !" We dropen af, ontmoedigd, troosteloos, want een "nooit" op dien toon uitgesproken was onherroepelijk en zonder verhaal : er werd niet meer over gesproken. De oplossing echter kwam eenigen tijd later door tusschenkomst van een "deus ex machina" in den persoon van den onderpastoor die de zaak thuis kwam bepleiten met argumenten van politieken aard. Vader was namelijk kortst tevoren lid van den kerkeraad verkozen - een benoeming, of eigenlijk onderscheiding waarmede Vader fel ingenomen was; nu werd hem bovendien nog voorgesteld eerelid te worden van de muziekmaatschappij - ook iets dat als een eeretitel gold en hij niet weigeren kon. Maar nu kwam die onderpastoor hem bewilligen zijn twee zonen te laten lid worden van de fanfare, en nog wel onder voorwendsel dat jongelingen van deftigen stand dààr de eerste plaatsen moesten innemen om tot voorbeeld te dienen aan de minder treffelijke. Aan dat gevaar van dronkaard te worden of 's nacht uit te zitten zou er bij ons wel niet te denken vallen - ten ander, Vader zou er toch altijd bij zijn en er een oog kunnen op houden. Hoe viel er daaraan

te weerstaan ?... Het werd ons echter nog eens plechtig op het hart gedrukt dat : bij de eerste overtreding het voorgoed uit zou zijn... En we waren ingelijfd in de muziekmaatschappij "De Vereenigde Vrienden" .

Ik zal nooit vergeten hoe, in de eerste repetitie, het geluid van al die instrumenten om mij heen als een vloedgolf van tonen in mijn ooren bruischte, mij verdoofde zoodat het geluid van mijn eigen geblaas er in verloren ging. Na enkele keeren echter werd ik er aan gewend en blaasde er maar duchtig op los. De beste herinneringen uit dien tijd zijn vast aan die repetities van den Maandag-avond, waar ik heel de week op gevierd was omdat ze aan dien dag een zekere feestelijke stemming gaven. Ik weet nog dat ik er samen met mijn broer heentrok, ... met onze versche voorschoot aan. Dat zal nu wel zonderling voorkomen, doch in dien tijd zou niemand gedurfd hebben op een weekdag met zijn beste kleeren uit te komen ; de voorschoot bij de bakkers namelijk werd aangezien als een eerlijk attribuut van het ambacht. We kregen van thuis ook niet meer dan één dikkestuiver (10 centiemen) voor ons pint bier.

Het was er bij mij ook geenszins te doen om den drank, maar uitsluitend... om de kunst en het kunstgenot. Ik herinner mij nog het heel eigenaardig gevoel van wellust die sommige muziekstukken op mijn gemoed maakten - iets als vervoering in het bovenaardsche, - hoe ik meegesleept werd door die geweldige golven van geharmonieerde klanken die heel mijn wezen doorzinderden ; elk op een eigen manier onderging ik de indrukken van de stukken uit ons repertorium. De aange naamste souvenirs heb ik bewaard, verbonden met de stemming van het seizoen, van : le Grand Mongol ; Le Châlet (waarvan de solo voor baryton mijn lijfstuk was !) ; Soirées d'Eté ; Poète et Paysan ; Les Contes d'Hoffmann, en enkele bravoure-stukken, solo's voor piston met variaties en coups-de-langue. Maar 't betooverends nog waren mij het rythme en de meeslepende melodie van walsen. Die dingen beteekenden voor mij het summum van de kunst, - we wisten van niets beters, hadden van niets anders gehoord - en 't genot was er in elk geval en de bewondering niet te minder om.

Ik heb het jubel-gevoel gekend met door de straten van Avelghem in 't gelid te treden onder 't geschal van een

Le Châlet

OPÉRA-COMIQUE EN UN ACTE

Musique de ADOLPHE ADAM

AIR

N° 7

Moderato.

Moderato.

PIANO

ff

Partituur van de aria uit 'Le Châlet',
het lievelingsstuk van Streuvels.

*dreunende pas-redoublé ; de processie te helpen opluisteren, andere feestelijke plechtigheden, begrafenissen, festivals, concerten... opgetogen en fier, met den drapeau in 't midden, waar bovenaan de vele eeretekens en medailles rinkelden. Integendeel heb ik minder goede herinneringen bewaard van de gewone uitstappen op de gemeente, ingericht met het doel de belangen der politieke partij en der herbergiers te dienen - een bloote rondgang van de eene herberg naar de andere. Op sommige festivals heb ik me ook wel eens schromelijk verveeld, waar we tot laat in den avond onze speelbeurt moesten afwachten en doelloos rondslechterden op een onbekende gemeente."*¹³

In 1889 speelde François Lateur mee met de fanfare bij de onthulling van het standbeeld van Jan Palfijn te Kortrijk, waarvan we de herinneringsmedaille nog in ons bezit hebben. Streuvels vertelt over dit optreden van 'De Verenigde Vrienden' het volgende :

“Ik heb drie onthullingen van standbeelden bijgewoond te Kortrijk... Die van Palfijn heb ik helpen opluisteren met de fanfare van Avelghem... Bij de onthulling van het monument op den Groeningekouter werd een cantate uitgevoerd van Mestdagh op tekst van Theodoor Sevens ; en na de uitvoering heeft men dichter en componist in triomf op de schouders gedragen. Sevens, de man met de korte beentjes en den hoogen hoed op, die zich altijd plechtstatig en ernstig voordeed, maar door de Kortrijkszanen nooit ernstig opgenomen werd, zag ik boven de hoofden der menigte, wanhopig spartelen met armen en beenen. Later eerst heb ik vernomen dat die Kortrijksche spotters Sevens tijdens dien triomftocht gedurig met spelden in zijn achterste hadden gestoken !”¹⁴

Voor- en keerzijde van de gedenkpenning uitgereikt bij de inhuldiging van het standbeeld van Jan Palfijn te Kortrijk (1889).

Streuvelds ondertekende in 1891 het nieuwe reglement der 'Verenigde Vrienden'. Ook uit die periode stamt de volgende anekdote :

“Ondertusschen kocht en las ik boeken, verkocht er weer om met het geld nieuwe te kunnen koopen ; de mij dierbare liet ik inbinden met ezelsvel van oude, verhakkelde trommels die op den zolder van het lokaal der fanfarenmaatschappij lagen.”¹⁵

In 1899, het jaar waarin Guido Gezelle overleed, speelde Streuvelds zeker nog mee met de fanfare :

“Den Maandag, 27sten November van dat jaar, vierde onze fanfare het Caeciliafeest. Onder het opstappen met een pas-redoublé op weg naar het lokaal, werd ik uit den rang geroepen en kreeg thuis het nieuws te vernemen dat ik naar Brugge moest omdat nonkel Guido op sterven lag.”¹⁶

Streuvelds was toen reeds een voornamelijk figuur in Avelgem. Hij organiseerde er grote historische optochten, waarbij hij natuurlijk onze fanfare een belangrijke rol toebedeelde, zoals de Boerenkrijgstoet (1898) en de stoet ter ere van de honderdjarige Meetje Meulies (1905). Hij was bestuurder en acteur bij de toneelvereniging 'Hoop in de Toekomst', secretaris van het 'Vincentius-genootschap' en lid van de 'broederschap van Franciscus Xaverius'. Toen moet hij minder en minder tijd gehad hebben voor zijn muziekhobby.

In 1903 werd hij voor de eerste maal voorgedragen voor de Nobelprijs voor Letterkunde. Het jaar daarop liet hij de bouw van 'het Lijsternest' starten en toen hij in 1905 zijn woning in Ingooigem betrok, behoorde onze fanfare reeds tot een deel van zijn jeugdherinneringen :

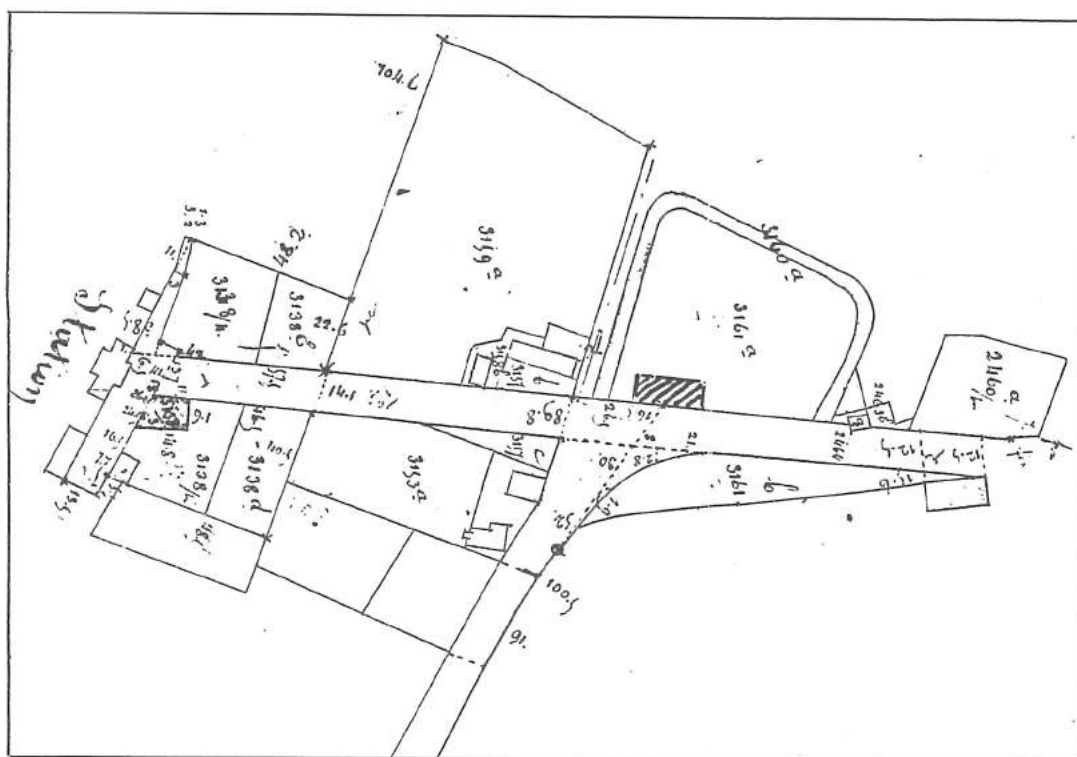
“Schilders en behangers waren er aan 't werk en dat waren er van de plezierige soort - kameraden met wie ik verkeerd had in de fanfare en in het liefhebberstoneel en alle mogelijke avonturen had beleefd in onze jonge tijd.”¹⁷

HOOFDSTUK 8 :

DE REPETITIELOKALEN VANAF 1874 TOT HEDEN

Dankzij een register van de vergaderingen van de 'Cercle Catholique d'Avelghem' uit de jaren 1873 tot 1888 hebben we bijzonderheden kunnen terugvinden over de oefenzaal die de fanfare gebruikte in het begin van haar bestaan. Deze 'Cercle Catholique' was een fusie van drie katholieke verenigingen, namelijk een schuttersgilde, een muziekkorps en een leetuurkring. Die vereniging liet in 1874 voor haar drie afdelingen een lokaal bouwen dat zich in de Doorniksesteenweg bevond op de plaats waar nu de Stijn Streuvelslaen en de Doorniksesteenweg samenkomen. Op het omliggende hooiland kwam een paviljoentje en een gaaiers. Ook E.H. Bierre getuigt dit :

*"De persse staat in eene weide juist aan het punt waar de nieuwe calsijde, geleid in 1871, recht van de statie naar het dorp, de groote heirbaan komt raken loopende van Doornijk op Audenaarde"*¹⁸

Kadasterplan van de bocht van de Doorniksesteenweg na de aanleg van de Stationsstraat in 1871. Op het perceel nr. 3161 a (in het midden) verscheen in 1874 het lokaal van de 'Cercle Catholique' (door ons gearceerd).

De eigenaar, Jean Joseph Vergauwen (ook eigenaar van het kasteel te Avelgem) gaf de grond in pacht aan de 'Cercle' voor een periode van twintig jaar, die inging op 1 januari 1875. Dit onderhands contract van 20 maart 1874 bepaalde eveneens dat de heer Vergauwen voor twee derden zou tussenkomen in de kostprijs van het op te richten lokaal, de 'Cercle' voor één derde.

Met trots kon de voorzitter van de 'Cercle', Hippolyte Ballekens, op het jaarbanket op 27 december 1874 het volgende meedelen :

"... la Musique n'avait pas de salle de répétitions pouvant servir été et hiver, et il lui manquait une salle de concert convenablement située, ainsi qu' un parc propre à y donner des fêtes pendant l'été. Aujourd' hui la Musique est installée dans un local ayant une salle de répétitions et de concert presque sans égale à la campagne et dispose d' un parc magnifique pour ses fêtes d'été"¹⁹

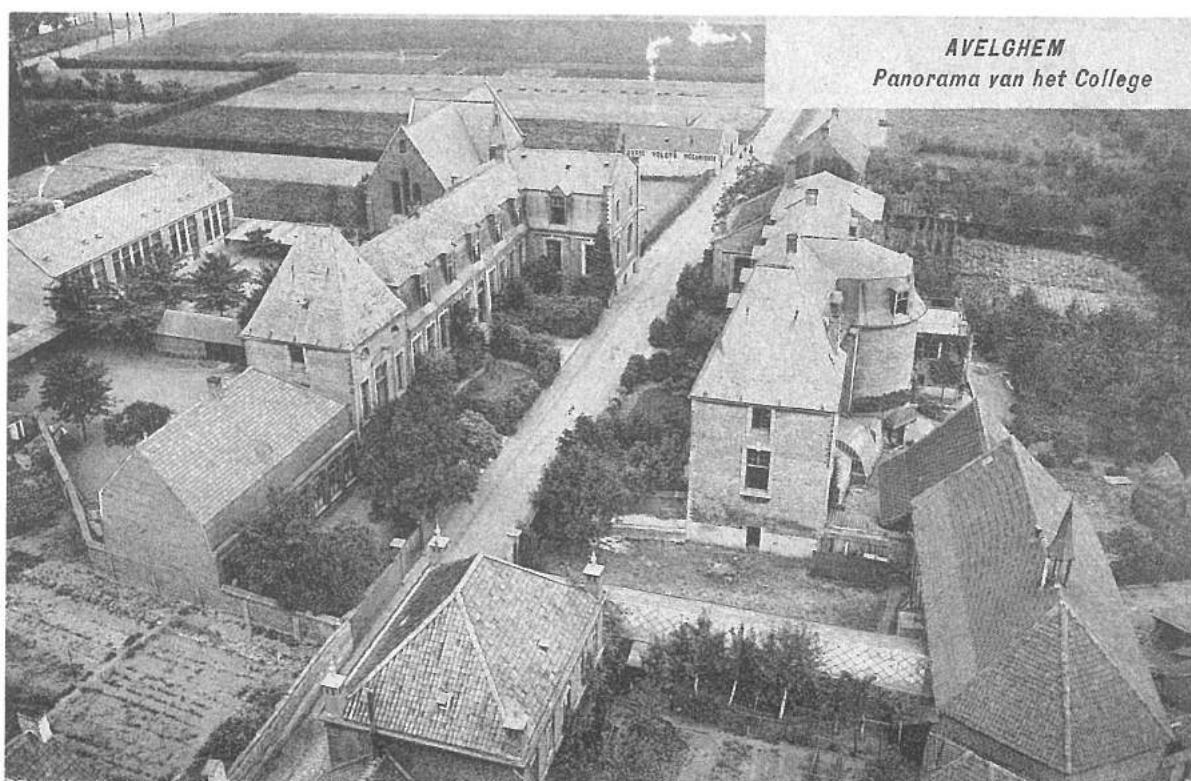
Octaaf Vergauwen, die op het kasteel 'Het Banhout' te Heestert woonde, erfde de grond van zijn vader Jean Joseph Vergauwen in 1881.

We beschikken niet over bronnenmateriaal uit de periode na 1888. Wel weten we dat de pachtovereenkomst niet werd verlengd op 1 januari 1895. Immers, het jaar daarop verkocht Octaaf Vergauwen de grond met het oefenlokaal. De koper splitste het gebouw in twee woonhuizen en bouwde ernaast nog twee woningen.

Het muziekkorps moest dus naar een nieuwe oefenzaal uitkijken. Uit mondelinge getuigenissen weten we dat de muzikanten rond deze periode hun intrek namen in de zaal boven een woonhuis dat eigendom was van de gemeente Avelgem. Dit huis, verhuurd aan Pol Passchier, lag aan de Oudenaardsesteenweg. In 1968 hadden er de lessen van de muziekschool plaats, daarna werd het afgebroken voor de bouw van het huidig brandweersarsenaal. Toen de familie Passchier in 1903 verhuisde, verlieten ook 'De Verenigde Vrienden' dit lokaal. Ze repeteerden vanaf toen waarschijnlijk in een zaal boven het 'Café belge' van Emile Ollivier, de huidige winkel 'De Kleine Winst' op de hoek van de Leopoldstraat en de Doorniksesteenweg. Emile Ollivier had de grond aangekocht in januari 1901 en vermits we bij Streuvels lezen dat de bouw van een woning in die tijd drie zomers duurde, mogen we veronderstellen dat de zaal boven dit woonhuis als repetitielokaal fungeerde vanaf 1903.

Het kasboek van de muziekmaatschappij begint in 1907. We lezen er dat de muzikanten toen bij Ollivier repeteerden tot in december 1920, datum waarop deze laatste de uitbating van het 'Café belge' stopzette. Twee mannen werden betaald voor "*het verdragen der muziekmeubelen van Emiel Ollivier naar het nieuw lokaal van Franciscus Xaverius*". Hiermee wordt de huidige repetitiezaal bedoeld. Onderpastoor Debusschere had in 1878 de toelating verkregen om de bouw ervan te starten en liet haar als patronage-zaal gebruiken.²⁰ Hij organiseerde er een 'gezonde ontspanning' voor jong en oud, zoals bolspel op de overdekte boldersbaan, biljart en toneel. Het lokaal was enkel te bereiken langs de Kasteelstraat. Streuvelds beschrijft in zijn boek 'Avelghem' deze zaal van Franciscus Xaverius :

"... de onderpastoor is ons namelijk komen opeischen om lid te worden van [het] Sint-Franciscus-genootschap, anders genaamd, de Siskes. Dit bestond in eene vergadering na de vespers den Zondag in het lokaal der patronage, de Tap genaamd. Dat lokaal was dezelfde sombere feestzaal waar de

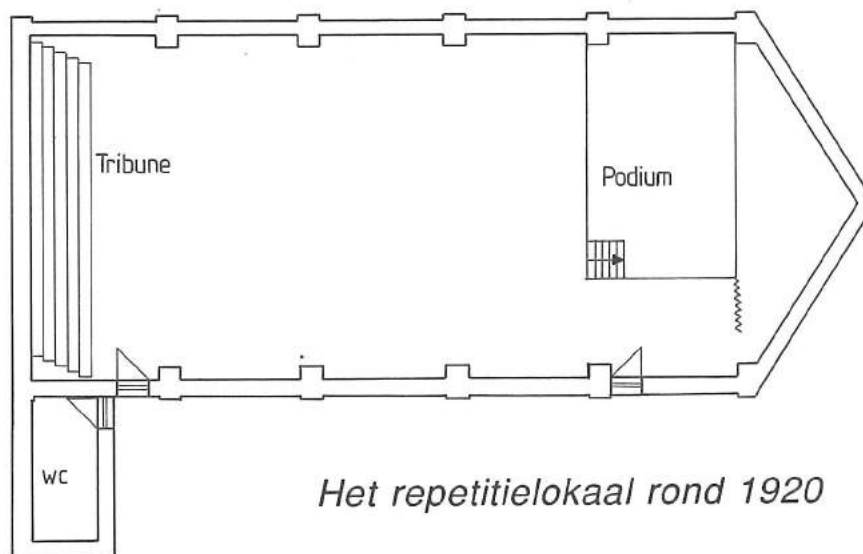

Panorama van het College begin deze eeuw. Het lokaal van Franciscus Xaverius, de huidige repetitiezaal, staat rechts onderaan. De zaal was te bereiken via het poortje in de blinde muur aan de Kasteelstraat. Daarachter lag een ingesloten koer met op het einde de toegangsdeur tot het lokaal. We zien aan de zijkant van de koer de overdekte bolletrog.

*prijsuitdeeling, de tooneelopvoeringen van 't pensionaat plaats hadden : het bekende poortje in den blinden muur, drie trappen naar beneden en achter het ingesloten speelplein, in de diepte, achteraan, het gebouw. Een groote, koude zaal met aan 't een uiteind het theater en aan 't ander de disch waar bier geschonken werd."*²¹

De dekenij liet in 1913 het 'Volkshuis' bouwen, de huidige zaal 'Rubens'. Deze functioneerde toen als de nieuwe patronage-zaal. Zo kwam het oude lokaal der Xaverianen, vanaf toen 'den ouden Tap' genoemd, na de eerste Wereldoorlog vrij voor onder meer 'De Verenigde Vrienden'.

Toen zij er in 1920 hun intrek namen, stond de toneelscène er nog waarvan Streuvels spreekt. De zaal bestond uit één grote ruimte.

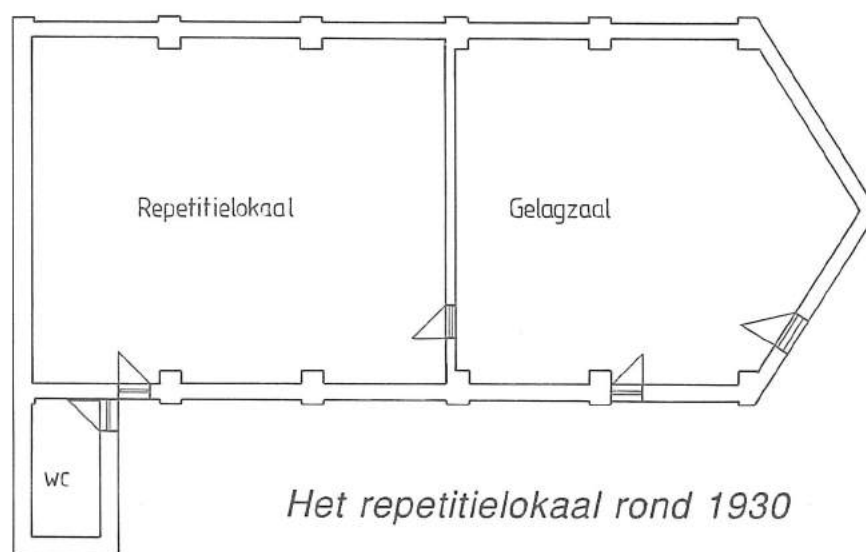

Het repetitielokaal rond 1920

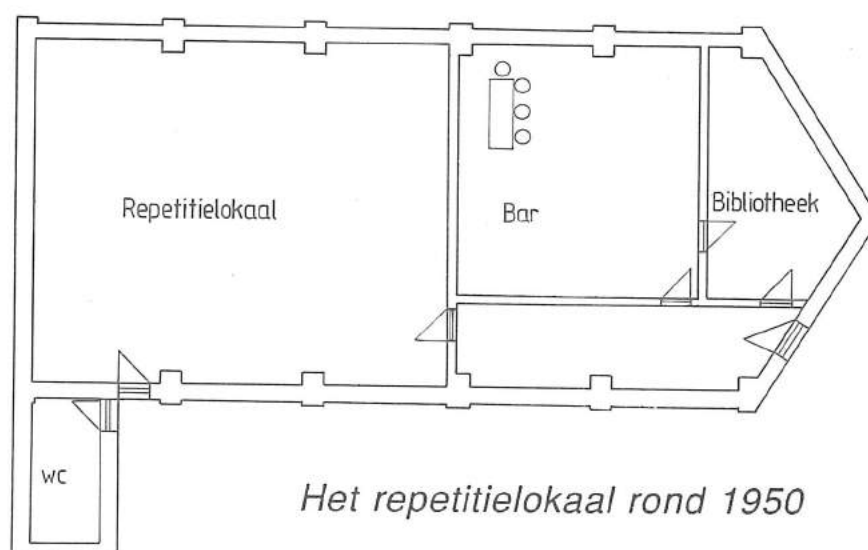
In ons chronologisch overzicht hebben we de bijzonderheden aangehaald omtrent de veranderingen van oefenzaal in 1924 en 1929. In 1924 deed de zaal boven het café van Remi Vanmaercke, later 'het Vlaams Huis' genoemd, gelegen in de Doorniksesteenweg, dienst als nieuw repetitielokaal. We merken hierbij op dat de muzikanten zo in feite, na dertig jaar, terugkeerden in hun allereerste lokaal. De herberg was immers gehuisvest in één van de delen van het opgesplitste oude lokaal van de 'Cercle Catholique'. Dit gebouw werd afgebroken voor de aanleg van de Stijn Streuvelsstraat in 1963. In 1929 repeteerden 'De Verenigde Vrienden' in de toenmalige strijkerij van Florent Corne, op de plaats van de huidige bakkerij Corne.

Het jaar daarop verhuisde de harmonie definitief naar de oude zaal van

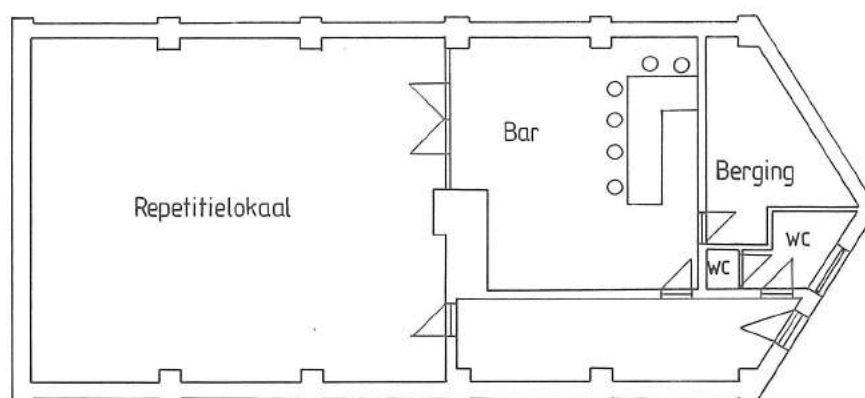
de Xaverianen, die nu de functie van toneelzaal verloor. De dekenij liet de scène afbreken. Electriciteit werd aangelegd en een nieuwe muur verdeelde de ruimte in een oefenlokaal en een gelagzaal. Een tweede deur gaf toegang langs de kant van de dekenij. De deur naar de Kasteelstraat raakte in onbruik en werd later dichtgemetst.

De bibliotheek 'Sint-Lutgardis' verhuisde in 1947 uit het klooster en vond eveneens een onderkomen in de zaal der Xaverianen. Twee nieuwe muren creëerden een opberghokje voor de boeken en een nieuwe gang. Zo konden de muzikanten het oefenlokaal bereiken zonder door de gelagzaal te moeten komen. De lezers verkregen hun boeken langs een doorgeefluik in de deur, die nu toegang tot de toiletten verleent. Christine Verbrugge gebruikte later de tafels in het bargedeelte om de werken aan de boekenliefhebbers te overhandigen.

In 1970 werd de bibliotheek overgeplaatst naar de zaal 'De Kring'. 'De Verenigde Vrienden' kregen de toelating om hun lokaal volledig te vernieuwen. In de zomer van 1972 plaatsten ze er de vierdubbele deur tussen gelag- en repetitiezaal, de muur in scheldesteen en het vals plafond in de oefenzaal, evenals de huidige toiletten en de aansluiting op de waterleiding. De nieuwe voorgevel en de kapconstructie van het dak dateren uit 1976. De vernieuwingswerken werden het jaar daarop voltooid met de opening van de totaal heringerichte bar.

Het repetitielokaal rond 1990

HOOFDSTUK 9 :

DE SINT-CECILIA-VIERING BIJ 'DE VERENIGDE VRIENDEN'

Caecilia was een Romeinse martelares. Alhoewel de Christenen haar reeds vanaf de vijfde eeuw vereerden, werd zij pas in de Middeleeuwen de patrones van de kerkelijke muziek. Het verband tussen de Heilige Cecilia en de muziek is immers gebaseerd op een in het kerkelijk officie onvolledig opgenomen en daardoor verkeerd begrepen passage. Het orgel was sedertdien haar attribuut. Haar feest op 22 november was in de late Middeleeuwen een verplichte feestdag.

De amateuristische blaaskorpsen in België namen de Heilige Cecilia als schutpatrones aan. De muzikanten vierden haar naamfeest op een maandag op het einde van de maand november. Ook in Avelgem had vóór 1900 het feest plaats op een maandag. De enige uitzondering hierop was wellicht het allereerste Cecilia-feest op zaterdag 22 november 1873 in 'De Trompet', een café langs de Oudenaardsesteenweg. De viering begon met een mis voor de gestorven leden in de voormiddag, waarna een eerste reeks café's werden bezocht. Op de middag trokken de muzikanten naar het repetitielokaal, waar telkens vanaf 1874 tot na de eerste Wereldoorlog de feesttafel gedekt stond. De vrouw van de conciërge of de cafébazin bereidde het feestmaal.

Er is ons geen enkele spijskaart bewaard maar we mogen veronderstellen dat ook hier, zoals elders, de gewoonte bestond uitgebreid te tafelen, waarbij vijf gangen geen uitzondering vormden. De jaarlijkse banketten van de 'Cercle Catholique' te Avelgem bestonden ook uit verscheidene schotels en bij de prijsuitdelingen in het Avelgems college rond de eeuwwisseling waren er in regel vier gerechten : een visschotel, daarna dikwijls rosbief, een varkensgebraad, en gevogelte. Fruit en gebak volgden als dessert.²² Een spijskaart uit dezelfde periode van een fanfare uit Eeklo, die we goed kunnen vergelijken met onze 'Verenigde Vrienden', toont op het Sint-Cecilia-menu : "*soep met bollekens - kalfsfricassé in 't wit - ossenharst op zijn Godard's - wilde konijnen met appelen - kiekens met salade - pasteigebak*".²³

Na het banket volgde een groot deel van de tafelgasten tot in de vroege uurtjes 'De Verenigde Vrienden' tijdens hun rondgang naar de overige Avelgemse sympathiserende herbergiers. Lantaarndragers belichtten de partituren van de muzikanten. Als het gezelschap dan de 'Phare de l'Escaut' ontmoette, poogde het ene korps het andere te overstemmen. Vóór Wereldoorlog I bestond de geldinzameling door de verkoop van

kaarten voor het Sint-Cecilia-banket nog niet. In de lente kwam het bestuur toen rond voor steungiften bij een beperkte kring van meestal rijkere sympathisanten, ereleden genoemd. Zij mochten tegen betaling op Sint-Cecilia meetafelen met de muzikanten en de bestuursleden, in totaal nooit meer dan honderd man. Enkele ereleden waren echte mecenasen want één bijdrage volstond soms om een instrument aan te kopen.

Door de industrialisering van de samenleving, die in onze gewesten vóór de eerste Wereldoorlog weliswaar bescheiden was, werd het voor veel werknemende muzikanten moeilijk om de maandag vrijaf te nemen. Het bestuur zag zich genoodzaakt de Sint-Cecilia-viering naar de zondag te verschuiven. Daarenboven stelde dit veel meer sympathisanten in de mogelijkheid het Cecilia-banket bij te wonen. Zo kwam rond 1920 het gebruik in voege om de kas te spijsen door de verkoop van kaarten voor het banket aan de Avelgemse bevolking. In vergelijking met het aantal ereleden van vroeger, waren er tot vijf maal meer steunende sympathisanten in de jaren twintig, waarvan velen ook effectief naar de feestmaaltijd kwamen. Er verschijnen in de kasboeken ook een groot aantal kleinere giften, die geen recht gaven op deelname aan de feestmaaltijd.

Automatisch diende het bestuur uit te kijken naar een ruimere zaal en betere kookinstallaties om deze Cecilia-vrienden te kunnen ontvangen. Van de zaal bij Emile Ollivier, waar Sint-Cecilia zeker sinds 1907 gevierd werd, verhuisde het feest in 1921 naar 'Hotel Rubens' van weduwe Stichelbaut in de Kerkstraat. Vanaf 1924 werd vijf maal na elkaar de feesttafel opgesteld in de zaal boven het café van Remi Vanmaercke. Daarna vierde het muziekkorps zijn patroonsfeest tot het uitbreken van de tweede Wereldoorlog in de 'Katholieke Feestzaal', de huidige zaal 'Rubens', waar eerst de weduwe van Remi Vanmaercke en later Maria Van Assche kookte.

**KONINKLIJKE
HARMONIE**

DE VEREENIGDE VRIENDEN

AVELGEM postdrukkerij

M.,

Gij wordt vriendelijk uitgenodigd op ZONDAG AANSTAANDE 27 NOVEMBER 1938, St. Ceciliafeest te vieren, alsook dringend verzocht te willen vergaderen in het Gemeentehuis te 9 uur en te 9,45 uur met de Muziekmaatschappij en de Eereleden naar de Kerk te gaan om de SOLEMNEELE MIS bij te wonen, welke zal gezongen worden ter eere van St. Cecilia en tot ziellavens van de overleden leden der Muziekmaatschappij.

Na de Mis, Uitstap bij Wwe Rogge.

Te 12 u. zeer stipt, N O E N M A A L in de Katholieke Feestzaal, Kasteelstraat.

Na het Noenmaal, te 3 u. UITSTAP bij Julien Lippens, Gaston Vercoutere, Arseen Grymonprez, Florent Corne.

Namens het Bestuur der Koninklijke Harmonie:
" DE VEREENIGDE VRIENDEN "

De Bestuurder, A. Vergracht.	De Voorzitter, R. Alsberge.	De Ondervoorzitter, G. Naessens.
De Kapitein, E. Seynaeve.	De Schryver, Ach. Depraetere.	

Drukk. Leenknecht Cusvyns, Avelgem.

Het klassieke menu uit deze periode bestond uit 'boulie' met wortels als voorgerecht en rosbief met erwtjes als hoofdsotel. Alle katholieke slaggers uit Avelgem mochten evenveel vlees leveren en ze waren dan ook allemaal present om hun stuk vlees voor te snijden. De kokkinnen rekenden op zeventhonderd gram vlees per man. De gerechten werden bereid in wasmarmieten, op schotels gelegd, en zo van hand tot hand aan tafel doorgegeven.

Het is opvallend hoe het aantal Cecilia-gasten dezelfde stijgingen en dalingen vertoont als de gehele conjunctuur van de muziekmaatschappij. In de bloeiperiode van de jaren twintig stijgt het aantal gasten snel en bereikt het maximum van driehonderd en tien in 1930. Door de zware economische crisis in de jaren dertig en een zekere malaise in het korps daalt het aantal tot nog slechts tweehonderd twintig in 1937. Na de oorlog konden 'De Verenigde Vrienden' met de opbrengst van het Sint-Cecilia-feest nieuwe instrumenten aankopen. Vanaf 1946 tot 1950 had het banket immers plaats in de oude refter van het Sint-Jan Berchmansinstituut, die ze gratis ter beschikking kregen. De refter bevond zich in de in 1958 afgebroken vleugel van het kasteel. De zusters van het college kookten er, enkele leerlingen dienden op. Op vijf jaar tijd verdubbelde het aantal tafelgenoten van honderd en tien in 1946 tot tweehonderd twintig in 1950.

In die periode werd het traditionele programma van de Cecilia-viering

uitgebreid met een bonte muziek-, toneel- en zangavond. In 1947, 1948 en 1949 verleende de pas heropgerichte toneelgroep 'Kunst Veredelt' hierbij haar medewerking. De echtgenotes waren 's avonds voor het eerst uitgenodigd. Tot dan toe was het feest een louter mannelijke aangelegenheid gebleven. Eveneens na de tweede Wereldoorlog luisterde de volledige harmonie jaarlijks de Sint-Cecilia-mis op. Dit was een nieuw gebruik, want vóór 1940 gebeurde dit slechts heel uitzonderlijk.

CONCERT

Zondag 28 December 1947, om 5 1/2 uur stipt.
in de Feestzaal College

*Programma van het feest
aangeboden aan de Jubilarissen en de Cecilia vrienden*

1e Deel door de Koninklijke Harmonie "De Verenigde Vrienden"

1. - De Vrolijke Dauwtappers (Marche)	Buismanck
2. - Astrid (Operingstuk)	I. E. Strauwen
3. - Dans le jardin d'un Monastère	Ketelbey
4. - Poppenwals	Joel Bayet
5. - Au Château (Operingstuk)	I. Carpentier

2e & 3e Deel door de toneelmaatschappij "Kunst Veredelt"

RATTEKE

KLUCHT IN EEN BEDRIJF

ROLVERDELING

Meneer Peeters, fabriekant van glas.	Heer Joël Kelds
Lisa, zijn enige dochter	Me. Anna Vanrentghem
Mieke, de meid	Me. Noëlla Vanweembcke
Jan Demeester, zoon van een kousenfabrikant	Heer Marcel Surin
Jef, chauffeur bij Peeters	Heer Benjamin Ruyschaert

Het stuk speelt in 'n provinciestad.

Bij Componist Edward

VROLIE SPEL MET ZANG IN EEN BEDRIJF

ROLVERDELING

Edward, Componist	Heer Joël Kelds
Marijke, z'n vrouw	Me. Anna Vanrentghem
Elsje, hunne dochter	Me. Noëlla Vanweembcke
Tien, hunne kousenmeid	Me. Germaine Deutter
Willy de Craene, traelschijver	Heer August Ciere
Frits de Craene,	Heer Lucien Vanrentghem
1 ^e jongen	Heer Marcel Surin
2 ^e jongen	Heer Benjamin Ruyschaert

Het stuk speelt in 'n provinciestad.

koninklijke harmonie " De Verenigde Vrienden " viert haar

st - ceciliafeest

omdat

men oude tradities graag in ere houdt.

vergadering in het " oud-gemeentehuis " te 9.30 h om te 9.45 h stoetsgewijze met de muziekmaatschappij en ereleden naar de kerk de solennele mis bij te wonen voor de levende en overleden leden der maatschappij en opgeluisterd door onze harmonie.

omdat

het aanspoort tot vriendschap en solidariteit.

omdat

men wel anders een vergadering kan missen maar op st-ceciliadag is iedereen vrij.

na de mis uitstap bij a. debaere, a. grymondrez en j. van twembecke.

■

te 1 h noenmaal in " de kring "

■

omdat

de boog niet altijd kan gespannen staan en het er vrij gezellig zal zijn.

te 3 h uitstap bij c. verdonck, g. vanreterghem en s. callens

omdat

het misschien de laatste maal is dat we op aarde " st-cecilia vieren " want dat het toekomstige jaar misschien op de maan zal zijn.

te 10 h in de " de gilde "

gezellig familiefeest

orkest " de rondev "

Sint-Cecilia programma uit 1957

In de jaren vijftig had het banket telkens plaats in de nieuwe zaal 'De Kring'. Sylvère Callens leverde er de middagmalen. De avond eindigde met een bal met dansorkest in zaal 'De Gilde'. Het aantal deelnemers aan de feesttafel bleef beduidend lager dan tijdens het interbellum (toen er voor verschillende jaren meer dan driehonderd inschrijvingen waren). De katholieke partij verloor immers in de gemeenteraadsverkiezingen van 24 november 1946 haar burgemeesterszetel en meerderheid, waardoor geleidelijk aan veel Cecilia-vrienden verstek gaven. In 1951 had Sylvère Callens nog tweehonderd en tien 'noenmalen' te bereiden, acht jaar later nog honderd zeventig. Tot 1971 zou het aantal tafelgasten steeds rond dit getal blijven hangen. In 1960 probeerde het bestuur een nieuwe formule uit, de feestmaaltijd ging door op zondagavond. Dit moet tegengevallen zijn, want het jaar erop vierde men weer op de traditionele manier, nu voor het eerst in

Koninklijke Harmonie «De Verenigde Vrienden» Avelgem

AVELGEM, 27 november 1967.

Geachte Heren,

De muzikanten en bestuursleden van de Koninklijke Harmonie «De Verenigde Vrienden» nodigen U hiérbij vriendelijk uit op **zondag 3 december a.s.** het

SINT CECILIAFEEST

met hen mee te vieren.

Vanaf 9 uur is er vergadering in Café «Luna Park» en Café «Oud Gemeentehuis» vanwaar om 9.45 u. stipt vertrokken wordt voor het bijwonen der H. Mis.

Om 10 uur wordt de Plechtige Hoogmis opgedragen voor levende en overledene leden en sympathisanten. Er wordt gevraagd dat, samen met de muzikanten, ook alle Ceciliavrienden aan de offerande zouden deelnemen. Tijdens de H. Mis wordt gelegenheidsmuziek uitgevoerd.

Na de Mis bezoek aan Café «Rubens» bij Jules Van Twembeke en Café «Toerist» bij André Debaere.

Het traditioneel banket voor de muzikanten, bestuursleden en Ceciliavrienden, is voorzien om **13 u.** in de zaal «De Gilde».

Rond 16 uur volgt dan nog een korte optocht in de gemeente, besloten met een bezoek aan Café «Century» en Café Silvere Callens.

NAMENS HET BESTUUR :

De Voorzitter,
R. Coppin

De Ondervoorzitters,
W. Vandekerckhove - G. Bultereys

De Bestuurder,
R. Lemaire

De Kapitein-Schatbewaarder,
G. Kindt

De Ere-Schatbewaarder,
O. Hillaert

De Secretaris,
J. Hillaert

De muzikanten zullen het zeer op prijs stellen indien U hen, samen met de bestuursleden, volgt bij de optocht door de gemeente na de H. Mis en ook 's namiddags.

Drukk. Boels

de zaal 'Prinsenhof', met Julienne Deroose als nieuwe kokkin. Zij stond de volgende zestien jaar in voor de bereiding van het Cecilia-menu en werd in 1977 opgevolgd door haar zoon Luc Vantiegheem. Ook het avondfeest in 1961 had plaats in het 'Prinsenhof' en het orkest 'Junior Club' nodigde er ten dans uit. In 1964 vond het bestuur voor zes opeenvolgende jaren een nieuwe feestruimte in zaal 'De Gilde'. Het dansfeest 's avonds werd na 1965 vervangen door een gezellig samenzijn in 'De Gilde'. Hiermee kreeg het jaarlijks bal op het lenteconcert in de 'Alta Ripa' volledige voorrang.

In 1970 verhuisde het Cecilia-feest tenslotte naar de nieuwe refter van het Sint-Jan Berchmansinstituut. De echtgenotes mochten nu voor het eerst aan het banket meetafelen. Het avondfeest ging nu door in het huidig repetitielokaal waar een disc-jockey dansmuziek bracht. In 1973 bereikte het aantal Sint-Cecilia-vrienden aan de feesttafel eindelijk weer de tweehonderd en steeg verder zodat er in de jaren tachtig weer herhaaldelijk meer dan driehonderd genodigden aanwezig waren.

KONINKLIJKE HARMONIE „ De Verenigde Vrienden ” Avelgem

Avelgem, november 1973.

Mevrouw, Mijnheer,

De muzikanten en bestuursleden van de Koninklijke Harmonie " De Verenigde Vrienden ", nodigen U hierbij uit op **zondag 2 december 1973**, het

SINT-CECILIAFEEST

met hen mee te vieren.

Hieronder volgt het programma :

Vanaf 9 uur.
Samenkomst in café "Lunapark,, en "OUD GEMEENTEHUIS" vanwaar te 9.45 uur stipt vertrokken wordt.

10 uur.
Plechtige Hoogmis opgedragen voor levende en overledene leden en sympathisanten.
Tijdens de Mis uitvoering van gelegenhedsmuziek.
Na de Mis samenkomst in de Kerkstraat bij Silv. Callens

11.15 uur.
Optocht in het centrum van de gemeente, langs Doornikstraat en Leopoldstraat, met bezoek aan café, "De Gilde" en "Century"

13.15 uur
Samenkomst in café "Rubens" en vertrek naar de eetzaal van het St.-Jan Berchmansinstituut, voor het **Sint-Cecilia Feestbanket**.
Inschrijvingsprijs : 250 fr.

Het St.-Ceciliafeest wordt na het banket besloten met een gezellige feestavond in de muziekzaal, recht over de dekenij.

Alle vrienden en sympathisanten zijn hartelijk welkom.

Vriendelijk verzoek tevens de muzikanten tijdens de optocht te willen volgen.

Het Sint-Cecilia-feest viel in 1973 op een autoloze zondag. Dit zorgde voor problemen voor kokkin Julienne Deroose om de gerechten die ze thuis bereid had naar het college te brengen. Het bestuur vond een oplossing die voor de nodige hilariteit zorgde. Alles werd in de bestelwagen van Gilbert Kindt geladen en men trok die wagen met een paard een paar maal over en weer van de Dries naar het college.

HOOFDSTUK 10 :

HET MUZIEKONDERWIJS TE AVELGEM

We mogen veronderstellen dat het dirigent Kamiel Vergracht was die het muziekonderricht gaf aan de liefhebbers bij de oprichting van de fanfare 'De Verenigde Vrienden' in 1870. De 'Ecole Communale de Musique d'Avelghem' werd pas in 1885 opgestart met toelagen van de staat, provincie en gemeente. Tijdens het eerste schooljaar schreven achtentwintig jongens en zesentwintig meisjes zich in voor de cursus notenleer. De twee groepen volgden elk drie dagen in de week één uur les. Het jaar daarop richtte men een afdeling voor volwassenen op, een tweede leergang notenleer (cours supérieur), een pianoklas en een koorklas voor jongens en meisjes samen. De lessen piano en koorzang werden overwegend door meisjes bijgewoond. De jongens hadden lessen in een klas van de gemeenteschool ; de meisjes in een lokaal van het oud klooster.

Er bestond een opvallend sterke band tussen deze pas opgerichte gemeentelijke muziekschool en onze fanfare. Zo was Kamiel Vergracht, dirigent van 'De Verenigde Vrienden,' vijfendertig jaar lang de bestuurder van de muziekschool. De enige andere muziekleraar, Alfons Vergracht, had de functie van schatbewaarder bij onze muziekmaatschappij. Hij gaf les van bij de start tot 1922. De secretaris van de fanfare en van de muziekschool was ook dezelfde persoon, namelijk Gustaaf Vermandere. De schatbewaarder, Julius Holvoet, tenslotte, was vaandeldrager bij 'De Verenigde Vrienden'. Met reden schreef Streuvels dan ook :

"Mijn ouders hadden voorzeker niet ingezien dat die muziekschool enkel bestond om kweekelingen te vormen voor de katholieke fanfare..."²⁴

In de leerlingenlijsten van 1887/1888 en 1888/1889 staan de namen van François en Charles Lateur genoteerd. Hierover vinden we in het werk 'Avelghem' het volgende :

"In dien eentonigen voorwinter bracht de muziekschool mij een glorieuze afleiding. Drie, vier avonden in de week waren wij, een dertigtal knapen van mijn soort, vergaderd in een lokaal der gemeenteschool, waar Camille Vergracht ons

muziekles kwam geven. Daar ging het gemoedelijk en gezellig toe : geen banken of lessenaars, geen schrijf- of leerboeken en 't onderricht vergde geen bijzondere oplettendheid of inspanning. We stonden in groep rond den meester, die de maat sloeg en lazen of zongen van 't bord de noten, volgens de methode van inspecteur Miry : do-re-do ; re-do ; mi-fa-mi-do, elke formule met een onderscheidene handbeweging. Die muziekles had voor mij bovendien eene bijzondere aantrekkelijkheid omdat er in 't verre vooruitzicht een speeltuig (instrument) aan den horizon gloorde."25

N ^o d'Ordre.	NOMS & PRENOMS DES ÉLÈVES.	DEBITES.	Année 1887 — MOIS.	Total des absences.	Nombre de jours que l'école a été ouverte.	OBSERVATIONS.
1	Deugs Octave	Arvelghem		1		Commissaire
2	" Aimé	"		1		
3	Reynolds Albert	"		3		
4	Balsenynck Emile	"		3		
5	Devoche Alphonse	"		3		
6	Vanilshuere Emile	"		6		
7	Deugs Léonard	"				
8	Deuyghe Oscar	"				
9	De Kerkhout Georges	"		3		
10	Kolvoet Julien	"				
11	Van der Mervele	"		3		
12	" Adèle	"				
13	Vanthanne Crispine	"		5		
14	Deconinck Albert	"				
15	" Aimé	"		3		
16	Vansteenberghe Adèle	"				
17	Devoce Camille	"		1		
18	Lestour François	"				
19	" Charles	"				
20	Dehove Léon	"				
21	Deurk Prosper	"		4		
22	Deuschilde Albert	"				
23	Vansteenberghe					

Bladzijde uit het leerlingenregister van 1887 van de muziekschool met de namen van François Lateur en zijn broer Charles (nrs 18 en 19).

Het enige instrument dat de jongeren konden leren bespelen in de muziekschool zelf was de piano. Voor de andere instrumenten werd het onderricht overgelaten aan de muziekmaatschappij zelf, die hierdoor beter dan nu, een evenwichtige bezetting van haar korps kon verzorgen. Wanneer er bijvoorbeeld te weinig baritons waren, duwde het bestuur een jongeman zo'n instrument in de handen en zorgde voor zijn opleiding in dit instrument. Zo getuigt ook Streuvels :

"... als we zekeren avond, ik en mijn broer, elk met een 'instrument' - ik met een baryton en Karel met een piston - thuiskwamen..."²⁶

Uit de periode vóór de eerste Wereldoorlog zijn notulen van bestuursvergaderingen van de muziekschool bewaard gebleven. Deze van 5 juni 1889 mag zeker niet voor het nageslacht verloren gaan. Er stond slechts één punt op de agenda, namelijk het bepalen van een datum voor de jaarlijkse prijsuitreiking : *"Daar er daarover niets vastgesteld is geweest mag deze vergadering aanschouwd worden als eene van deze aangename bijeenkomsten waar eenieder zijnen zeg zegt en waaruit niets voortkomt. Waarvan verslag opgemaakt en ondertekend door de voorzitter en schrijver. Dit voor memorie."*

Gustaaf Vermandere volgde in 1890 Julius Valcke op als voorzitter van de muziekschool. De hierdoor vrijgekomen functie van secretaris werd door Achiel Vergracht, schrijver-schatbewaarder van 'De Verenigde Vrienden' ingenomen. In 1913 volgde Hippolyte Deprost, ondervoorzitter van de harmonie, Gustaaf Vermandere als voorzitter op. Tijdens de eerste Wereldoorlog gingen de lessen gewoon door niettegenstaande het dalende leerlingenaantal. De benaming van de leer-
gangen werd voor het eerst volledig in het Nederlands opgesteld en de begroting moest goedgekeurd worden door de 'Präsident der Zivilverwaltung für die Provinz Westflandern' te Brugge.

Ook na de eerste Wereldoorlog bleef een stevige band bestaan tussen het katholiek muziekkorps en de gemeentelijke muziekschool. Hippolyte Deprost, voorzitter van de school, was gestorven in de gasaanvallen op Kortrijk in 1918. Respectievelijk Octaaf Deprost en Raymond Alsberge, bestuursleden bij de fanfare, volgden hem op. Alfons Vergracht volgde zijn oom Kamiel Vergracht op, niet alleen als dirigent bij 'De Verenigde Vrienden' maar in 1922 ook als bestuurder van de muziekschool. De nieuwe leraars Florent Corne, Jules Scherpereel, later ook Remi Vandemeulebroeke, waren allen muzikant bij

de Avelgemse harmonie. Julienne Vergracht, zuster van Alfons, gaf toen pianoles. Ook tijdens het interbellum werd de instrumentale opleiding, behalve voor piano, overgelaten aan de harmonie. Lesgevers bij 'De Verenigde Vrienden' uit die periode waren onder andere Norbert Scherpereel en Georges Carteur voor trommel, André Seynaeve voor koper.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de muziekschool sinds haar oprichting de voedingsbodem was voor het succes van 'De Verenigde Vrienden'. Ook de lage gemiddelde leeftijd (rond de dertig jaar) in de periode tussen de twee wereldoorlogen toont duidelijk aan dat het korps telkenjare op een aantal nieuwe jonge elementen kon rekenen. Aan deze wederzijdse samenwerking kwam een einde in 1947 toen de nieuwe gemeenteraad besliste de muziekschool af te schaffen. 'De Verenigde Vrienden' moesten nu alleen instaan voor de volledige muzikale opleiding van de jongeren. Hiertoe verhoogde het gemeentebestuur haar subsidies. Maar ook de geldelijke steun van sympathisanten die een 'supportersclub van de muzieklessen' hadden gevormd, was broodnodig om de lessen verder te laten doorgaan. Alfons Vergracht, Paul Lobel en Gerard Vanneste leerden solfège aan; André Seynaeve (koper), Firmin Deweer (klarinet), Neron Vantwembeke (trommel), Octaaf Hillaert (koper), Jozef Hillaert (klarinet), en anderen, zorgden voor de instrumentale opleiding.

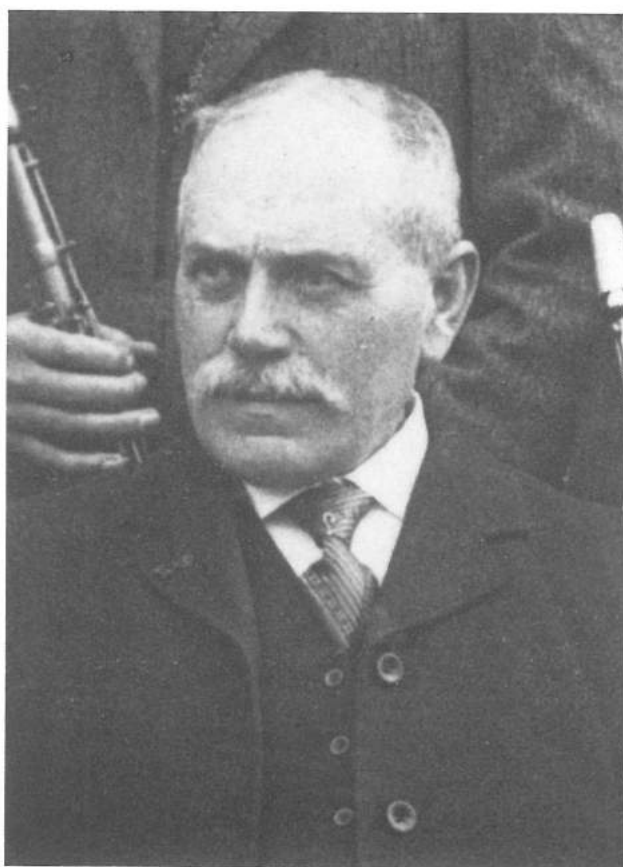
Dit onderricht genoot echter niet meer dezelfde aantrekkingskracht als vroeger, en door een te geringe recrutering van jonge muzikanten kende de harmonie een verouderingsproces.

Van 1962 tot 1964 werd tevergeefs geprobeerd om met de steun van het college een muziekschool op te richten. Het Sint-Jan Berchmansinstituut liet de leerlingen tijdens de studie-uren op dinsdag en vrijdag les volgen bij Alfons Vergracht en later bij Frans Duhamel. Dit initiatief raakte niet echt van de grond.

Pas in 1969 werd het probleem definitief opgelost door de oprichting in Avelgem van een bijafdeling aan het Conservatorium van Kortrijk. Sindsdien hebben honderden Avelgemse jongeren kunnen genieten van een uitstekende muzikale opleiding. Voor het eerst immers kregen ze les van gediplomeerde leraars in een instrument naar keuze, en dit in acht opeenvolgende leergangen.

HOOFDSTUK 11 :

DE DIRIGENTEN EN DE VOORZITTERS VAN 'DE VERENIGDE VRIENDEN'

Kamiel Vergracht

Kamiel Vergracht werd op 9 juli 1849 geboren. Na zijn huwelijk woonde hij op de hoek van de huidige Neerstraat en de Sint-Jansstraat. Hij werkte er als kleermaker, zijn vrouw hield er een hoedenwinkel open. Van 1870 tot 1877 had hij de leiding over een kerkelijk zangkoor waaruit 'De Verenigde Vrienden' zijn ontstaan. Dit muziekkorps dirigeerde hij tot aan de eerste Wereldoorlog. Hij gaf muziekles in het Sint-Jan Berchmanscollege in 1873/1874 en van 1879 tot 1888. Bij de oprichting van de gemeentelijke muziekschool van Avelgem in 1885 werd hij aangesteld tot bestuurder, een functie die hij vervulde tot 1922.

Er zijn weinig composities van hem bewaard. Naast lesstukjes voor de muziekschool bezitten we nog een 'Grande Valse' en een cantate die hij op 8 september 1898 schreef voor de Boerenkrijgstoet, georganiseerd door Stijn Streuvels. Op 20 november 1924 stierf hij aan bronchitis.

Alfons Vergracht

Alfons Vergracht werd op 27 juli 1896 geboren in de muzikale familie van Achiël Vergracht, koster te Avelgem, broer van Kamiel Vergracht. Hij behaalde in 1916 te Torhout het diploma van onderwijzer en gaf les in het college te Avelgem van 1916 tot 1950. Na de eerste Wereldoorlog volgde hij zijn oom Kamiel Vergracht op als dirigent van 'De Verenigde Vrienden'. Tweemaal slaagde hij erin dit muziekensemble naar eerste afdeling te loodsen, eerst in de jaren dertig, nadien in 1958. Hij heeft vele composities op zijn naam staan. Talrijke toneelstukken, massaspelen, cantates en marsen werden door hem getoondicht. 'Printania', de ouverture voor harmonieën van eerste afdeling uit 1962, is zijn meesterwerk. Hij was eveneens dirigent van muziekmaatschappijen te Sint-Denijs, Kuurne, Waregem, Lichtervelde en Ronse. Charme kenmerkte zijn manier van optreden. Ziekte dwong hem in 1964 zijn loopbaan als orkestleider te beëindigen. Hij overleed te Kortrijk in 1967.

Roland Lemaire

Roland Lemaire werd op 15 maart 1934 te Kemmel geboren. Zijn diploma's bewijzen zijn uitzonderlijke muzikale kwaliteiten. Naast een eerste prijs voor harmonie, muziekgeschiedenis, transpositie, notenleer en kamermuziek, behaalde hij het hoger diploma voor klarinet en het hoger diploma voor saxofoon. Hij was lid van verschillende klarinet- en saxofoonkwartetten en werd aangesteld tot onderkapelmeester tweede solist klarinet bij de Muziekkapel der Gidsen. Sedert 1957 geeft hij les aan het muziekconservatorium te Kortrijk en reeds twaalf jaar is hij assistent van Freddy Arteel aan het Conservatorium van Gent.

Op 5 oktober 1964 gaf hij zijn eerste repetitie bij 'De Verenigde Vrienden'. Zijn streven naar kwaliteitsverbetering leidde in 1967 tot de promotie naar de afdeling 'uitmuntendheid' en naar 'ereafdeling' in 1971. Zijn repetities waren doorspekt met humor. Toch was hij streng en veeleisend. Als dirigent liet hij zijn ruime orkestervaring spreken en zijn optreden was stijlvol. Hij nam ontslag in 1981.

Noël Moulaert

Noël Moulaert werd op 24 december 1952 geboren. Hij voltooide zijn muzieklessen aan de Academie van Ronse met een regeringsmedaille voor klarinet. Aan het Conservatorium te Gent behaalde hij een eerste prijs klarinet, notenleer, kamermuziek en transpositie, en een tweede prijs saxofoon. Gedurende vier jaar speelde hij als klarinettist bij het symfonisch orkest van de Koningin Elisabeth-wedstrijden. Na twee jaar vast dienstverband bij het orkest van de Gentse Opera, nam hij de functie van leraar klarinet aan in de Academies van Ronse en Oude-naarde.

Hij volgde directie-lessen bij Guy Duyck. Aanvankelijk dirigeerde hij het Jeugdensemble van de Koninklijke Harmonie 'De Vlaamse Ardennen' te Kluisbergen. Van augustus 1981 tot juni 1988 nam hij de leiding op zich van 'De Verenigde Vrienden'. Hij slaagde erin de klassering van het orkest in eredivisie te bevestigen te Aalbeke in 1986. Zijn aandacht ging vooral uit naar de algemene muzikaliteit en de melodische lijn. Hij diende in 1988 zijn ontslag in.

Momenteel is hij dirigent van de harmonie 'De Vlaamse Ardennen' van Kluisbergen.

Bernard Cosaert

Bernard Cosaert, afkomstig uit Kaster, werd op 21 april 1955 geboren. Na zijn humaniora in het Sint-Jan Berchmanscollege te Avelgem behaalde hij in het Koninklijk Muziekconservatorium te Brussel een eerste prijs notenleer, harmonie, trombone en kamermuziek en een tweede prijs contrapunt en pianobegeleiding. Sindsdien geeft hij les notenleer in de Academie van Ronse. Tevens is hij koster-orgelist te Anzegem. Als muzikant trad hij in 1973 toe tot 'De Verenigde Vrienden'. In 1975 nam hij er de leiding van een jeugdformatie op zich en bracht die tot een volwaardige jeugdharmonie. Sinds 1988 is hij ook dirigent van de grote harmonie.

Hij bewerkte verschillende muziekstukken voor koperensembles en voor het Avelgems Jeugdensemble. In 1987 dirigeerde hij voor het eerst een eigen compositie voor harmonieorkest, 'Feniks'. Op het gebied van de harmonie en de 'justesse' overtreft hij zijn voorgangers.

DE VOORZITTERS

Georges MOERMAN
(1874 - 1878)

Augustule DELRUE
(1903 - 1906)

Jozef DELRUE
(1906 - 1914)

Emiel PIETERS
(1919 - 1926)

Raymond ALSBERGE
(1932 - 1950)

Roger COPPIN
(1950 - 1959)

Romain COPPIN
(1959 - 1968)

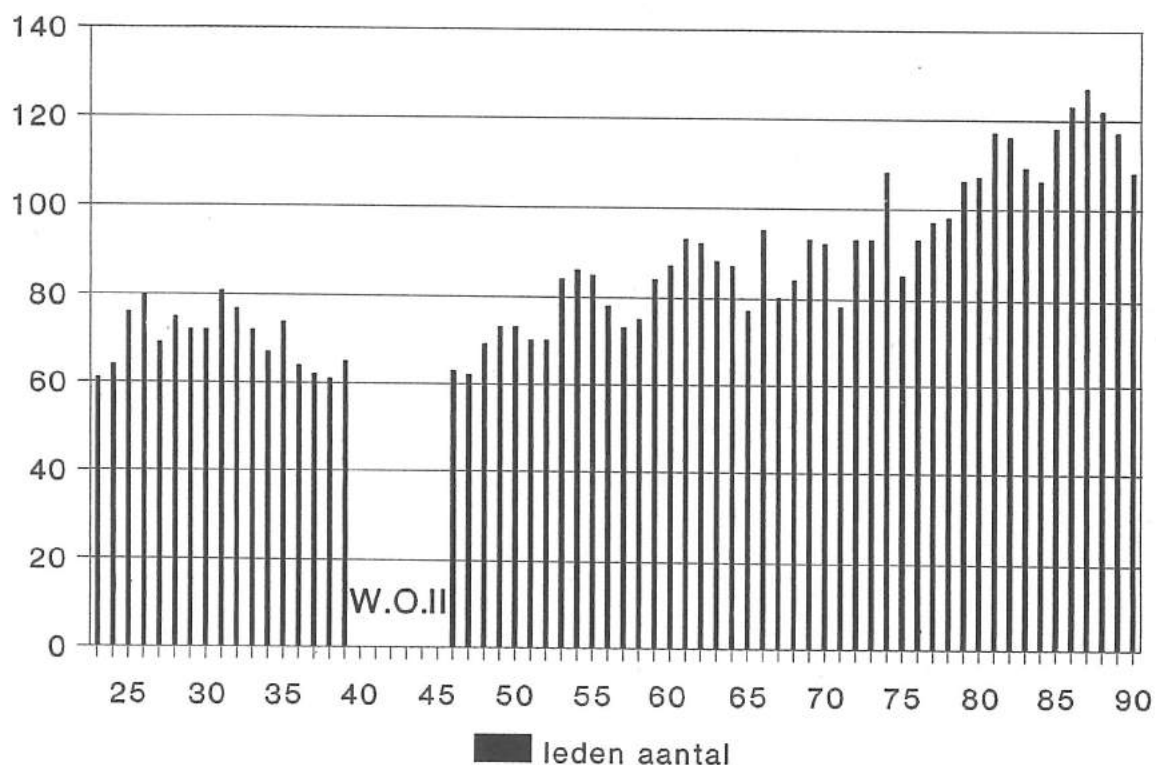

Georges BULTEREYS
(1968 -)

HOOFDSTUK 12 :

NUMERIEKE GEGEVENS EN GRAFIEKEN

Evolutie van het ledenaantal

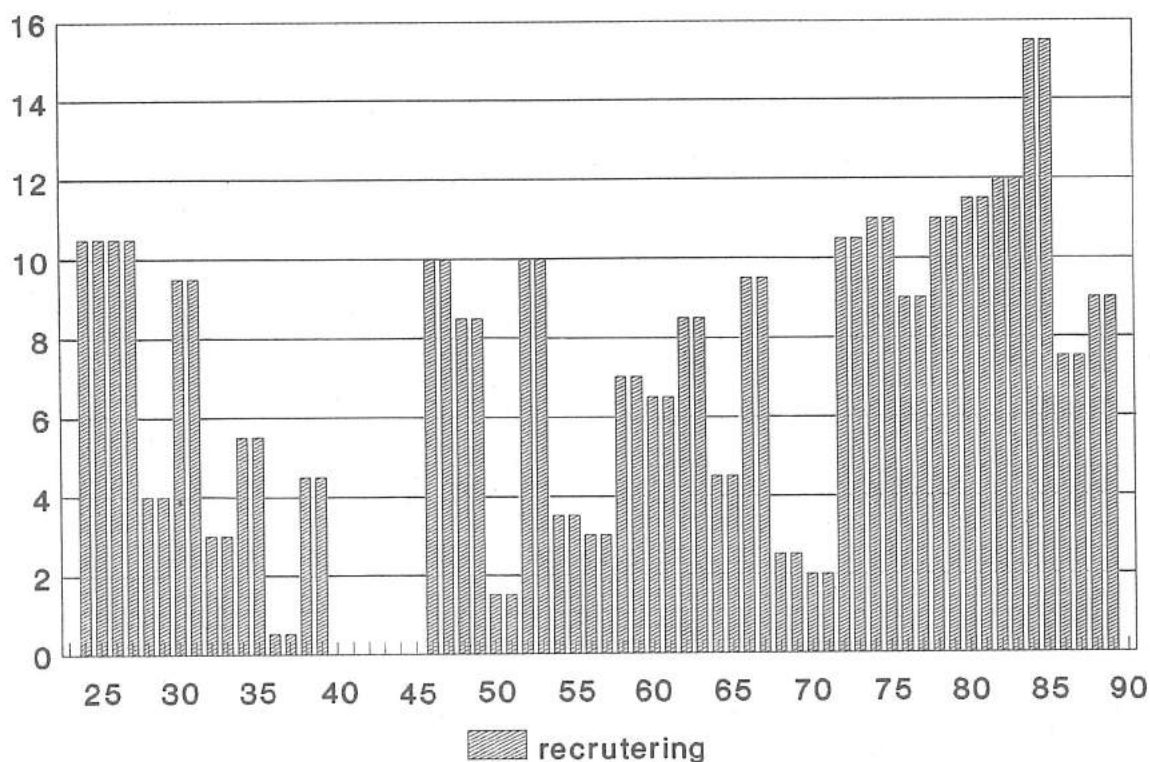

Alle numerieke gegevens betreffende de 'K.H. De Verenigde Vrienden' starten in 1923, omdat we pas vanaf dan over volledige ledenlijsten beschikken. In de bloeiperiode van de jaren twintig kent het aantal leden een sterke stijging van 61 in 1923 tot 80 in 1926. In 1927 duikt het aantal naar beneden tengevolge van een collectief ontslag van een tiental leden. Deze stapten op naar aanleiding van een conflict met het bestuur over een verplichte uitstap op de dag van de Ijzerbedevaart. In 1931 is dit verlies goedge maakt door de inlijving van nieuwe muzikanten. De crisis van de jaren dertig, evenals verdere strubbelingen in de harmonie omtrent de vlaamsgezindheid, en een afname van het aantal nieuwe jonge muzikanten zijn de oorzaken van een daling in het ledenaantal in 1938 tot 61.

Na de tweede Wereldoorlog stijgt het aantal leden opnieuw en de groep muzikanten wordt in 1953 weer even talrijk (80 personen) als in de bloeiperiode tussen de twee oorlogen. Die toename in 1953 is te verklaren door de opleiding van een aantal nieuwe trommelaars en

klaroenspelers in de kliek. Van 1961 tot 1976 schommelt het aantal muzikanten tussen de 77 en de 93. De twee pieken van 1966 en 1974 zijn vooral te wijten aan de deelneming van het korps aan de provinciale tornooien. De harmonie vroeg voor deze gelegenheden de steun van een achttal goede muzikanten uit het omliggende. Na 1976 stijgt het aantal spelende leden verder tot het maximum van 127 in 1987, maar de laatste drie jaar neemt dit aantal af.

Evolutie van de recrutering

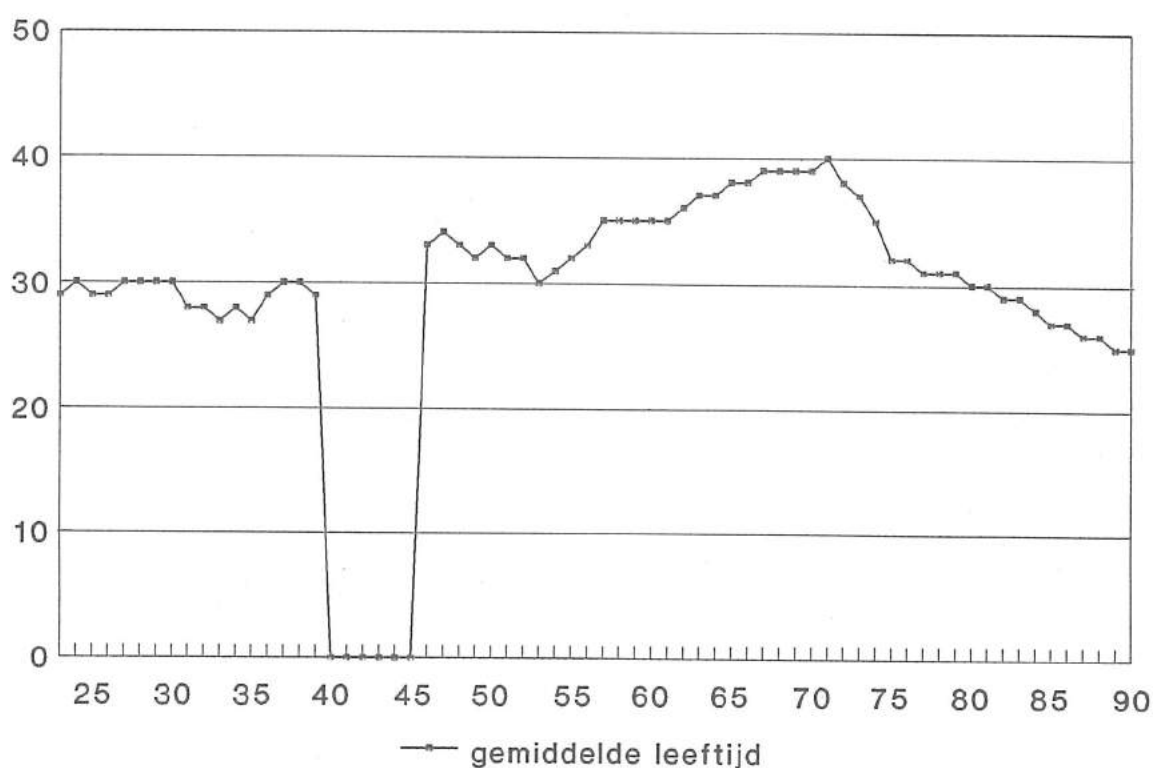

In deze grafiek vindt u het aantal nieuwe leden dat zich jaarlijks bij de harmonie aansloot. Om beter de algemene trends naar voor te kunnen schuiven, zijn de nieuwe leden per twee jaar samengeteld en tenslotte gelijkmatig over die twee jaar verdeeld. Aldus bemerken we in de jaren twintig een hoge recrutering dankzij de vlotte samenwerking tussen de gemeentelijke muziekschool en de harmonie. Na het conflict binnen de muziekmaatschappij van 1927 zakt het aantal nieuwe leden onder meer door de afgezwakte steun van de Avelgemse katholieke bevolking. Het muziekbestuur nam immers in de Vlaamse kwestie een unionistisch standpunt in, wat niet door iedereen in dank werd afgenomen.

De hoge cijfers na de tweede Wereldoorlog zijn te verklaren door de inlijving van een groot aantal jonge elementen die normaal tijdens de

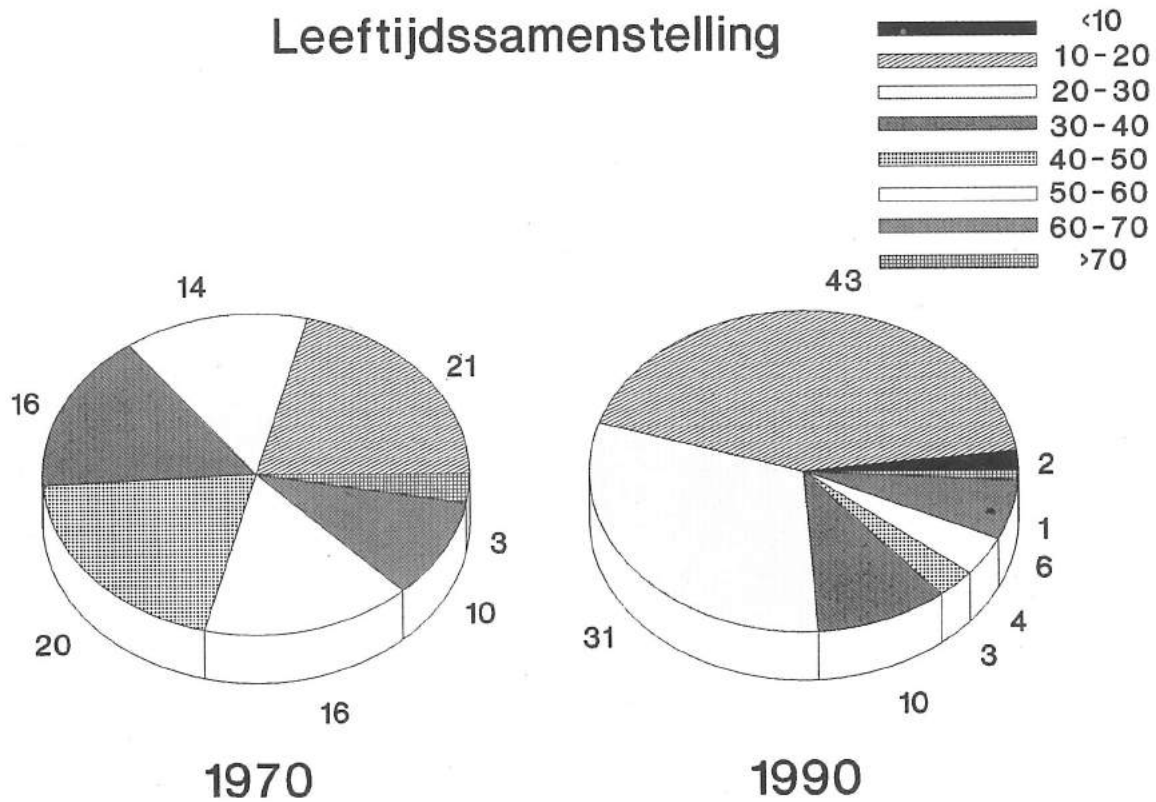
oorlog hun muzikale carrière bij 'De Verenigde Vrienden' zouden gestart zijn. In 1952/53 zien we de recruterings van het nieuwe uitgebreide trommelkorps. De algemene tendens is echter een duidelijk zwakke recruterings van 1950 tot 1970 als gevolg van de afschaffing van de gemeentelijke muziekschool in 1947. In 1969 opende de muziekschool opnieuw haar deuren en zij heeft vanaf 1972 een zeer gunstige invloed op de aanwerving van nieuwe leden door het korps. Vanaf 1986 valt een terugval te bemerken.

Evolutie van de gemiddelde leeftijd

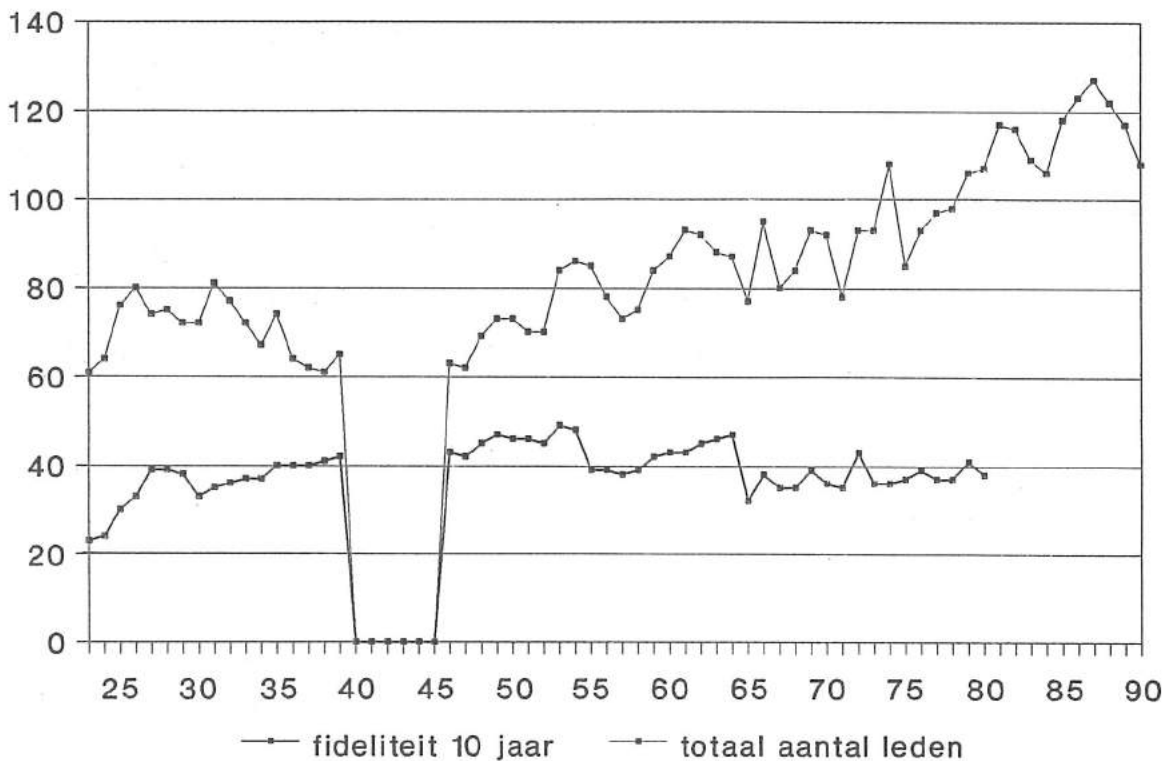
De evolutie van de gemiddelde leeftijd is bemoedigend voor de toekomst van de harmonie. In het interbellum schommelde die rond 30 jaar. De daling naar 27 jaar in 1933 en 1935 kan alleen verklaard worden door het vertrek van oudere muzikanten ondermeer tengevolge van de malaise in het korps. Deze daling is immers niet het gevolg van een grotere aanwerving van jonge leden, want in de grafiek van de recruterings hebben we juist een achteruitgang vastgesteld in de jaren dertig. Tijdens de oorlog viel de recruterings stil, met als gevolg een hogere gemiddelde leeftijd in 1946 (33 jaar). Na 1946 konden de jongeren opnieuw van een instrumentale opleiding genieten, en hun toetreding verklaart de daling van de gemiddelde leeftijd vanaf 1947.

Vanaf 1953 echter zien we een voortdurende veroudering van de muzikantengroep tot een gemiddelde leeftijd van 40 jaar in 1971. De geringe aanwerving van jonge muzikanten door het wegvallen van de muziekschool is hier natuurlijk de hoofdoorzaak. In 1971 leverde die gemeentelijke muziekschool opnieuw haar eerste muzikanten af en door die toevloed van jongeren bleef de gemiddelde leeftijd van 'De Verenigde Vrienden' sindsdien dalen tot het laagterecord van 25 jaar in 1990.

Een vergelijking van de samenstelling van de leeftijdsgroepen van 1970 en 1990 zet de verschillen nog duidelijker in de verf. De helft van de muzikanten was in 1970 ouder dan 40 jaar, tegenwoordig maken zij nog slechts een zevende van het totaal uit. In 1970 was 35 % van de muzikanten jonger dan 30 jaar, in 1990 is dat 76 %, wat een verdubbeling betekent.

Evolutie van de fideliteit

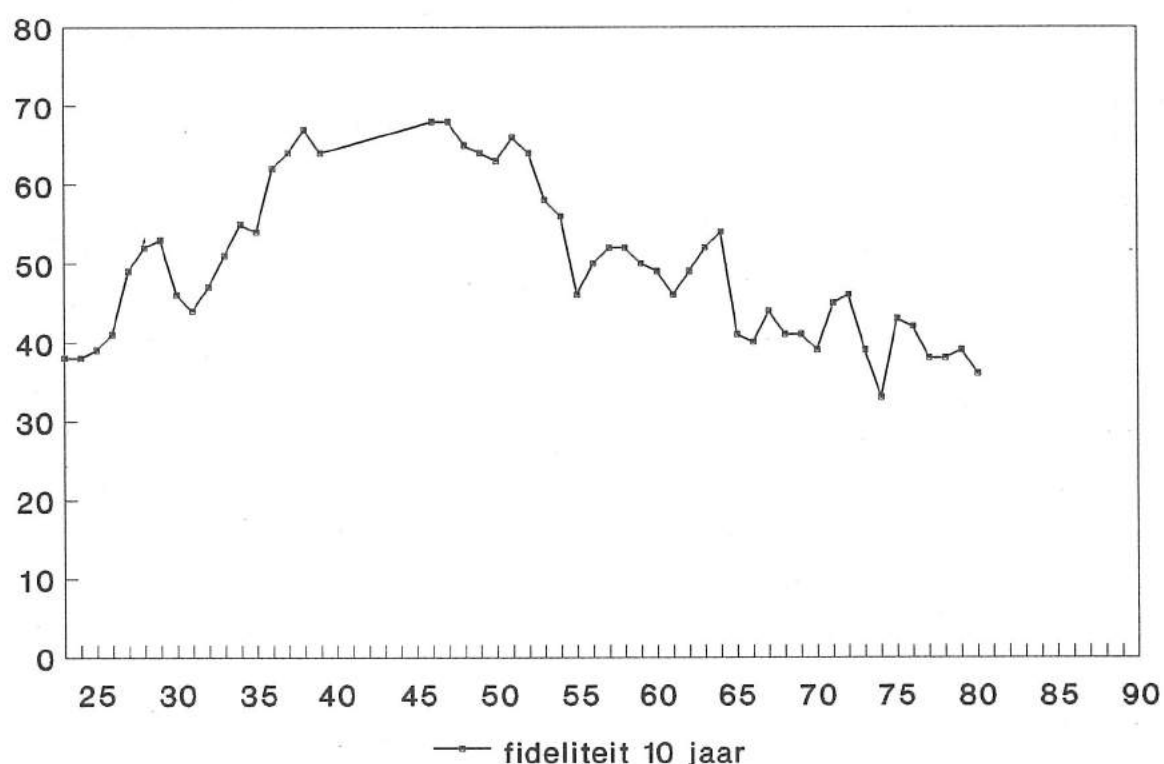
Voor het berekenen van de getrouwheid van de muzikanten, hebben we een algoritme gedefinieerd dat nagaat hoeveel muzikanten die in een bepaald jaar lid zijn, na tien jaar nog deel uitmaken van de harmonie.

Een voorbeeld zal dit verduidelijken. Voor 1923 staat in de grafiek het getal 22. Dit betekent dat van alle uitvoerende leden in 1923 (dat waren er in totaal 60, zie de lijn erboven), er 22 waren die nog meespeelden in 1933.

Het valt op dat de lijn van de fideliteit helemaal niet de curve van het totaal aantal leden volgt. Hoewel het aantal muzikanten na de tweede Wereldoorlog verdubbelt, blijft het aantal 'trouwe leden' onveranderd rond de 40 schommelen.

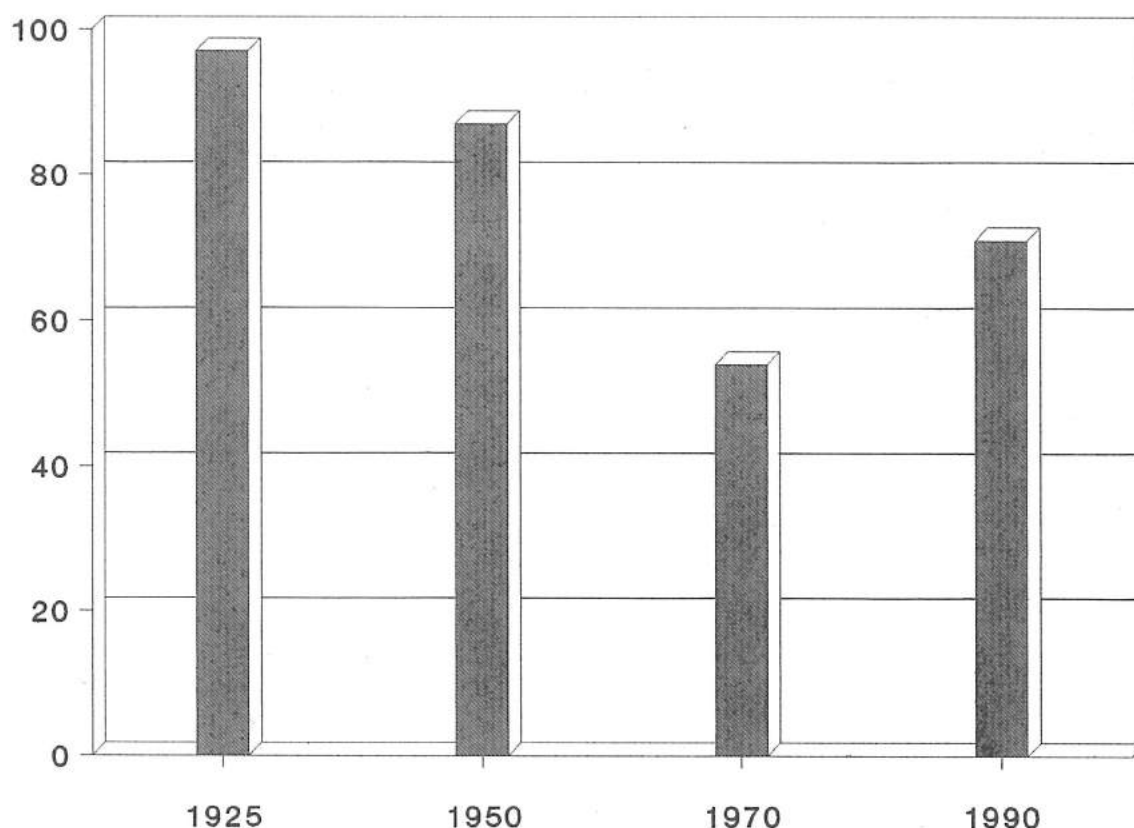
De lage waarden voor 1923 tot 1926 zijn te wijten aan de malaise in het korps vanaf 1927. Veel muzikanten die in de jaren twintig lid waren, verlieten het korps immers in de jaren dertig.

Evolutie van de fideliteit (procentueel)

In deze grafiek wordt voor ieder jaar het percentage weergegeven van het aantal 'trouwe' muzikanten (zie vorige figuur) ten opzichte van het totaal aantal leden in dat bepaald jaar. De aldus verkregen curve loopt bijna omgekeerd evenredig met de lijn van het totaal aantal muzikanten (zie vorige figuur). Met andere woorden, hoe groter het korps, des te minder trouwe leden zijn erin aanwezig ! De hoge waarden van vóór en na de tweede Wereldoorlog zijn te wijten aan een hernieuwd enthousiasme binnen de muziekmaatschappij na de oorlog en aan het feit dat het korps in 1946 herstartte met de trouwe kern van vòòr de oorlog.

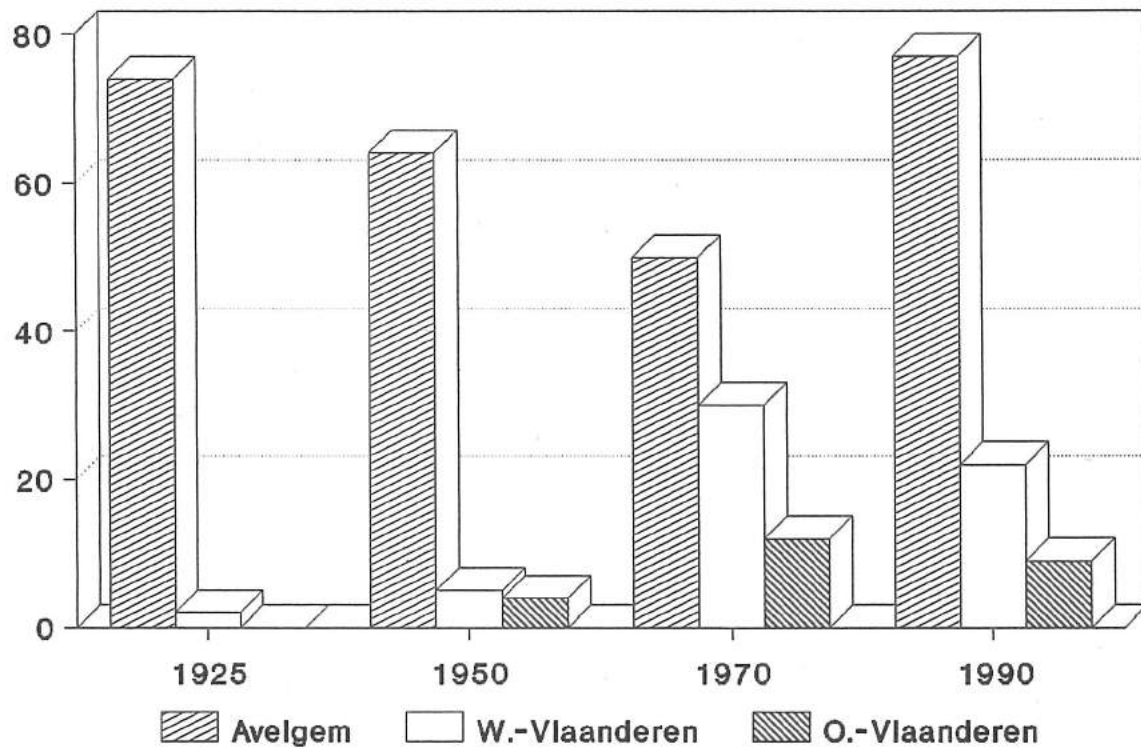
Aantal Avelgemse leden (procentueel)

Hier wordt het aantal Avelgemse leden procentueel weergegeven tegenover het totaal aantal leden.

In 1925 en 1950 waren de muzikanten van 'De Verenigde Vrienden' bijna allemaal Avelgemnaren. Hiermee bedoelen we dat ze effectief in de gemeente Avelgem woonden op het ogenblik dat ze bij de harmonie aangesloten waren. Een totaal andere situatie krijgen we echter in 1970 wanneer bijna de helft van de muzikanten buiten Avelgem woonde. De hoofdreden voor deze verschuiving ligt bij de gebrekkige recrutering van jonge muzikanten in Avelgem zelf, die ervoor zorgde dat de gaten in de bezetting moesten opgevuld worden met 'vreemde' muzikanten. Dit is nu in 1990 niet meer nodig, zodat we opnieuw procentueel veel meer Avelgemnaren hebben dan leden uit het omliggende.

Geografische verdeling van de leden

Wanneer we de geografische verdeling van de leden in aantallen bekijken, valt het op dat er tegenwoordig weer evenveel muzikanten uit Avelgem komen als in de bloeiperiode van de jaren twintig. Hiervoor mogen we een pluim steken op de hoed van de muziekschool. Toch blijft het aantal 'vreemde' muzikanten in 1990 zeer hoog vergeleken bij 1925 en 1950. De verhoogde mobiliteit sinds de jaren zestig, door het gebruik van de auto, is hierin een belangrijke factor. Daarenboven worden de muzikanten uit het omliggende door de hoge kwaliteit van 'De Verenigde Vrienden' aangetrokken, ook al omdat vele kleinere korpsen uit de streek na de tweede Wereldoorlog wegwijnden en soms zelfs volledig verdwenen.

BIJLAGE 1 :

BEKNOPT OVERZICHT VAN DE BELANGRIJKSTE MOMENTEN UIT DE 120-JARIGE GESCHIEDENIS.

- 1870 Ontstaan van de fanfare o.l.v. Kamiel Vergracht
- 1873 Verkiezing van het eerste bestuur
- 1874 Gebruikneming van het lokaal van de 'Cercle Catholique'
- 1875 Inwijding van de eerste vlag
- 1888 Lidmaatschap van Stijn Streuvels (tot ca. 1903)
- 1895 Verhuis naar het lokaal bij Pol Passchier
- 1903 Gebruikneming van het lokaal bij Emile Ollivier
- 1919 Alfons Vergracht wordt de tweede dirigent
- 1920 Eerste gebruikneming van het lokaal der Xaverianen
- 1922 Overgang van fanfare naar harmonie
- 1924 Verhuis naar het lokaal bij Remi Vanmaercke
- 1925 Toekenning van de titel 'Koninklijke Harmonie'
- 1929 Herhalingen in het lokaal bij Florent Corne
- 1930 Definitieve ingebruikneming van het lokaal der Xaverianen
- 1938 Promovering naar eerste klasse
- 1950 Inwijding van de tweede vlag
- 1952 Aanschaf van het eerste uniform
- 1957 Promovering naar tweede klasse
- 1958 Promovering naar eerste klasse
- 1964 Roland Lemaire wordt de derde dirigent
- 1966 Promovering naar uitmuntendheid
- 1968 Eerste reis naar Ettenheim
- 1969 Het tweede uniform wordt aangeschaft
- 1971 Promovering naar de ereafdeling
- 1972 Inwijding van de derde vlag
- 1973 Tweede reis naar Ettenheim
- 1975 Oprichting van het Jeugdensemble
- 1979 Reis van het Jeugdensemble naar Ettenheim
- 1981 Noël Moulaert wordt de vierde dirigent
- 1982 Oprichting van het Tienerorkest
- 1985 Aanschaf van het derde uniform
- 1985 Reis van het Jeugdensemble naar Valeggio
- 1986 Derde reis naar Ettenheim
- 1986 Jeugdensemble nationaal Fedekam-kampioen (uitmuntendh.)
- 1988 Bernard Cosaert wordt de vijfde dirigent
- 1988 Jeugdensemble nationaal Fedekam-kampioen (ereklasse)
- 1989 Reis naar Valeggio sul Mincio
- 1989 Harmonie Westvlaams Fedekam-kampioen (ereklasse)

BIJLAGE 2 :

**CHRONOLOGISCH OVERZICHT VAN DE SAMENSTELLING
VAN HET BESTUUR**

<u>Voorzitters</u>	aantal jaren	in functie van tot
Moerman Felix	(1)	1873-1874
Moerman Georges	(4)	1874-1878
Moerman Odilon	(25)	1878-1903
Delrue Augustule	(3)	1903-1906
Delrue Jozef	(8)	1906-1914
Pieters Emiel	(7)	1919-1926
Alsberge Raymond	(18)	1932-1950
Coppin Roger	(9)	1950-1959
Coppin Romain	(9)	1959-1968
Bultereys Georges		1968-
 <u>Ondervoorzitters</u>		
Delrue Augustule	(5)	1873-1878
Dekeirschietter Henri	(13)	1878-1891
Deprost Hippolyte	(6)	1908-1914
Maes Felix	(13)	1919-1932
Naessens Gustaaf	(15)	1932-1947
Vandekerckhove Willem	(24)	1946-1970
Coppin Roger	(3)	1947-1950
Bultereys Georges	(3)	1965-1968
Verriest Maurice	(10)	1968-1978
Depoorter Valere		1970-
Seynaeve Albert		1985-
 <u>Kapiteins</u>		
Delrue Augustule	(12)	1891-1903
Seynaeve Edgard	(18)	1921-1939
Vergracht Achiël	(4)	1946-1950
Coppin Romain	(9)	1950-1959
Kindt Gilbert	(26)	1959-1985
Tack Etienne		1985-

<u>Dirigenten</u>	aantal jaren	in functie van tot
Vergracht Kamiel	(44)	1870-1914
Vergracht Alfons	(45)	1919-1964
Lemaire Roland	(17)	1964-1981
Moulaert Noël	(7)	1981-1988
Cosaert Bernard		1988-
 <u>Schatbewaarders</u>		
Staelens Jules	(?)	vanaf 1873
Vergracht Achiel	(33)	1891-1924
Depraetere Achiel	(15)	1924-1939
Hillaert Octaaf	(22)	1946-1968
Kindt Gilbert	(7)	1978-1985
Vansteenbrugge Achiel		1985-
 <u>Secretarissen</u>		
Staelens Jules	(?)	vanaf 1873
Vermandere Gustaaf	(?)	rond 1891
Vergracht Achiel	(16)	1908-1924
Depraetere Achiel	(15)	1924-1939
Hillaert Octaaf	(11)	1946-1957
Hillaert Jozef	(21)	1957-1978
Kindt Gilbert	(7)	1978-1985
Ruysschaert Carline	(2)	1985-1987
Vanwijmelbeke Patrick		1987-
 <u>Ere-voorzitters</u>		
Deprost Octaaf	(14)	1906-1920
Coppin Roger	(1)	1959-1960
Coppin Romain		1968-

Voorzitter	Ondervoorzitter	Ondervoorzitter	Erevoorzitter	Jaartal	Kapitein	Secretaris	Schatbewaarder	Dirigent
Moerman Felix	Delrue Augustule			1873		Staelens Jules	Staelens Jules	Vergracht Kamiel
Moerman Georges				1874				
				1875				
				1876				
				1877				
Moerman Odilon	Dekeirschietter Henri			1878		?	?	
				1879				
				1880				
				1881				
				1882				
				1883				
				1884				
				1885				
				1886				
				1887				
				1888				
				1889				
				1890				
				1891	Delrue Augustule	Vermandere Gustaaf	Vergracht Achiel	
				1892				
				1893				
				1894				
				1895				
				1896				
				1897				
				1898				
				1899				
				1900		?		
				1901				
				1902				
				1903				
Delrue Augustule				1904				
				1905				
Delrue Jozef			Deprost Octaaf	1906				
				1907				
				1908				
				1909				
				1910				
				1911				
				1912				
				1913				
				1914				

Voorzitter	Ondervoorzitter	Ondervoorzitter	Erevoorzitter	Jaartal	Kapitein	Secretaris	Schatbewaarder	Dirigent
Pieters Emiel	Maes Felix		Deprost Octaaf	1919		Vergracht Achiel	Vergracht Achiel	Vergracht Alfons
				1920				
				1921	Seynaeve Edgard			
				1922				
				1923				
				1924		Depraetere Achiel	Depraetere Achiel	
				1925				
				1926				
				1927				
				1928				
				1929				
				1930				
				1931				
				1932				
				1933				
				1934				
				1935				
				1936				
				1937				
				1938				
				1939				

Alsberge Raymond Naessens Gustaaf

BIJLAGE 3 :

LIJST VAN DE BESTUURSLEDEN NA 1919

De lijsten van de bestuursleden kunnen we pas reconstrueren voor de periode na de eerste Wereldoorlog, dit aan de hand van handtekeningen die voorkomen bij de afsluiting van het boekjaar in de kasboeken. Vanaf de jaren zestig beschikken we over volledige lijsten van de bestuursleden.

We wijzen erop dat tot eind de jaren vijftig de meeste bestuursleden jaarlijks herkozen werden, wat maakt dat er soms wisselingen optraden die we niet in onze lijsten kunnen weergeven. Tussen het jaartal van toetreding tot het bestuur en het jaar van vertrek kunnen er dus enkele jaren liggen waarin de bewuste persoon geen deel uitmaakte van het bestuur.

	Geboren	Gestorven	Bestuurslid	
			van	tot
ALSBERGE Raymond	1877	1950	1908	1950
BAERT Florent	1927		1949	1950
BEUNENS Regine	1968		1989	
BOURGEOIS Julien	1903		1954	1966
BULTEREYS Georges	1928		1960	
CALLENS Marcel	1928		1972	
COEMAN Steven	1968		1989	
CORNE August	1913	1986	1946	1986
CORNE Florent	1881	1950	1919	1922
CORNE Pol	1949		1987	
COPPIN Gaston	1891	1960	1949	1955
COPPIN Roger	1896	1960	1946	1960
COPPIN Romain	1900		1948	
COSAERT Bernard	1955		1975	
DEBAVEYE Robrecht	1925	1989	1980	1989
DEBRABANDERE Herbert	1900	1984	1946	1949
DECOSTERE Gerard	1910		1954	1955
DEJAEGHER Roger	1922		1968	
DEKEIRSCHIETER Hendrik	1838	1918	rond	1891
DELRUE Augustule	1844	1906	1873	1906
DELRUE Jozef	1878	1955	1906	1914
DEMEYERE Johan	1949		1977	
DEPOORTER Jozef	1893	1983	1930	1963
DEPOORTER Valere	1930		1954	
DEPRAETERE Achiël	1865	1945	1924	1939
DEPRAETERE Raphael	1932		1986	
DEPROST Hippolyte	1856	1918	1906	1914
DEPROST Octaaf	1858	1926	1891	1920
DESCHAMP Pierre	1945		1972	1979
DESEYN Pol	1940		1968	
DE SUTTER Jules	1903		1933	1987

	Geboren	Gestorven	Bestuurslid	
			van	tot
DEVOS Geert	1961		1983	
ESQUENET Jules	1956		1990	
FAVERE Emiel	1881	1951	1949	1950
HILLAERT Ann	1964		1989	
HILLAERT Jozef	1932		1957	1978
HILLAERT Maurice	1897	1979	1946	1954
HILLAERT Octaaf	1889	1974	1937	1968
HILLAERT Raymond	1934		1974	
HOLVOET Julien	1908		1952	
KINDT Gilbert	1923	1985	1958	1985
LABIE Frans	1933		1972	1973
LANNEAU Achiel	1930		1979	
LANNEAU Ann	1957		1982	
LANNEAU Jan	1931	1981	1958	1965
LATTENIST August	1884	1944	1935	1938
LEENKNEGT Frans	1879	1970	1919	1938
LEMAIRE Roland	1934		1964	1981
LOBEL Pol	1913	1987	1938	1963
MAES Felix	1854	1932	1908	1932
MAERTENS André	1924		1972	
MARTIJN Gentiel	1899		1946	
MARTIJN Georges	1933	1966	1960	1966
MATTHIJS Firmin	1906	1975	1933	1963
MATTHIJS Gerard	1904	1976	1949	1961
MOERMAN Felix	1849	1874	1873	1874
MOERMAN Georges	1852	1922	1874	1878
MOERMAN Odilon	1856	1915	1878	1903
MOULAERT Noël	1952		1981	1988
NAESSENS Gustaaf	1888	1950	1930	1947
OSTIJN Jan	1927		1960	1980
PIETERS Emiel	1867	1932	1919	1926
RUYSSCHAERT Aimé	1927		1979	
RUYSSCHAERT Carline	1955		1982	1987
SEYNAEVE Albert	1914		1968	
SEYNAEVE Edgard	1880	1943	1921	1939
SEYNAEVE Frans	1939		1985	
SEYNAEVE René	1910		1950	
STICHELBAUT Achiel	1867	1938	1919	1930
SURMONT Firmin	1877	1955	1925	1929
TACK Etienne	1931		1965	
TANGHE Achiel	1871	1930	1919	1928
VANDEKERCKHOVE Willem	1912	1970	1946	1970
VANDE MEULEBROEKE Ilse	1970		1989	
VANDEMEULEBROUCKE Jules	1874	1952	1923	1927
VANDEBEEKEN Firmin	1916	1877	1946	1953
VANELSTRAETE Octaaf	1865	1943	1919	1932
VANHEUVERBEKE John	1950		1985	
VANHOUTTE Herbert	1971		1989	
VANLEYNSEELE Jan	1904	1960	1937	1954
VANNESTE Gerard	1907	1965	1959	1961
VANMAERCKE Pierre	1907	1985	1932	1936

	Geboren	Gestorven	Bestuurslid	
			van	tot
VANRENTERGHEM Alfons	1902	1985	1946	1976
VANSTEENBRUGGE Achiel	1875	1944	1919	1928
VANSTEENBRUGGE Achiel	1929		1951	
VANSTEENBRUGGE Julien	1880	1954	1926	1958
VANWIJMELBEKE Henk	1962		1990	
VANWIJMELBEKE Patrick	1951		1980	
VERDONCK Georges	1901	1983	1948	1980
VERDONCKT Gilbert	1917	1978	1954	1954
VERDONCKT Jerome	1907	1984	1949	1958
VERDONCKT Michel	1907	1973	1929	1936
VERDONCKT Cyriel	1904	1969	1946	1969
VERDONCKT Hugo	1939	1969	1965	1969
VERGRACHT Achiel	1856	1924	1870	1924
VERGRACHT Alfons	1896	1967	1919	1964
VERGRACHT Florent-Achiel	1889	1949	1923	1946
VERGRACHT Kamiel	1849	1924	1870	1919
VERNIERS Octaaf	1854	1927	1891	1927
VERRIEST Maurice	1902	1978	1948	1978
VOSSAERT Antoon	1930		1985	

BIJLAGE 4 :

LIJST VAN DE MUZIKANTEN NA 1923

Ledenlijsten zijn ons pas sinds 1923 bewaard gebleven. Van dan af tot 1959 beschikken we voor elk jaar over een volledige lijst. Voor de jaren zestig en zeventig ontbreken er in totaal zeven lijsten. Daarbij komt dat voor sommige jaren uit die periode er alleen een reeks van namen beschikbaar is die opgesteld werd ter gelegenheid van een reis, een uitstap of een concours, waarop uiteraard niet alle spelende leden vermeld staan. Vanaf 1980 zijn we weer volledig ingelicht over de muzikanten.

In de eerste cijferkolom vindt u het geboortjaar, in de tweede kolom het sterfjaar van de muzikant. De derde cijferkolom bevat het jaar waarin de muzikant bij 'De Verenigde Vrienden' toetrad en de vierde kolom het jaar waarin hij het korps heeft verlaten. Er staat in deze laatste kolom geen jaartal vermeld als de persoon in kwestie nog musicceert bij 'De Verenigde Vrienden'.

Aangezien er geen ledenlijsten van vóór 1923 bewaard zijn, weten we van veel muzikanten die op de eerste lijst van 1923 voorkomen, niet sinds hoelang ze aangesloten waren bij 'De Verenigde Vrienden'. In zulke gevallen hebben we dit aangeduid met twee puntjes. Bijvoorbeeld 'Alsberge Raymond .. 1934' betekent dat Raymond Alsberge zeker sinds 1923 tot 1934 bij de harmonie speelde. We weten echter niet hoeveel jaar hij vóór 1923 in het korps musicceerde.

	Geboren Gestorven			Muzikant	
				van	tot
ALSBERGE Raymond	1877	1950	tuba	..	1934
BAERT Gerard	1902	1971	trombone	1926	1938
BAERT Romain	1941		tamboer-majoor	1973	1978
BALLEKENS Bruno	1977		hoorn	1988	
BALLEKENS Kristof	1974		klarinet	1985	
BELEYN Willy	1933		altsaxofoon	1953	1955
BERTREM Victor	1932		tuba - bastuba	1949	1954
BEUNENS Donacienne	1963		tenorsaxofoon	1986	
BEUNENS Ivan	1961		trompet	1982	1989
BEUNENS Regine	1968		trompet	1983	
BIJLS Casimir	1914	1987	hoorn	1931	1932
BLOMMAERT Harry	1964		klarinet	1981	1987
BOELS Jozef	1905	1971	trombone	..	1926
BOHEZ Berten	1971		trommel - tuba	1985	
BOHEZ Veerle	1966		fluit	1979	
BOUDRINGHIEN Achiel	1919		alto - hoorn	1953	1966
BREDA Marcel	1937		tamboer	1977	
BUYCK Emmanuel	1981		trommel	1989	

	Geboren Gestorven			Muzikant	
				van	tot
BYTTEBIER Gabriel	1930		trompet	1948	1955
BYTTEBIER Gerard	1908	1987	kliek	1969	1970
BYTTEBIER Jan	1896	1979	piston - bariton	1909	1973
BYTTEBIER Marcel	1939		pauken - grote trom	1958	1982
BYTTEBIER Wouter	1961		trommel	1972	1987
CAES Eric	1953		trommel	1963	1970
CALJON Patrick	1970		trommel	1980	1984
CALLENS André	1924	1984	tamboer - klaroen	1952	1982
CALLENS Christian	1971		trompet	1983	1988
CALLENS Eric	1950		chinese hoed	1964	1986
CALLENS Filip	1960		trommel	1974	1977
CALLENS Herman	1959		trommel	1976	1977
CALLENS Johan	1960		trompet	1974	1978
CALLENS Lionel	1933		kleine fluit - tuba	1948	1961
CALLENS Marc	1951		trommel - tenorsax	1961	1970
CALLENS Marcel	1928		klarinet	1946	1980
CALLEWAERT Arthur	1910	1989	bugel	1931	1933
CARDON Christian	1953		tenorsaxofoon	1985	
CARDON Denis	1922		altsaxofoon	1966	1987
CARLIER Roger	?		alto	1935	1939
CARNEL Daniel	1923		trommel	1931	1934
CARTEUR Albert	1925		trommel - grote trom	1935	1961
CARTEUR Georges	1913	1943	trommel	1928	1936
CASTELAIN Gabriel	1904	1966	klarinet	1926	1928
CASTELAIN Walther	1905	1977	bariton	1926	1928
CHEYNS Honoré	1945		trompet	1959	1962
CHRISTIAENS Elise	1977		contrabas	1989	
CLAEYS Tom	1965		trommel	1983	1987
COEMAN Casimir	1907	1986	bugel	1946	1954
COEMAN Steven	1968		klarinet - slagwerk	1979	
COENEN Ernest	1909	1985	bugel	1929	1930
COOREVITS Lionel	1923		trompet	1966	1972
COPPIN Mieke	1963		slagwerk	1983	1983
COPPIN Roger	1896	1960	kleine en grote fluit	..	1931
CORNE August	1913	1986	trompet - hulpdirigent	1926	1983
CORNE Florent	1881	1950	trompet - trombone	1899	1950
CORNE Frans	1919		kleine fluit	1931	1937
CORNE Honoré	1878	?	bastuba	1931	1931
CORNE Inge	1976		trompet	1985	
CORNE Norbert	1874	?	bastuba	1926	1931
CORNE Pol	1949		trompet	1962	
CORNE Robert	1916	1978	klarinet	1930	1976
CORNE Roger	1923		trommel	1931	1935
COSAERT Bernard	1955		trombone - tuba	1973	
COSAERT Daniël	1926		trompet	1984	
COSAERT Dirk	1969		trompet	1985	
COUCKE Jerome	1897	1970	trombone - bastuba	1926	1962
COURTENS Bernard	1947		klarinet	1966	1974
COUSSEMENT Els	1973		fluit	1987	
CRETEUR Joos	1966		klarinet	1985	
CUVELIER Omer	1888	1971	grote trom - trombone	1907	1950
CYPERS Pascal	1960		bastuba	1975	
DEBAERE André	1911	1971	klaroen - tamboer	1953	1964
DEBAVEYE Koen	1966		trompet - trombone	1980	1989
DEBODE Modest	1888	1966	drager grote tom	1926	1933
DEBUE Bernard	1942		klarinet	1959	1977
DECABOOTER Fernand	1925		klaroen - slagwerk	1952	

	Geboren Gestorven			Muzikant	
				van	tot
DECANDT Reginald	1943		tamboer	1959	1963
DECEUKELIER André	1923	1985	hoorn	1935	1935
DECEUKELIER Gaston	1919		klarinet	1932	1939
DECLERCQ Geert	1962		trommel	1983	
DECLERCQ Julien	1933		trommel	1946	1964
DECLERCQ Kaat	1966		slagwerk	1984	1987
DECONINCK Aimé	1871	1962	bariton	1891	1925
DECONINCK Dorine	1966		klarinet	1975	1983
DECONINCK Edgard	1906	1970	grote klarinet	1925	1926
DECOSTER André	1958		klarinet	1974	1977
DECOSTER Frans	1957		trompet	1973	1976
DECOSTER Jan	1960		klarinet - trommel	1976	1978
DECOSTER Lieve	1961		fluit	1975	1988
DECOSTER Pol	1957		trombone	1973	1976
DECRAENE Natascha	1973		klarinet	1983	
DECRUYENAERE Gentiel	1893	1983	tuba	1925	1926
DEDONCKER Joseph	1936		trompet	1961	1986
DEFOOR Tine	1977		hobo	1989	
DEFRESNE Ben	1961		klarinet	1974	1976
DEGANS Jules	1870	1954	tuba	..	1930
DEGANS Marcel	1916		trommel	1926	1926
DEKETELAERE Valère	1908	1951	bariton	1927	1930
DEKEYSER Eric	1954		hoorn	1969	1974
DELAERE Joel	1975		slagwerk	1986	1987
DELAEY Livinus	1834	1909	bugel	1891	1903
DELAEEUW M.	1911	1984	piston	1931	1931
DELCOUCQ Charles	1902	1978	slagwerk	1960	1974
DELEERSNIJDER Annelies	1977		trompet	1988	
DELEERSNIJDER Frederik	1978		trompet	1988	
DELEPELEIRE Marcel	1907		bugel	1924	1926
DELMULLE Lydie	1958		klarinet	1972	1977
DELPLANCKE Hervé	1938		trommel	1960	1961
DEMETS Fernand	1936		klaroen	1953	1956
DEMEULEMEESTER Dirk	1961		trompet	1978	1981
DEMEULEMEESTER Roger	1941		trommel	1960	1961
DEMEYER Augustin	1924		bugel - trompet	1954	1974
DEMEYER Eugène	1950		klarinet	1962	1966
DEMEYER Nadia	1963		trommel	1976	1978
DEMEYERE Gilbert	1946		altsaxofoon	1964	1966
DEMORTIER Claire	1953		slagwerk	1987	1988
DEMUYNCK Inge	1964		klarinet	1981	1987
DEMUYNCK Jean-Pierre	1946		trompet	1963	1964
DEMUYNCK José	1951		altsaxofoon	1973	1974
DEMUYNCK Michiel	1915		tuba - onderdirigent	1961	1984
DENDONCKER Diederick	1967		klarinet	1982	
DEPAMELAERE Bart	1966		trommel	1977	1980
DEPAMELAERE Geert	1962		tuba	1974	1978
DEPRAETERE Ann	1960		trommel	1974	1981
DEPRAETERE Arnout	1939	1974	trommel	1951	1952
DEPRAETERE Daniel	1955		klarinet	1966	1968
DEPRAETERE Geert	1958		trombone	1973	
DEPRAETERE Gerard	1905		klarinet	1925	1939
DEPRAETERE Ginneke	1966		klarinet	1978	
DEPRAETERE Jerome	1912		bariton	1931	1948
DEPRAETERE Joseph	1936		trommel - klarinet	1948	1964
DEPRAETERE Katrien	1960		hobo	1976	1983
DEPRAETERE Marcel	1905	1978	trombone	1929	1932

	Geboren Gestorven			Muzikant	
				van	tot
DEPRAETERE Raphael	1932		tamboer	1972	
DEPRAETERE Roger	1944		trommel	1963	1964
DEPRAETERE Tom	1961		trommel	1972	1986
DEPREZ Ronny	1967		slagwerk - saxofoon	1978	
DERIJCKE Achiël	1928		tenorsaxofoon	1948	1954
DEROOSE Jozef	1956		trommel	1965	1974
DEROOSE Marc	1953		trommel	1963	1974
DERUYCK Edwin	1943		klaroen - kliek	1964	
DERUYVER Bert	1962		klarinet	1985	1987
DERYCKE Filip	1961		trompet	1985	1987
DERYCKE Julien	1881	1968	klarinet	..	1924
DERYCKE René	1898	1971	hoorn	1926	1933
DERYCKE Richard	1879	1936	tuba	..	1923
DESCAMPS Pierre	1945		trompet	1968	1974
DESCHEEMAËCKER Lucas	1939		kleine fluit	1972	1972
DESCHUYMER Germain	1943		bastuba	1966	1976
DE SCHUYTER Herman	1971		trommel - slagwerk	1985	
DE SCHUYTER Lieve	1974		klarinet	1987	
DESEYN Griet	1972		fluit	1984	
DESEYN Karel	1972		trommel	1985	
DESEYN Lut	1971		trompet	1984	
DESMET Julien	1916	1985	hoorn	1935	1935
DESMET Roger	1921		hoorn	1935	1935
DESOMER Jan	1961		kleine en grote fluit	1975	
DE SUTTER Alfred	1905		klarinet	1919	1926
DE SUTTER Jules	1903		tuba - bastuba	1919	1974
DETOLLENAERE André	1937		trommel	1947	1956
DETOLLENAERE Fernand	1947		saxofoon	1966	1966
DEVIAENE Romain	1936		trommel	1949	1956
DEVOS Geert	1961		trompet	1974	
DEVOS Mieke	1963		klarinet	1981	
DEVOS Rudy	1961		klarinet	1974	
DEVOS Steven	1972		trompet - trombone	1983	1989
DEVOS Stijn	1965		saxofoon	1981	
DEVOS Tineke	1971		hobo	1983	1988
DEWAELE Jozef	1942		grote trom	1974	1981
DEWAELE Maurice	1906		bugel - alto	1934	1939
DEWEER Barbara	1975		klarinet	1985	
DEWEER Firmin	1914	1977	klarinet	1927	1974
DEWEER Jan	1946		klarinet	1959	1966
DEWEER Luc	1949		trommel	1959	1962
DEWEER Urbain	1904	1943	hoorn	1931	1933
DEWILDE Hendrik	1914		drager grote trom	1948	1950
D'HAENE Inge	1970		fluit	1982	1989
D'HAENE Louis	1896	1972	tuba	..	1925
D'HAENE Pierre	1899	1954	piston	..	1924
D'HULST Elisé	1938		tenorsaxofoon	1974	1989
DOSSCHE Bart	1964		pauken	1981	1982
DRAGON Maurice	1899	1966	klarinet	1924	1932
DUHOU Martine	1963		klarinet	1981	1984
DUMONCEAU Ives	1960		klarinet	1985	
DUMOULIN Luc	1955		klarinet	1969	1982
DUPREZ Raoul	1936		trommel	1949	1956
DUQUESNE Jean	1936		bugel	1955	1955
ELEBAUT Gunther	1972		klarinet	1982	
ELEBAUT Jürgen	1970		saxofoon	1986	1989
EVERAERT Pol	1954		tuba	1982	1984

	Geboren Gestorven			Muzikant	
				van	tot
FAVERE André	1915		klarinet	1927	1938
FAVERE August	1871	1946	altsaxofoon	1891	1928
FAVERE Gerard	1903	1975	bugel - onderdirigent	..	1950
FAVERE Jean	1907	1989	trommel	..	1923
FAVERE Jozef	1908	1983	trommel	..	1924
FAVERE Marcel	1913	1978	trommel	1925	1930
FEYS Darline	1967		trommel	1980	1984
FOLENS Charles	1923	1985	klaroen	1963	1970
FOLENS Danny	1954		saxofoon	1968	1970
GAEREMYNCK Hilde	1964		fluit	1977	1981
GAEREMYNCK Jacques	1939		klarinet	1953	1982
GAEREMYNCK Marianne	1967		trompet	1979	1980
GARREZ Alfons	1898	1943	drager grote trom	1933	1939
GEVAERT Wim	1963		klarinet	1981	1982
GHEWY Guido	1952		bastuba	1981	1983
GRYMONPREZ Arsène	1895	1976	tuba - bastuba	1924	1974
HELLEBUYCK Norbert	1926		tenorsaxofoon	1948	1950
HENDRICKX José	1950		trommel	1962	1964
HERMAN Marc	1951		hoorn	1968	1978
HERMAN Pol	1960		tamboer-majoor	1976	
HERMAN Rik	1963		trommel	1974	1979
HERPOEL Henri	1929		trommel - tuba	1939	1956
HERPOEL Noël	1932		klaroen	1953	1956
HILLAERT André	1933		altsaxofoon	1946	1954
HILLAERT Ann	1964		fluit	1977	
HILLAERT Boudewijn	1940		trombone	1956	1979
HILLAERT Dieter	1973		trommel	1985	
HILLAERT Gerard	1935		trommel - klarinet	1946	
HILLAERT Ivan	1961		trommel	1972	1988
HILLAERT Iris	1972		trompet	1982	1989
HILLAERT Johan	1959		trommel	1972	
HILLAERT Jozef	1932		klarinet - kleine klarinet	1946	1974
HILLAERT Maurice	1897	1979	alto - althoorn	..	1931
HILLAERT Octaaf	1889	1974	tuba	1903	1962
HILLAERT Paul	1860	1931	bastuba	..	1929
HILLAERT Raymond	1934		trommel - hoorn - alto	1946	1988
HILLAERT Stefaan	1939		klarinet	1962	1966
HILLAERT Wim	1971		tuba	1982	1989
HILTROP Palmer	1909	1974	saxofoon	1966	1968
HOLVOET Godfried	1912	1982	trommel - trombone	1925	1976
HOLVOET Prosper	1903	1989	klarinet	..	1925
HOUTTEQUIET Jacques	1942		trommel	1953	1961
IDIR Ghinima	1965		trommel	1977	1980
IDIR Djafer	1963		trommel	1977	1980
IDIR Mah'Hlouf	1967		trommel	1977	1980
JACOBS Etienne	1933		klaroen - kliek	1956	1964
JANSSENS Gerdy	1951		trommel	1959	1974
JOURET Jean-François	1961		pauken	1981	1987
JOURET Marius	1925		bugel	1966	1987
JOURET Maurice	1919		tuba	1961	1982
JOURET Philippe	1945		hoorn	1961	1974
KINDT Boudewijn	1953		fluit	1969	1974
KINDT Philippe	1959		trompet	1972	1982
KINDT Pol	1944		klarinet	1968	1970
LABIE Frans	1933		trombone	1965	1974
LAMBRECHT Leen	1976		klarinet	1987	
LAMBRECHT Luc	1952		trombone	1969	1974

	Geboren Gestorven			Muzikant	
				van	tot
LANNEAU Achiel	1930		chinese hoed	1952	
LANNEAU Ann	1957		klarinet	1972	
LANNEAU Hilde	1960		klokkenspel - slagwerk	1974	1982
LANNEAU Jean	1931	1981	grote trom	1954	1963
LANNEAU Nick	1978		altsaxofoon	1988	
LANNEAU Sofie	1972		klarinet	1983	
LANNEAU Sylvie	1970		trompet - hoorn	1981	1989
LANSHEERE Marc	1967		bastuba	1989	
LATEUR Charles	1873	1949	piston	1887	1891
LATEUR François	1871	1969	bariton	1887	1899
LATHIOOR Gilbert	1915	1953	piston	1933	1935
LATTENIST Felix	1914	1976	klarinet	1929	1952
LATTENIST Marcel	1906	1977	altsaxofoon	1929	1937
LATTENIST Valère	1908	1987	alto	1927	1935
LECLERCQ Charles	1911	1984	trommel - klarinet	..	1935
LEDOUX Georges	1930	1964	tamboer	1953	1956
LEENKNEGHT Frans	1879	1970	bariton	..	1939
LEFEBVRE Firmin	1916	1969	trommel	1929	1930
LEMARCQ Herman	1956		vaandeldrager	1979	
LEMARCQ Karel	1976		trommel	1988	
LEMARCQ Laurent	1952		chinese hoed	1976	1989
LEMARCQ Sebastiaan	1980		trommel	1988	
LEMARCQ Thomas	1979		trommel	1988	
LEMARCQ Willy	1954		vaandeldrager	1979	
LEQUIN Adrien	1913	1982	trombone	1966	1974
LESENNE Bart	1973		bariton	1987	
LESENNE Frank	1976		klarinet	1986	
LESENNE Inge	1978		fluit	1988	
LIBBRECHT Jozef	1901	1976	slagwerk	1925	1926
LIPPENS Julien	1905	1981	klarinet	1921	1974
LIVEYNS Guido	1968		trombone	1988	
LOBEL Paul	1913	1987	klarinet	1933	1964
LUYSSAERT Joseph	1915		grote trom	1951	1953
MAHIEU Gilbert	1934		tamboer	1953	1957
MARTIJN Albert	1917		bariton - slagwerk	1939	1966
MARTIJN Urbain	1902	1980	trommel	1946	1946
MARTIN Maurice	1908		trombone	1931	1933
MARTYN Donald	1939		hoorn	1962	1963
MASURE August	1907	1936	klarinet	1924	1928
MATTHIJS Gerard	1904	1976	klarinet	..	1926
MATTON André	1913		bariton	1963	1966
MATTON Bernard	1944		trompet	1961	1979
MATTON Gerard	1930		tuba	1972	1972
MEERSCHAERT Alain	1953	1989	fluit	1970	1974
MEERSCHAERT Marcel	1898	1974	sopraansaxofoon	..	1925
MEERSCHAERT Pieter	1896	1935	drager grote trom	1926	1931
MESSIAEN Stefanie	1977		fluit	1987	
MOERMAN Urbain	1896	1975	bariton	..	1925
MOULAERT Noël	1952		klarinet	1971	1988
MUSEUR Jean-Luc	1955		trompet	1983	1987
MUYLAERT Dirk	1955		klarinet - trommel	1972	1986
MUYLAERT Henri	1923		trommel - tuba	1935	1986
NAESSENS Denis	1961		klarinet	1980	1981
NAESSENS Dirk	1958		trommel	1969	1987
NAESSENS Matthias	1981		trommel	1989	
OLLIVIER Gerard	1899	1955	klarinet	1925	1926
OLLIVIER Emile	1858	1924		1907	1920

	Geboren Gestorven			Muzikant	
				van	tot
OPSOMER Jules	1920	1984	trommel	1931	1931
OROIR Daniël	1941	1989	altsaxofoon	1958	1960
OROIR Marcel	1916		bariton	1958	1961
OROIR Romain	1948		trommel	1959	1962
OTTEVAERE Germain	1941		trommel	1953	1962
OTTEVAERE Marin	1944		trommel	1964	1969
OTTEVAERE Romain	1938	1984	trommel	1958	1959
PAEMELAERE Albert	1936		trommel	1948	1963
PARMENTIER Etienne	1921	1985	kliek	1969	1970
PASSCHIER Leon	1924	1987	trommel	1935	1938
PASSCHIER Neron	1941	1978	saxofoon	1961	1961
PASSCHIER Romain	1942		altsaxofoon	1962	1964
PERSYN Hans	1950		alto	1974	1977
PIETERS Francis	1947		pauken	1979	1981
PLATTEAU Frans	1940		trommel	1955	1961
PLUME José	1937		klarinet	1966	1969
POIGNIE Albert	1852	1931	trommel	..	1930
RAEPSAET Els	1973		fluit	1985	
RAEPSAET Bart	1979		trompet	1989	
REYNAERT Jozef	1906		bugel - alto	..	1932
ROBESYN Joseph	1921		bugel - trompet - piston	1938	1974
ROBESYN Marcel	1928		vaandeldrager	1962	1962
ROLLET Lucien	1939		cornet - tuba - hoorn	1969	1988
ROMMENS Gaston	1909	1977	tamboer	1962	1972
ROMMENS Gerard	1918	1986	trombone	1946	1946
ROMMENS Jérôme	1921		trombone	1935	1936
ROMMENS Raoul	1931		trombone	1948	1954
ROMMENS Willy	1935		trommel	1955	1962
RUYSSCHAERT Aimé	1927		klarinet	1946	
RUYSSCHAERT Kathy	1966		fluit	1978	
SCHALLON Philippe	1957		klarinet	1985	1987
SCHERPEREEL André	1924		alto	1939	1939
SCHERPEREEL Jules	1866	1954	bugel - alto	..	1932
SCHERPEREEL Karel	1849	1939	drager grote trom	..	1932
SCHERPEREEL Norbert	1901	1933	trommel	..	1929
SCHERPEREEL Victor	1891	1926	alto	..	1925
SEYNAEVE Adhemar	1910	1981	drager grote trom	1946	1948
SEYNAEVE Albert	1914		trommel - pauken	1925	1970
SEYNAEVE André	1911		trommel - bugel - hoorn	1922	1952
SEYNAEVE Conrard	1906		sopraansax - klarinet	..	1928
SEYNAEVE Frans	1939		tamboer	1983	
SEYNAEVE Isebel	1976		fluit	1987	
SEYNAEVE René	1910		hobo - onderdirigent	1922	1963
SIX Werner	1917		klarinet - onderdirigent	1969	1981
STEURBAUT Geert	1961		trompet - slagwerk	1978	
STICHELBAUT Achiël	1867	1938	bariton - tuba	1891	1928
STICHELBAUT Antoon	1921		trommel - trompet	1932	1961
STICHELBAUT Hubert	1880	1959	alto	..	1925
STOCKMAN Frank	1965		klarinet	1981	1982
SUFFICIO Paul	1899	1971	bastuba	1962	1969
SURMONT Edgard	1908	1928	piston	1924	1926
SURMONT Hilaire	1906	1929	altsaxofoon	..	1926
SURMONT Raoul	1902	1951	klarinet	1926	1928
SUSTRONCK Jos	1922	1952	trommel - trompet	1931	1939
SUSTRONCK Leon	1924	1985	trommel	1935	1935
TACK Etienne	1931		bariton - bastuba	1957	
TACK Hilde	1972		fluit	1984	

	Geboren Gestorven			Muzikant	
				van	tot
TACK Peter	1961		klarinet - basklarinet	1972	
TANGHE Achilles	1871	1930		rond	1891
TANGHE Bart	1974		trommel	1985	
TANGHE Dominique	1970		fluit	1982	
TANGHE Frans	1946		trommel	1977	
TANGHE Gerard	1903	1929	hoorn	..	1925
TANGHE Jozef	1904	1972	kleine klarinet	1923	1947
TANGHE Koen	1972		trommel	1985	
TANGHE Peter	1971		trommel	1985	
TANGHE Valerie	1977		fluit	1987	
TERRIERE Kurt	1977		trompet	1987	
TOMME Frank	1959		altsaxofoon	1976	1982
TORELLE Katherine	1964		klarinet	1981	1982
TORELLE Philippe	1965		klarinet	1981	1982
VALCK Caroline	1970		fluit	1986	
VANCOMPENOLLE Inge	1966		slagwerk	1987	
VANCOPPENOLLE Albert	1919		bugel	1946	1950
VANCOPPENOLLE Amand	1942		trombone	1965	1974
VANDAMME Julien	1937		tuba	1966	1966
VANDE MEULEBROEKE Ilse	1970		hobo	1979	
VANDE MEULEBROEKE Inge	1965		fluit	1977	1982
VANDEMEULEBROEKE Leon	1907	1989	trombone	1925	1926
VANDEMEULEBROEKE Marcel	1914		bugel - trompet	1927	1984
VANDEMEULEBROEKE Remi	1881	1946	tenorsaxofoon	..	1939
VANDE MEULEBROEKE Remi	1929		klarinet - basklarinet	1979	
VANDEMEULEBROEKE Roger	1925		klarinet	1965	1966
VANDEMEULEBROEKE Willem	1912		kleine fluit	1925	1939
VANDEMEULEBROUCKE Henri	1910		bugel - trompet	1923	1939
VANDEMEULEBROUCKE Jan	1910		klarinet	1923	1925
VANDEMEULEBROUCKE Jules	1929		trommel	1939	1939
VANDEMEULEBROUCKE Mieke	1968		fluit - fagot	1979	
VANDEMEULEBROUCKE Roos	1964		klarinet	1975	
VANDENABEELE Marc	1928		hobo - baritonsaxofoon	1981	
VANDENBERGHE Geert	1960		tamboer-majoor	1979	1987
VANDENBERGHE Heidi	1966		fluit	1979	1988
VANDENBROUCKE Dominique	1967		tuba - bariton	1979	
VANDENBROUCKE Frans	1924		klarinet	1946	1982
VANDENBROUCKE Hugo	1969		alto	1980	1988
VANDENBROUCKE Johan	1968		trompet	1979	
VANDENBROUCKE Martine	1961		klarinet	1978	1982
VANDEBEEKEN Filip	1961		trommel	1974	1983
VANDEBEEKEN Jozef	1927		tamboer	1958	1962
VANDEBEEKEN Luc	1946		trommel	1961	1966
VAN DER EECKEN Dirk	1965		tuba	1981	1984
VANDERGEYNST Gaston	1929		tuba	1949	1955
VANDERHAEGEN Omer	1909		klarinet	1923	1928
VANDERSCHULDEN Adhemar	1902	1940	bugel - bariton	..	1928
VANDERSCHULDEN Arthuur	1872	1949		rond	1891
VANDERSCHULDEN Gaston	1914	1974	tamboer	1957	1966
VANDERSCHULDEN Jan	1957		trommel	1962	1962
VANDERSCHULDEN Marc	1947		trommel	1957	1970
VANDEVELDE André	1929		bugel	1939	1939
VANDEVELDE Piet	1958		hobo	1981	1982
VANDEWATTYNE Roger	1939		cornet	1963	1981
VANDEWATTYNE Rudy	1962		hoorn	1980	1981
VANDEWIELE Yves	1972		klarinet	1985	
VANDORPE Marc	1931		trombone	1959	1970

				Muzikant	
		Geboren	Gestorven	van	tot
VANELSTRAETE Albert	1915		tuba	1930	1974
VANELSTRAETE Firmin	1913		tuba - bariton	1927	1966
VANELSTRAETE Georges	1902	1964	piston - alto	1913	1964
VANELSTRAETE Natalie	1968		klarinet	1984	
VANELSTRAETE Octaaf	1865	1943	hoorn - tuba	1891	1935
VANELSTRAETE Silvie	1970		fluit	1982	
VANHAMME Roger	1925		trompet	1937	1939
VANHAMME Theophiel	1872	1943	bugel	1891	1932
VANHERREWEGHE Guy	1963		trompet	1979	1982
VANHEUVERBEKE John	1950		tuba - bariton	1975	
VANHOUTTE Armand	1929		trommel	1939	1939
VANHOUTTE Herbert	1971		klarinet	1986	
VANLEYNSEELE Remi-Achiel	1867	1937	trompet	rond	1891
VANMAERCKE Aloïs	1910		tamboer vaandeldrager	1925	1980
VANMAERCKE Gentiel	1913	1980	tamboer vaandeldrager	1926	1979
VANMAERCKE Jozef	1919	1980	kleine fluit	1931	1939
VANMAERCKE Pierre	1907	1985	klarinet	1920	1980
VANMAERCKE Remi	1877	1929	bastuba	..	1927
VANMAERCKE Robert	1920		klarinet	1932	1939
VANMEENEN Eddy	1969		trommel	1985	1989
VANNESTE André	1935		chinese hoed	1953	1955
VANNESTE Gerard	1907	1965	klarinet - altsaxofoon	1926	1961
VAN NIEUWENHUYSE Heidi	1978		fluit	1989	
VANOVERBERGHE Albert	1943		alto	1966	1970
VANOVERBERGHE Philippe	1972			1983	1983
VANOVERBERGHE Katrien	1963		trommel	1974	1984
VANOVERBERGHE Robrecht	1952		altsaxofoon	1972	1983
VANOVERBERGHE Willy	1941		hoorn	1972	1988
VAN OVERMEIREN Leon	1916		trombone - tuba	1966	1972
VANRENTERGHEM Alfons	1902	1985	tuba	1931	1957
VANRENTERGHEM Els	1968		klarinet	1979	
VANRENTERGHEM Frans	1939		klarinet	1953	1961
VANRENTERGHEM Gerard	1931		klarinet	1948	1964
VANRENTERGHEM Hilde	1963		klarinet	1977	1982
VANRENTERGHEM Lucien	1927		altsaxofoon	1946	1955
VANRENTERGHEM Veerle	1974		fluit	1989	
VANTIEGHEM Marc	1953		trommel	1964	1966
VANTOMME Christine	1956		klarinet	1970	1978
VANTWEMBEKE Doreen	1961		trommel	1972	1974
VANTWEMBEKE Freddy	1955		trommel	1969	1982
VANTWEMBEKE Hans	1957		trommel - klarinet	1968	1974
VANTWEMBEKE Jules	1887	1976	vaandeldrager	1925	1969
VANTWEMBEKE Néree	1932		klarinet	1946	1962
VANTWEMBEKE Neric	1929	1975	tamboer-majoor	1950	1970
VANTWEMBEKE Neron	1924		trommel - slagwerk	1930	
VANTWEMBEKE Noël	1922		bariton - grote trom	1935	1974
VANTWEMBEKE Norbert	1914	1976	sopraansax - baritonsax	1927	1974
VANWALLEGHEM Frans	1910	1977	altsaxofoon	1969	1974
VANWAMBEKE Jacques	1937		tenorsaxofoon	1953	1965
VANWETTER Gaëtan	1939		saxofoon	1983	1984
VANWIJMELBEKE Annelies	1975		altsaxofoon	1985	
VANWIJMELBEKE Erik	1949		saxofoon	1966	1974
VANWIJMELBEKE Frederik	1979		slagwerk - klarinet	1987	
VANWIJMELBEKE Kristof	1973		trombone	1983	
VANWIJMELBEKE Marc	1948		tamboer	1960	1963
VANWIJMELBEKE Marcel	1920		bastuba	1966	
VANWIJMELBEKE Patrick	1951		trombone	1966	

	Geboren Gestorven			Muzikant	
				van	tot
VERBRUGGE Ann	1958		klarinet	1975	1982
VERBRUGGE Jos	1895	?	bastuba	1946	1951
VERCANT Eugeen	1940		trommel	1953	1964
VERCOUTERE Bieke	1978		fluit	1989	
VERCOUTERE Camille	1915	1981	altsaxofoon	1928	1939
VERCOUTERE Camille	1855	1927	vaandeldrager	..	1925
VERCOUTERE Gaston	1914		trombone	1927	1939
VERCOUTERE Gerard	1910		trompet - piston	1922	1951
VERCOUTERE Octaaf	1889	1967	alto	..	1929
VERCOUTERE Prosper	1882	1957	trompet	..	1935
VERCOUTERE Valère	1923	1984	altsaxofoon	1946	1947
VERCOUTERE Willem	1891	1926	trombone	..	1923
VERDONCK Eddy	1966		tuba	1984	
VERDONCK Georges	1901	1983	trombone	1913	1980
VERDONCK Marcel	1909		klarinet	1923	1932
VERDONCK René	1906	1982	tuba	1929	1936
VERDONCKT Cyriel	1904	1969	bugel - drager gr. trom	..	1930
VERDONCKT Jérôme	1907	1984	klarinet	1923	1964
VERDONCKT Marcel	1910	1964	trommel - trompet	1923	1934
VERDONCKT Michel	1907	1973	klarinet	1923	1939
VERERFVEN Paul	1927		trombone	1957	1957
VERGOTE Caroline	1962		klarinet	1985	1986
VERGOTE Frans	1933		klarinet	1985	1988
VERGOTE Carl	1934		bastuba	1970	1972
VERGRACHT Frans	1929		klarinet	1946	1947
VERGRACHT Gerard	1895	1938	hobo - tenorsaxofoon	..	1937
VERGRACHT Guillaume	1897	1974	klarinet	1907	1951
VERGRACHT Prosper	1852	1892		voor	1891
VERHUE Edouard	1909		bugel - bariton	1946	1962
VERHUE Gaston	1910	1982	alto	1948	1948
VERRIEST Antoon	1938		klaroen - tamboer	1953	1984
VERRIEST Hans	1969		hoorn	1979	1984
VERRIEST Hugo	1939		kleine klarinet - klarinet	1953	1982
VERRIEST Jean-Pierre	1951		trommel	1966	1970
VERRIEST Marin	1955		trommel	1966	1970
VERRIEST Robert	1924		bariton	1966	1981
VERRIEST Roger	1927		trommel	1939	1939
VERRIEST Wim	1970		tuba	1981	1984
VERSCHUERE Albert	1923		hoorn - alto	1938	1955
VERSTICHELEN Daniël	1912		tuba	1959	1966
VERSTRAETEN Alexander	1903	1985	bariton	..	1926
VERSTRAETEN Georges	1897	1973	bugel	..	1926
VERSTRAETEN Marnix	1960		klarinet	1976	1978
VEYS Achiel	1895	1974	tamboer	1960	1974
VIAENE Jerome	1906	1971	drager grote trom	1954	1955
VIAENE Maurits	?	?	bugel	1931	1933
VIAENE Roger	1934		drager grote trom	1951	1952
VUYLSTEKE Marc	1938		trommel	1955	1955
VUYLSTEKE Maurice	1936		trommel - altsaxofoon	1949	1960
WATERLOOS Cécile	1949	1984	fluit	1983	1984
WINDELS Gabriël	1933		trompet	1949	1964
WINDELS Jacques	1936		klaroen	1953	1956
WITTOUCK Kristof	1977		trompet	1988	

De muzikanten met de meeste dienstjaren

	overleden	aantal dienstjaren
Verdonck Georges	(+ 1983)	67 jaar
Vantwembeke Neron		60 jaar
Vanmaercke Pierre	(+ 1985)	60 jaar
Hillaert Octaaf	(+ 1974)	59 jaar
Corne August	(+ 1986)	57 jaar
Byttebier Jan	(+ 1979)	57 jaar
Vandemeulebroeke Marcel		57 jaar
Lippens Julien	(+ 1981)	53 jaar
Corne Florent	(+ 1950)	51 jaar
Holvoet Godfried	(+ 1982)	51 jaar
Muylaert Henri		51 jaar

BIBLIOGRAFIE

- AERTS J. en PHILIPPON Ch., *Harmonies en Fanfares in 150 jaar België*, 1980.
- BIERRE, *Beschrijving van Avelghem*, Gent, 1874.
- COLPAERT J. e.a., *Liber Amicorum*, Heule, 1974.
- CORNELISSEN H., *Avelgem*, Roesbrugge, 1989.
- DUFRANES J., *Annuaire officiel de la Musique en Belgique*, Frameries, 1895.
- Gazette van Kortrijk*, 1880-1914, in Stadsbibliotheek Kortrijk.
- JACOPS, *Nomenclature des Sociétés musicales de Belgique*, Antwerpen, 1851.
- Kasboeken, ledenlijsten en archiefbundels van 'De Verenigde Vrienden'*, 1870-1990, Avelgem.
- Kerkrekeningen 1863-1881*, in archief van de Dekenij te Avelgem.
- POELS J. e.a., *Vade-mecum ten dienste van de Belgische volkse muziekverenigingen*, 1956.
- Registre des Délibérations du Conseil d'administration du Cercle Catholique d'Avelghem, 1873-1888*, in archief van de Dekenij te Avelgem.
- Sociologie de la musique populaire. Harmonies et Fanfares. Journées d'Etude des 19, 20 et 21 mai 1967*, Bruxelles, 1971.
- STREUVELS Stijn, *Avelghem*, Tielt, 1946.
- STREUVELS Stijn, *Ingooigem II*, in *Stijn Streuvels. Volledig Werk*, Brugge, 1973.
- VAN DE WOESTIJNE P. - JOCQUE L., *Koninklijke Katholieke Harmonie Amicitia Eeklo. 1881-1981*, Eeklo, 1984.

EINDNOTEN

1. Aerts J. en Philippon Ch., Harmonies en Fanfares, p. 46.
2. Stijn Streuvels, Avelghem, pp. 37-38.
3. Bierre, Beschrijving van Avelghem, p. 125.
4. Bierre, Beschrijving van Avelghem, p. 126.
5. Stijn Streuvels, Avelghem, pp. 87-88.
6. Stijn Streuvels, Avelghem, pp. 38-39.
7. Stijn Streuvels, Avelghem, pp. 39-41.
8. Stijn Streuvels, Avelghem, pp. 314-316.
9. Registre du Cercle Catholique, Vergadering 27 december 1874.
10. Dufranes J., Annuaire officiel, p. 25.
11. Stijn Streuvels, Ingooigem II, p. 1335.
12. Colpaert J. e.a., Liber Amicorum, p. 260.
13. Stijn Streuvels, Avelghem, pp.172-177,
14. Stijn Streuvels, Avelghem, pp. 281-282.
15. Stijn Streuvels, Avelghem, p. 262.
16. Stijn Streuvels, Avelghem, p. 304.
17. Stijn Streuvels, Ingooigem II, p. 1290.
18. Bierre, Beschrijving van Avelghem, pp. 86-87.
19. Registre du Cercle Catholique, Vergadering 27 december 1874.
20. Colpaert J. e.a., Liber Amicorum, p. 184.
21. Stijn Streuvels, Avelghem, p. 163.
22. Colpaert J. e.a., Liber Amicorum, p. 293.
23. Vandewoestijne P. en Jocqué L., Amicitia Eeklo, p. 48.
24. Stijn Streuvels, Avelghem, p. 172.
25. Stijn Streuvels, Avelghem, pp. 110-111.
26. Stijn Streuvels, Avelghem, p. 172.

LIJST VAN DE INTEKENAARS OP DE LUXE-UITGAVE

BAERT Romain	Zwevegem
BALLEKENS Jan	Avelgem
BANK VAN ROESELARE N.V.	Avelgem
BEUNENS Jan	Heestert
BEUNENS Regine	Heestert
BEUNENS Donacienne	Avelgem
BIJLS Julien	Avelgem
BOHEZ Bert	Avelgem
BOHEZ Veerle	Avelgem
BREDA Marcel	Avelgem
BROUCKAERT Willy	Avelgem
BULTEREYS Bob	Avelgem
BULTEREYS Georges	Avelgem
BULTEREYS Nick	Avelgem
BYTTEBIER Wouter	Avelgem
CALLEWAERT-TACK Jean-Claude	Harelbeke
CARTEUR Albert	Outrijve
CEUSTERS-DECLERCQ Jan	Avelgem
CGB AVELGEM P.V.B.A.	Avelgem
CLARYSSE Jozef	Avelgem
COEMAN Eric	Avelgem
COIFFURE FEYS	Avelgem
COLPAERT Johan	Avelgem
COLPAERT Jos	Spiere
COLPAERT Julien	Avelgem
CONFECTIE FABIOLA N.V.	Avelgem
COPPIN GEBROEDERS N.V.	Avelgem
COPPIN-MELSENS Romain	Kortrijk
COSAERT Bernard	Kaster
CORNE Inge	Avelgem
CORNE Pol	Avelgem
CUVELIER Trees	Avelgem
CYPERS Pascal	Wortegem-Petegem
DAVIDSFONDS AVELGEM	Avelgem
DEBAKKER Thierry	Avelgem
DEBOEVER-MATTHYS Luc	Avelgem
DEBRUYCKER Jean-Pierre - SPELEERS Marie-Jeanne	Avelgem
DECLERCQ Antoon	Avelgem
DECLERCQ-LANNEAU	Vichte
DECLERCQ Roger - FIETSEN BROMMERS GRASMAAIERS	Avelgem
DECOSTER Frans	Avelgem
DECOSTER Jozef - COVANEX	Avelgem
DECRAENE Natascha	Avelgem
DEDEYNE Jos	Avelgem
DE GRAEVE Arnold	Avelgem
DEGROOTE Gaston	Kerkhove
DEJAEGHER Roger	Avelgem
DELEERSNIJDER Annelies	Avelgem
DELEERSNIJDER Frederik	Avelgem
DELPLANCKE Hervé	Tiegem
DELRUE Willem	Avelgem
DEMEYERE Johan	Avelgem
DEMUYNCK Jean-Pierre - DESTA P.V.B.A.	Kuurne
DEMUYNCK Michiel	Kuurne
DEPAEPE Roger	Outrijve
DEPOORTER Valere	Avelgem
DEPRAETERE Geert	Bissegem

DEPRAETERE Raphael - WASATOM	Avelgem
DEPREZ Ronny	Otegem
DERIJCKE Adolf	Avelgem
DESCHAMP Annie - LOTTO VALIDERINGSCENTRUM	Avelgem
DESEYN Griet	Avelgem
DESEYN Lut	Avelgem
DESEYN Pol	Avelgem
DE SUTTER-TACK Hugo	Harelbeke
DE SCHUYTER Lieve	Avelgem
DETOLLENAERE-TACK André	Harelbeke
DETREMMERIE Germain	Avelgem
DEVOS-VUYLSTEKE Omer	Otegem
DEVOS Rudy	Heestert
DEWEER Barbara	Avelgem
DOBBELEIR-BOURGOIS John en Katrijn	Avelgem
DUCHATELET Sabine	Avelgem
DUMONCEAU Ives	Kaster
ELEBAUT Guido	Vichte
ESQUENET Jules	Avelgem
FAVERE André	Bellegem
GEMEENTEBESTUUR AVELGEM	Avelgem
GENERALE BANK NV	Avelgem
HILLAERT Ann	Kerkhove
HILLAERT Gerard	Avelgem
HILLAERT Jozef	Beveren-Leie
HILLAERT Raymond	Avelgem
HOLVOET Julien	Avelgem
HOLVOET Rik	Avelgem
HOME-DECOR	Avelgem
JOURET-BUFKENS Maurice	Ronse
KEMPINAIRE A. - volksvertegenwoordiger	Avelgem
KINDT Isabelle	Avelgem
KINDT-CALLENS Leona	Avelgem
K.H. DE VLAAMSE ARDENNEN	Kluisbergen
KREDIETBANK N.V.	Avelgem
LANNEAU Achiël	Avelgem
LANNEAU Ann	Avelgem
LEMAIRE Roland	Kortrijk
LEMARCQ Karel	Avelgem
LEMARCQ Thomas	Avelgem
LEMARCQ Willy	Avelgem
LESENNE Inge	Avelgem
MARTIJN Albert	Avelgem
MARTIJN Marc	Deerlijk
MESSIAEN Stefanie	Avelgem
MEURET-VANRENTERGHEM Clement	Avelgem
MOERMAN André	Kortrijk
MOERMAN-VANMEENEN	Brussel
MUZIEKVERBOND WEST-VLAANDEREN	Kortrijk
NAESSENS Kamiel	Avelgem
NOTTEBAERT-VANDEVIJVERE Eric	Outrijve
PIETERS Francis	Kortrijk
PLATTEAU Joris - architect	Waarmaarde
POLLET Gabriel	Avelgem
RESTYLING BURO P.V.B.A.	Gent
ROLLET Lucien	Ronse
ROMMENS Jérôme	Avelgem
RUYSSCHAERT Aimé	Avelgem
RUYSSCHAERT Kathy	Avelgem
SALONS ALTA RIPA N.V.	Outrijve

SCHERPEREEL André	Dilbeek
SEYNAEVE Albert	Avelgem
SEYNAEVE Frans	Avelgem
SNAUWAERT-BASYN Guido	Koekelare
STEURBAUT Geert	Maarkedal
STICHELBAUT Antoon	Avelgem
TACK Etienne	Avelgem
TACK Goedele	Avelgem
TANDT Aurel	Avelgem
UYTTENHOVE Marie-Ange	Avelgem
VALCK Caroline	Avelgem
VANDEKERCKHOVE-VANSTEENBRUGGE - KINDERWHEELDE	Avelgem
VANDE MEULEBROEKE Ilse	Avelgem
VANDE MEULEBROEKE Remi	Avelgem
VANDEMEULEBROUCKE Roos	Kaster
VANDENABEELE-VANCAMELBEKE	Avelgem
VANDEN BULCKE Roger	Avelgem
VANDERHAEGHEN Roger - E.H. Deken	Avelgem
VANDEVELDE Frans	Avelgem
VANDEWATTYNE Roger	Kortrijk
VANDEWIELE Sonja	Avelgem
VANDORPE Marc	Wortegem
VANELSTRAETE Natalie	Avelgem
VANHEUVERBEKE John	Avelgem
VANMAERCKE Aloïs	Anzegem
VANMAERCKE Robert	Anzegem
VAN NIEUWENHUYSE Heidi	Kluisbergen
VANOVERBERGHE Willy	Mont-de-l'Enclus
VANRENTERGHEM Lucien	Avelgem
VANRENTERGHEM Veerle	Avelgem
VANSTEENBRUGGE Achiel - LEDERWAREN	Avelgem
VANTIEGHEM Lieven	Waarmaarde
VANTIEGHEM-WALCARIUS Eric	Avelgem
VANTWEMBEKE Neron	Avelgem
VANWAMBEKE-VERDONCK Jacques	Avelgem
VANWIJMELBEKE Marcel	Heestert
VANWIJMELBEKE Patrick	Avelgem
VERBRUGGHE Christine	Avelgem
VERCANT Etienne	Avelgem
VERCANT Eugene	Avelgem
VERDONCK Marcel	Kortrijk
VERGRACHT Frans	St.-Martens-Latem
VERSTRAETEN Arnoud	Avelgem
VERZEKERINGEN DE GROOTE N.V.	Avelgem
VOET Etienne	Avelgem
VOSSAERT Antoon	Avelgem
VRIJGHEM-COIGNE Romain	Avelgem
VUYLSTEKE Maurice	Bossuit
WOLFVELDE Frans	Avelgem
WOONINRICHTING DEVOS P.V.B.A.	Avelgem

